

๑๙๒๖๑๗๘๖

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

พ.ศ.2547

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

The Evaluation of Thai Language and Culture Major Curriculum (2004) :

Bachelor's Degree Program, Department of Thai Language and Culture,

Faculty of Liberal Arts Huachiew Chalermprakiet University

นริศรา เกตวัลห์

วชิรา เจริญจิตร์

ศนิชา แก้วเตสธีร

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปีการศึกษา 2551

ชื่อเรื่อง การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พ.ศ. 2547

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผู้วิจัย นริศรา เกตวัลห์ วชิรา เจริญจิตร์ คณิชา แก้วเสถียร

สถานที่ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปีที่พิมพ์ 2552

แหล่งที่เก็บรายงานฉบับสมบูรณ์ คณะศิลปศาสตร์ และศูนย์บรรณสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

จำนวนหน้างานวิจัย 107 หน้า

คำสำคัญ ประเมินหลักสูตร หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พ.ศ. 2547 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยประเมินหลักสูตรใน 5 ด้าน คือ ด้าน บริบทของหลักสูตร ได้แก่ ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และความสอดคล้องกับความต้องการ ของสังคม ด้านความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ได้แก่ โครงสร้างและเนื้อหาสาระใน หลักสูตร แนวการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้เรียน ผู้สอน และสื่อการ เรียนการสอน ด้านประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ การบริหารจัดการ หลักสูตรในภาพรวมของสาขาวิชา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน การ วิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้นักศึกษา และระบบคุณเลี้ยงเหลือ นักศึกษา ด้านผลผลิตของหลักสูตร ได้แก่ สภาพการเมืองทاของบัณฑิต การนำความรู้ไปใช้ในการ ประกอบอาชีพ และคุณภาพบัณฑิตตามการรับรู้ของนายข้างหรือผู้บังคับบัญชา และด้านการสังเคราะห์ ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรอย่างเป็นระบบในอนาคต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ประเมินมีจำนวน 269 คน ได้แก่ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชา ภาษาและวัฒนธรรมไทย ชั้นปีที่ 2-4 ภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 84 คน อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 9 คน และอาจารย์บันอกสาขา จำนวน 2 คน จากสาขา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

จำนวน 29 คน ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต จำนวน 29 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 3 คน ผู้ปกครองนักศึกษาปีจุบันจำนวน 84 คน และผู้ปกครองบัณฑิต จำนวน 29 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ สถิติที่ใช้เคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ย โดยคำนวณด้วยโปรแกรม SPSS

ผลวิจัยสรุปได้ดังนี้

ด้านบริบทของหลักสูตร

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ บัณฑิต นักศึกษาปีจุบัน อาจารย์ในสาขาวิชา และอาจารย์นอกสาขาวิชา ที่มีต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พ.ศ. 2547 พบว่า วัตถุประสงค์ทั้ง 5 ข้อ มีความเหมาะสมมาก โดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับสื่อความหมาย ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน และเพื่อให้บัณฑิตได้ใช้ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อทำนุบำรุงและรักษาวัฒนธรรมของชาติ

ด้านปัจจัยพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

ภาพรวมของหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความสำคัญของปรัชญาหลักสูตร รองลงมาได้แก่ความเหมาะสมและครอบคลุมของปรัชญาหลักสูตร โดยเฉพาะบัณฑิต พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเห็นความสำคัญและความครอบคลุมของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน อีกทั้งยังมีความเหมาะสมเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยด้านวิชาการ แต่สิ่งที่น่าสังเกตคือ มีเพียงผู้ปกครองนักศึกษา และผู้ปกครองบัณฑิตส่วนใหญ่เท่านั้นที่เห็นด้วยในระดับปานกลางทุกด้าน

รายละเอียดเนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยประเมินรายละเอียดเนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติโดยรวมว่า มีความเหมาะสมแล้ว

โครงสร้างของหลักสูตร จากการเปรียบเทียบโครงสร้างของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พุทธศักราชพุทธศักราช 2542 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 138 หน่วยกิต ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดคือไม่น้อยกว่า 120 และไม่เกิน 150 และจากการวิเคราะห์แบบสอบถามตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ บันทึก นักศึกษาปัจจุบัน อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นักศึกษาภาษาและวัฒนธรรมไทยประเมินภาพรวมของโครงสร้างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก และปานกลาง

เนื้อหาของหลักสูตร นักศึกษา อาจารย์ และบันทึกประเมินเนื้อหาของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ พัง พุด อ่าน เขียน หรือค้านความคิด ปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมไทยที่แห่งอยู่ในวรรณคดี

สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมของนักศึกษาปัจจุบัน และบันทึกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พ布ว่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง แต่น่าสังเกตได้ว่า วารสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในศูนย์บรรณสารอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียนในภาพรวมของนักศึกษาปัจจุบัน บันทึก อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พ布ว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง – มาก ไม่ว่าจะเป็นขาดการวางแผนในการเรียน การไม่ให้ความสำคัญกับหลักสูตร การไม่ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา หรืออาจารย์ประจำรายวิชา ผู้เรียนขาดความพร้อมในการเรียน ขาดวินัย ขาดความรับผิดชอบ แต่เมื่อพิจารณาแล้วรายการพบว่า ผู้เรียนขาดการวางแผนในการเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

ปัญหาและอุปสรรคในฐานะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในฐานะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในภาพรวมของอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นักศึกษา ประเมินว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย – ปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาแต่ละรายการพบว่าแทนทุกรายการมีค่าเฉลี่ย ปานกลาง ยกเว้นหัวข้อประสบปัญหาในการลงทะเบียนเรียนเป็นประจำนั้น พ布ความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย – มาก

ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน ในภาพรวมของนักศึกษา บันทึก อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นักศึกษา ประเมินว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอนอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร

การบริหารจัดการทั่วไป การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการบริหารจัดการในด้านที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและผู้สอน

ในภาพรวมของนักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นักศึกษา ภาษาและวัฒนธรรมไทย พ布ว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาจำนวนห้องเรียนมีไม่เพียงพอ มีการเปลี่ยนแปลงห้องเรียนบ่อยครั้ง ตำราและวารสารที่เกี่ยวข้องที่สูญญบกวนสารมีจำนวนไม่เพียงพอ นักศึกษาไม่ได้รับความสะดวกในการลงทะเบียน จำนวนนักศึกษาในบางชั้นเรียนมีมากเกินไป เป็นต้น

กระบวนการจัดการเรียนการสอน การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมของนักศึกษาปัจจุบัน บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นักศึกษา ภาษาและวัฒนธรรมไทย พ布ว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วย ไม่ว่าจะเป็นจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละเทอมเป็นไปตามแผนการศึกษาแต่ละชั้นปี อาจารย์ที่สอนแต่ละวิชามีความเหมาะสม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้นักศึกษาสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาได้ยิ่งขึ้น บรรยายการในการเรียนการสอนเต็มไปด้วยความสนุกสนาน และทำให้นักศึกษาเกิดความสามารถในการสร้างความรู้ใหม่จากเนื้อหาที่เรียน อีกทั้งการเรียนการสอน อาจารย์แต่ละคนยังได้สอดแทรกคุณธรรม และจริยธรรมที่นักศึกษาสามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

การวัดและการประเมินผล นักศึกษาปัจจุบัน บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

และอาจารย์นักศึกษา ภาษาและวัฒนธรรมไทย มีความเห็นด้วยมาก กับความเหมาะสมของการวัดและการประเมินผลการสอนในแต่ละรายวิชา

กิจกรรมเสริมประสบการณ์นักศึกษา นักศึกษาปัจจุบัน บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นักศึกษา ภาษาและวัฒนธรรมไทย มีความเห็นด้วยมากกับความเหมาะสมของกิจกรรมเสริมประสบการณ์นักศึกษา เช่นการพูด การจำลองสอนสัมภาษณ์นักศึกษาเพื่อสมัครงาน เป็นต้น

ด้านผลของการใช้หลักสูตร บัณฑิตเห็นว่า มีการแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรีในชั้นเรียน

การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีล่วงเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถเชิงสังเคราะห์ คือมีความสามารถในการสร้างความรู้ใหม่ จากเนื้อหาหรือทฤษฎีที่เรียน รองลงมาคือ ความสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ด้านพิศวงการบริหารจัดการหลักสูตรในอนาคต

ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน นายจ้างของบัณฑิตประมีนความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ว่ามีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งมีโลกทัศน์ กว้างขวาง ทันสมัย กว้างทันโลก และปรับตัวเข้ากับสังคม ได้อย่างเหมาะสม มีคุณธรรม จริยธรรม เหตุผล และมีสติรู้จักความผิดชอบชัดเจน และการมีน้ำใจนักกีฬา เอื้ออาทรต่อสังคมมีค่าเฉลี่ยมาก แต่การใช้ความรู้ ด้านภาษาให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาและบัณฑิต มีความคิดเห็นว่า ควรเพิ่มรายวิชาที่เน้นหนักด้านวิชาการ และมีความทันสมัย อีกทั้งควรได้ฝึกงานในสถานประกอบการอีกด้วย

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิต ความต้องการให้บัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มี ความสามารถพิเศษ ในภาพรวมของผู้บังคับบัญชาบัณฑิต พบว่าต้องการให้นักศึกษามีความสามารถในการ จบบัณฑิตข้อมูลมากที่สุด ส่วนการใช้คอมพิวเตอร์ภาษาจีนพบว่าผู้บังคับบัญชาส่วนใหญ่ มีความต้องการ น้อยที่สุด ส่วนเรื่องการแต่งกาย ความรู้ในหน้าที่การทำงาน การมีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมงาน และ การยิ้มแย้ม แจ่มใส อยู่ในระดับปานกลาง แต่ส่วนอื่น ๆ เช่น ความรับผิดชอบงานในหน้าที่การทำงาน การวางแผนตัวกัน คนในหน่วยงาน การให้บริการผู้มีมาติดต่อ ภาระงาน ความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมงาน การใช้ภาษาติดต่อ สื่อสาร การควบคุมอารมณ์ การแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า อยู่ในระดับเหมาะสม

Research Title	The Evaluation of Thai Language and Culture Major Curriculum (2004) : Bachelor's Degree Program, Huachiew Chalermprakiet University
Researchers	Narissara Ketawan Wachira Charoenjit Sanicha Kawsathien
Institution	Huachiew Chalermprakiet University
Year of Publication	2009
Sources	Faculty of Liberal Arts and University Library Huachiew Chalermprakiet University
No.of pages	107
Keywords	Evaluation, Thai Language and Culture Major Curriculum
Copyright	Huachiew Chalermprakiet University

ABSTRACT

The purpose of this research was to evaluate Huachiew Chalermprakiet University's curriculum for Bachelor's Degree in the Faculty of Liberal Arts, Thai Language and Culture Major (2004). The model modified from the five aspects of the CIPP Model, including the apply of context, input, process, product and management process was applied. The research subjects consisted of 84 Thai Language and Culture major students in the second-year, third-year and fourth-year groups who enrolled in the 1st and 2nd semester of the 2008 academic year, 9 Thai Language and Culture instructors, 2 Humanities and Social Science instructors, 29 graduates, 29 employers of graduates, 3 experts, 84 parents of students and 29 parents of graduates. SPSS Package was employed to analyzed collected data. Statistical tools which were used for this research included Frequency, Percentage, Mean and Standard Deviation.

The result of this research were as follows:

Context: The result indicated that the 5 objectives of the curriculum were at a high level. The Primary Factors: They are divided into the overall curriculum, details of each course in the curriculum, the

structure of the curriculum and the content of the curriculum. These four elements were found by most of the subjects and they agreed that they're suitable. Regarding to the equipment used in classes, the majority of the focus group found that they are in a satisfactory level. For obstacles arose from learners, it was found that instructors in Thai language and culture perceived as medium to high in particularly when students lack of preparation. For problems and obstacles as an advisor, the appropriateness is ranging from low to medium. And the problems and obstacles from the lecturers, all focus groups think it is the least problematic.

Process: It was found that the curriculum service and management were at a fair level. The teaching-learning management, measuring and evaluation and extra curricular activities were reported in a highly appropriate.

Product evaluation: In terms of qualifications and abilities, the graduates evaluated themselves at high level.

Curriculum administration trend in the future: Employers felt that HCU graduates had good qualifications, so HCU graduates were evaluated at a high level. Students and graduates suggested that job trainings should be provided to make them understand more and be ready for their future careers.

When looking at five aspects above, all of them, except the buildings facilities, learning materials, textbooks and lacking of preparedness by students that were a little lower than the standard, were higher than the standard.

Suggestions: The content of the curriculum should be revised, up-to-date and more academic, so there are several courses should be added to the curriculum such as Using Foreign Language in Thai and Communicative Speaking for Mass Media. Moreover, job trainings which related to Thai Language and Culture Major should be provided for students.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พ.ศ.2547 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ สำเร็จลุล่วงด้วยดีจากความกรุณาของทุก ๆ ฝ่าย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.เตือนจิตต์ จิตต์อารี อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ ที่กรุณาสละเวลา ให้ความรู้ ให้คำปรึกษาและคำแนะนำตลอดการทำวิจัยเรื่องนี้

ขอขอบพระคุณ พศ.คณพศ สิทธิเดช ที่กรุณาสละเวลาให้ความช่วยเหลือด้านวิเคราะห์และการประมวลผลข้อมูล อ.บัตติยาภรณ์ ราษฎรพันธุ์ วันทอง และอาจารย์วิริยา ภัทรภิญโญพงศ์ ที่ให้ความช่วยเหลือด้านการเขียนบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

ขอขอบพระคุณ คุณสิริสรณ์ ทิพทวี หัวหน้าแผนกหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและตรวจทานแก้ไขตลอดการทำวิจัยเรื่องนี้

ขอขอบพระคุณบัณฑิต นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ผู้ปกครองบัณฑิตและนักศึกษา อาจารย์ประจำภายในและภายนอกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย และนายจ้างบัณฑิต ตลอดจนทุกท่านที่ให้ความร่วมมืออย่างดี ยิ่งในการตอบแบบสอบถามการวิจัย ทำให้ได้ข้อมูลสำคัญอันเป็นประโยชน์ต่อการประเมินหลักสูตรครั้งนี้

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
ปกใน	i
บทคัดย่อ	ii
ABSTRACT	vii
กิตติกรรมประกาศ	ix
สารบัญ	x
สารบัญตาราง	xiii
1. บทนำ	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเอกสารอ้างอิง	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประชากรกลุ่มตัวอย่างและแหล่งข้อมูลในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	4
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	4
การเก็บรวบรวมข้อมูล	6
การวิเคราะห์ข้อมูล	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความหมายและจุดมุ่งหมาย	8
รูปแบบของการประเมินหลักสูตร	9
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พ.ศ.2547	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร	16

3. วิธีดำเนินการวิจัย	
ลักษณะการวิจัย	19
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	19
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	20
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	20
การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
การวิเคราะห์ข้อมูล	23
4. ผลการวิจัย	25
ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไป	25
ส่วนที่ 2 การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยต่าง ๆ และกระบวนการผลิตบัณฑิต	32
2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	32
2.2 โครงสร้างของหลักสูตร	34
2.3 ความคิดเห็น/ คาดหวังเกี่ยวกับหลักสูตร	35
2.4 การจัดการเรียนการสอน	36
2.5 สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียน การสอน	40
2.6 ความคิดเห็น/ความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	41
2.7 ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิต	41
ส่วนที่ 3 การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิตเกี่ยวกับลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตหลักสูตร	45
คุณลักษณะทางวิชาชีวภาพและวัฒนธรรมไทย คณานิตปศาสตร์	
3.1 ความคาดหวังที่มีต่อบัณฑิต	45
3.2 ความพึงพอใจที่มีต่อนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิต	47
3.3 ความต้องการให้บัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มีความสามารถพิเศษ	48
3.4 ความประพฤติโดยทั่วไปของบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณานิตปศาสตร์	49
3.5 ข้อเสนอแนะสำหรับคณานิตปศาสตร์ในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชา ภาษาและวัฒนธรรมไทย	51
ส่วนที่ 4 การประเมินเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน ผู้สอน กับสิ่งอำนวย ความสะดวก การจัดการเรียนการสอน	52

4.1 ปัญหาด้านหลักสูตรและนักศึกษา	52
4.2 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน	53
4.3 ปัญหาและอุปสรรคในฐานะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา	54
4.4 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน	55
4.5 ปัญหาและอุปสรรค ที่เกี่ยวกับ สิ่งอำนวยความสะดวก ในการจัดการเรียนการสอน และผู้สอน	57
ส่วนที่ 5 ประเมินการเพิ่มความสำคัญด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและ วัฒนธรรมไทย	56
- การเพิ่มความสำคัญด้านต่าง ๆ ของหลักสูตร	56
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
วัตถุประสงค์การวิจัย	59
วิธีดำเนินการวิจัย	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	60
สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล	60
ทิศทางการบริหารหลักสูตรในอนาคต	64
ข้อเสนอแนะ	65
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	69
แบบสอบถามรวมทั้งหมด	

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งและได้รับการตอบกลับ	25
ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามสถานภาพ	26
ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ในสาขาวิชาและ อาจารย์นอกสาขาวิชา ที่มีต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	31
ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ในสาขาวิชาและ อาจารย์นอกสาขาวิชา ที่มีต่อโครงสร้างหลักสูตร	33
ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับเกี่ยวกับความคิดเห็น/ คาดหวัง เกี่ยวกับหลักสูตรในภาพรวมของผู้ปักرونนักศึกษาปัจจุบัน และผู้ปักرونบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและ วัฒนธรรมไทย	34
ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมของนักศึกษาปัจจุบัน บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นอกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย	35
ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวก ในการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมของนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิตสาขาวิชา ภาษาและวัฒนธรรมไทย	38
ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น/ความคาดหวังเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ	39
ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อความเหมาะสมสมของ ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิต ในภาพรวมของผู้ปักرون นักศึกษา และผู้ปักرونบัณฑิต	40
ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อความ เหมาะสมของปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษา และวัฒนธรรมไทย	41
ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อความ เหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย	42

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อบัณฑิต ในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ในสาขาวิชาฯ และอาจารย์นักศึกษา	43
ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้ปักธงนักศึกษา ปัจจุบัน และผู้ปักธงบัณฑิต เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อนักศึกษาปัจจุบันและ บัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย	45
ตารางที่ 14 แสดงค่าร้อยละความต้องการของผู้บังคับบัญชาบัณฑิตเกี่ยวกับความสามารถพิเศษ ของบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย	46
ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความประพฤติโดยทั่วไปของบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ตามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาบัณฑิต	47
ตารางที่ 16 แสดงค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อเสนอแนะสำหรับคณะกรรมการคุณภาพในการผลิตบัณฑิต สาขาวิชาสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ของผู้บังคับบัญชาบัณฑิต	49
ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านหลักสูตรและนักศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้ปักธงนักศึกษา และผู้ปักธงบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย	50
ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบัน บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน	51
ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในฐานะเป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในภาพรวมของอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และ อาจารย์นักศึกษาสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย	52
ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และ อาจารย์นักศึกษาสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย	53
ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับ สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและผู้สอน ตามความคิดเห็นของ นักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นักศึกษาสาขาวิชา ภาษาและวัฒนธรรมไทย	54
ตารางที่ 22 แสดงค่าร้อยละเกี่ยวกับการเพิ่มความสำคัญด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรศิลปศาสตร- บัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ในภาพรวมของบัณฑิต	55

บทที่ 1

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่ง ในการพัฒนาคุณภาพประชากรภายในประเทศให้มีประสิทธิภาพ การศึกษามิ่ง่าวะดับใดก็วนได้แล้วแต่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของคนและชุมชน ซึ่งใน การจัดการศึกษาจำเป็นต้องมีหลักสูตร เพราะการศึกษาจะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้ถ้าหากปราศจากหลักสูตร ซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องขี้แนวทางว่าควรจะดำเนินการจัดการศึกษาไปในทางใด หลักสูตรจึงเป็นเสมือน หัวใจของการศึกษาที่จะช่วยพัฒนาบุคคลในทุก ๆ ด้าน แต่หลักสูตรที่ดีจะต้องสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ความสามารถของผู้เรียน สามารถนำไปใช้ได้สะดวกและต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการ ใหม่ ๆ ซึ่งเป็นไปตามความต้องการของสังคม (Saylor and Alexander 1974 : 4) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าว ของบรรทม บัวเต็ก (2536 : 1) ที่ว่า "หลักสูตรเปรียบเสมือนเข็มทิศของการจัดการเรียนการสอน การ พัฒนาหลักสูตรนั้นเป็นการมุ่งจะให้ได้หลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมในยุคนี้ฯหลักสูตรที่ดี จะต้องพัฒนาผู้เรียนได้ ทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจ เจตคติและทักษะที่จำเป็น ในการพัฒนาหลักสูตร จะต้องทำเป็นกระบวนการที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดภาพรวมที่เป็นเอกภาพ

ในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร สิ่งที่จะชี้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมานั้นว่าเป็นอย่างไร มี คุณภาพดีหรือไม่บ้าง หรือสัมฤทธิผลตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายหรือไม่เพียงได และสิ่งใดเป็น สาเหตุที่ทำให้หลักสูตรไม่ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ก็คือ "การประเมินหลักสูตร" (สุมิต คุณานุกร. 2523 :7) และผลของการประเมินหลักสูตรนั้น นอกจากจะทำให้ทราบคุณภาพของหลักสูตร แล้ว ยังช่วยให้ทราบถึงจุดบกพร่องที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข หรือช่วยในการตัดสินใจของ ผู้บริหารว่า ควรจะใช้หลักสูตรต่อไปหรือไม่ (วิชัย วงศ์ใหญ่ 2535:25) การประเมินหลักสูตรจึงเป็นกระบวนการที่ สำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาหลักสูตรที่ควรดำเนินการเป็นระยะ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญที่ทำให้ ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบคุณค่าและเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยสอดคล้องกับ ความต้องการของสังคมและเศรษฐกิจ

คณะผู้วิจัยในฐานะผู้ใช้หลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการบริหารหลักสูตร เห็นว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำการประเมินหลักสูตร เพื่อเป็นการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรที่ได้ ดำเนินการในระยะที่ผ่านมา ว่า มีการดำเนินการที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพตามที่คาดหวังหรือไม่ เพียงได ยังจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ ตลอดจน กระบวนการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตที่มีประสิทธิภาพในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินการจัดการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาและวรรณธรรมไทย พ.ศ. 2547 ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

1) ประเมินบริบทของหลักสูตร ในด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม

2) ประเมินความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ในเรื่อง โครงสร้างและเนื้อหาสาระในหลักสูตร แนวการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้เรียน ผู้สอน และสื่อการเรียนการสอน

3) ประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร ในเรื่อง การบริหารจัดการหลักสูตรในภาพรวมของสาขาวิชา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน การวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้นักศึกษา และระบบดูแลช่วยเหลือนักศึกษา

4) ประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร ในด้านสภาพการมีงานทำของบัณฑิต การนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ และคุณภาพบัณฑิตตามการรับรู้ของนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชา

5) สร้างเคราะห์ข้อเสนอแนะ แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร อย่างเป็นระบบ ในอนาคต

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเอกสารอ้างอิง

ในการทำวิจัยครั้งนี้คณาจารย์ผู้วิจัยจะนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายและจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร
2. รูปแบบการประเมินหลักสูตร
3. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวรรณธรรมไทย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ฉบับปีพุทธศักราช 2547
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรของสาขาวิชาภาษาและวรรณธรรมไทย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวรรณธรรมไทย ฉบับปีพุทธศักราช 2547 ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

นิยามศัพท์

ศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. หลักสูตรคิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ฉบับปีพุทธศักราช 2547 หมายถึงหลักสูตรที่ใช้ในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เป็นหลักสูตรที่เริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 และผ่านการรับรองจากทบทวนมหาวิทยาลัยของรัฐ
2. นักศึกษาปัจจุบันคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 หมายถึงนักศึกษาสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ในปีการศึกษา 2551
3. บัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หลักสูตรคิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย หมายถึง บัณฑิตที่จบเป็นรุ่นแรกที่ทางสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยได้เริ่มใช้หลักสูตรคิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ฉบับปี พุทธศักราช 2547
4. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตรคิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย หมายถึงอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์พิเศษ
5. อาจารย์นักศึกษา หมายถึงอาจารย์ที่สอนในสาขาต่าง ๆ ที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และแหล่งข้อมูลในการวิจัย จำแนกเป็น

1. แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร/หลักฐานที่เกี่ยวข้อง
2. แหล่งข้อมูลประเภทบุคคลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ประกอบด้วย 6 กลุ่ม คือ
 - 1) นักศึกษาปัจจุบันคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 106 คน
 - 2) อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตรคิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 9 คน และอาจารย์นักศึกษา จำนวน 2 คน จากสาขาวิชานุยงศาสตร์และสังคมศาสตร์
 - 3) บัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หลักสูตรคิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 29 คน
 - 4) ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต จำนวน 29 คน
 - 5) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร (ผู้ทรงคุณวุฒิ) ทั้งในและนอกสถาบัน จำนวน 3 คน
 - 6) ผู้ปกครองนักศึกษาปัจจุบันจำนวน 106 คน และผู้ปกครองศิษย์เก่า (ผู้ปกครองบัณฑิต) จำนวน 29 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย

- 1) นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ชั้นปีที่ 2-4 ภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 84 คน
- 2) อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 9 คน และอาจารย์นักสาขา จำนวน 2 คน จากสาขานุยศศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 3) บัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 29 คน
- 4) ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 29 คน
- 5) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 3 คน
- 6) ผู้ปกครองนักศึกษาปัจจุบันที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 84 คน และผู้ปกครองศิษย์เก่า (ผู้ปกครองบัณฑิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 29 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา บัณฑิต ผู้บังคับบัญชาบัณฑิต และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย
 - ด้านบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร
 - ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน สื่อการเรียนการสอน
 - ด้านกระบวนการ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน การบริหารหลักสูตรและรายวิชา
 - ด้านผลผลิต ได้แก่ คุณลักษณะบัณฑิต ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ที่จะประเมินผลการสร้างขึ้น โดยมี ลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ จากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือวิจัย ในการประเมินหลักสูตร

2. สร้างแบบสอบถาม

2.1 แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สอบตามข้อมูลส่วนตัว ในเรื่องของคุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน และการทำงาน ตำแหน่งทางวิชาการ

ตอนที่ 2 สอบตามเกี่ยวกับ ความคิดเห็น/ความพึงพอใจเกี่ยวกับวัสดุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน ต่อการเรียนการสอน การบริหารหลักสูตรและรายวิชา

ตอนที่ 3 สอบตามปัญหาและอุปสรรค

ตอนที่ 4 สอบตามข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป

2.2 แบบสอบถามนักศึกษาปัจจุบัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบตามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 สอบตามความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ตอนที่ 3 สอบตามเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของหลักสูตร

ตอนที่ 4 สอบตามเกี่ยวกับความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 5 สอบตามเกี่ยวกับความเหมาะสมสมของกิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 6 สอบตามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค

ตอนที่ 7 สอบตามเกี่ยวกับความคิดเห็นอื่น ๆ

2.3 แบบสอบถามศิษย์เก่า/บัณฑิต ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบตามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 สอบตามความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ตอนที่ 3 สอบตามเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของหลักสูตร

ตอนที่ 4 สอบตามเกี่ยวกับความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 5 สอบตามเกี่ยวกับความเหมาะสมสมของกิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 6 สอบตามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนที่ผ่านมา

ตอนที่ 7 สอบตามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อหลักสูตร

ตอนที่ 8 สอบตามเกี่ยวกับปัญหาของหลักสูตร

ตอนที่ 9 สอบตามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของศิษย์เก่าที่มีส่วนร่วมในการปรับปรุง

หลักสูตร/สาขาวิชา

ตอนที่ 10 สอบตามเกี่ยวกับความพึงพอใจในคุณภาพของตนเอง และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร

2.4 แบบสอบถามผู้ใช้บัณฑิต / ผู้บังคับบัญชา แบ่งเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 สอบตามข้อมูลส่วนตัว/ประเภทธุรกิจ/องค์กร

ตอนที่ 2 สอบตามเกี่ยวกับความคิดเห็นและความคาดหวังที่มีต่อบัณฑิต/บทบาทร่วม

ระหว่างสถานประกอบการและมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิต

ตอนที่ 3 สอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบัณฑิต

ตอนที่ 4 สอบถามข้อเสนอแนะ

2.5 แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ (ผู้ทรงคุณวุฒิ) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร

ตอนที่ 3 สอบถามข้อเสนอแนะ

2.6 แบบสอบถามผู้ปักครองนักศึกษาปัจจุบันและผู้ปักครองศิษย์เก่า(บัณฑิต) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 สอบถามความคาดหวังเกี่ยวกับหลักสูตร

ตอนที่ 3 สอบถามความพึงพอใจในเรื่องการจัดการเรียนการสอน/ความพอใจโดยรวม

ตอนที่ 4 สอบถามปัญหาและอุปสรรค

ตอนที่ 5 สอบถามข้อเสนอแนะ

3. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

4. ปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้

6. นำผลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

7. จัดพิมพ์เครื่องมือวิจัยฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ก. การสำรวจด้วยแบบสอบถาม

1. จัดทำหนังสือขออนุญาตต่อคอมบดีและผู้บังคับบัญชาบัณฑิตในการเก็บข้อมูล

2. ติดต่อเลขาธุการคณะในการเก็บข้อมูลกับอาจารย์และนักศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยมี

ผู้ช่วยวิจัยช่วยในการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล

บ. การสัมมนาความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์

ค. การจัดสัมมนาทางaku

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ mean , S.D. t-test

2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย จากโปรแกรม SPSS

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยในครั้งนี้ จะทำให้ทราบข้อมูลพร่องของหลักสูตร สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นประกอบการพิจารณาวางแผนพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งทำให้สามารถทราบถึงความพร้อม/แนวโน้มในการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอดอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายและจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร
2. รูปแบบการประเมินหลักสูตร
3. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พ.ศ. 2547
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร

1. ความหมายและจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

สุเมตร คุณاجر (2523 : 7) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ว่า " การประเมินหลักสูตร คือ การหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิผลตามที่กำหนดไว้ในความมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้หลักสูตรไม่สัมฤทธิผลตามความมุ่งหมายนั้น " ซึ่ง สอดคล้องกับสคริเวน (Scriven.1967 : 52) ที่ว่าการประเมินหลักสูตรนั้นมิใช่เพียงแต่คุ่าว่ารายวิชาแต่ละรายวิชานั้นได้สัมฤทธิผลตามจุดมุ่งหมายหรือไม่เท่านั้น แต่ควรจะคุ่าว่ารายวิชาแต่ละรายวิชานั้นดีมากน้อยเพียงใดด้วย ในขณะที่ทابา (Taba. 1962 : 310) มีความเห็นว่า การประเมินหลักสูตรมีความมุ่งหมายที่ครอบคลุมของข่ายหลายประการ เราอาจจะประเมินหลักสูตรโดยการประเมินจุดมุ่งหมายและขอบข่ายของหลักสูตร คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับหลักสูตร ความสามารถของนักเรียน ความสำคัญของรายวิชาต่าง ๆ ผลสัมฤทธิ์ของการนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปใช้ และวัสดุสื่อการเรียนต่าง ๆ เป็นต้น

เซย์เลอร์ และแคลลิ (Saylor. Alexander and Lewis. 1981 : 317) กล่าวว่าหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของการประเมินหลักสูตรคือ การตัดสินคุณค่าของหลักสูตรเพื่อคุ้ว่า หลักสูตรนั้นได้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ จุดมุ่งหมายเหล่านี้ มีความเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด หลักสูตรเหมาะสมสมกับกลุ่มนักเรียนที่ใช้หลักสูตรนั้นหรือไม่ วิธีการเรียนการสอนที่เลือกใช้นั้นเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายหรือไม่ การเลือกเนื้อหาได้กระทำอย่างดีที่สุดแล้วหรือไม่ อุปกรณ์สื่อการเรียนที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนนั้นเหมาะสมและดีที่สุดแล้วหรือไม่ นอกจากนั้นการประเมินหลักสูตรยังควรรวมถึงการประเมินการบริหารหลักสูตร และการบริหารวิชาการของสถาบันการศึกษานั้นด้วย ซึ่งในเรื่องของการประเมินหลักสูตรนั้น แมคนิล (McNiel. 1977 : 134) ได้สรุปไว้ว่าการประเมินหลักสูตรควรจะตอบคำถามสองประการคือ (1) หลักสูตร รายวิชาและกิจกรรม การเรียนที่ได้พัฒนาและจัดทำขึ้นนั้น ได้ให้ผลตามที่ประสงค์ไว้หรือไม่ และ (2) จะปรับปรุงหลักสูตรนั้นให้ดีที่สุดอย่างไร ส่วนวิชัย วงศ์ใหญ่ (2527 : 149 - 159) กล่าวว่าการประเมินหลักสูตรมีจุดมุ่งหมาย 2 ประการคือ ประเมินผลเพื่อปรับปรุงหลักสูตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผลการประเมินนั้นเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร และประเมินเพื่อสรุปคุณค่าของการพัฒนาหลักสูตรว่าดีหรือควรปรับปรุงแก้ไข ควรใช้ต่อไปหรือยกเลิกทั้งหมด หรืออาจยกเลิกเพียงบางส่วน

สันต์ ธรรมบารุง (2527:140) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ดังนี้

1. เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรนั้น โดยคุ่าว่าหลักสูตรที่จัดทำขึ้นสนองวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่

2. เพื่อพิจารณาและคุ่าว่าองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรในแง่หลักการ จุดหมาย เนื้อหาสาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลสอดคล้องกันหรือไม่

3. เพื่อตัดสินว่าหลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่ดี เมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับการนำไปใช้มีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

4. เพื่อตัดสินว่าการบริหารด้านวิชาการและการบริหารด้านหลักสูตร เป็นไปในทางที่ถูกต้อง หรือไม่

5. เพื่อติดตามผลผลิตจากหลักสูตร คือ ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความมุ่งหวัง หรือไม่ ภายหลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วตามหลักสูตร

จากความหมายและจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรในด้านต่าง ๆ เช่น จุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน อุปกรณ์สื่อการเรียน การประเมินผลการเรียนการสอน รวมทั้งการบริหารหลักสูตรและการบริหารวิชาการ เพื่อคุ่าว่าหลักสูตรนั้นได้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หรือไม่เพียงใด และจะปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนให้ดีที่สุดอย่างไร

2. รูปแบบของการประเมินหลักสูตร

รูปแบบของการประเมิน พิจารณาจากความคล้ายคลึงและความแตกต่างของลักษณะพฤติกรรม การประเมินเป็นหลักได้ 3 กลุ่มดังนี้ (อุทุมพร จำรมาน. 2528 : 12 - 18)

1. แบบ ก โมเดล ที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก(Goal - Attainment Model) รูปแบบนี้เน้น จุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เป็นหลัก พยายามกำหนดจุดมุ่งหมายตลอดจนตีค่าจุดมุ่งหมาย เหล่านี้ การประเมินจะให้คุณค่ามากน้อยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ที่บรรลุผลสำเร็จได้แก่ รูปแบบของเทย์เลอร์(R.Taylor)แฮมมอนด์ (R. Hammond) เมทเฟสเซล และマイเคิล (Metfessel and Michael)

2. แบบ ข โมเดลที่ยึดเกณฑ์เป็นหลัก (Criterion Model) เกณฑ์ในที่นี้แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เกณฑ์ภายในและเกณฑ์ภายนอก

เกณฑ์ภายในได้แก่ ขบวนการต่างๆ ที่จะช่วยให้วัตถุประสงค์บรรลุผล

เกณฑ์ภายนอกได้แก่ ผลของการที่วัตถุประสงค์บรรลุผล ดังนั้นถ้าเป็นการประเมินขบวนการ หรือวิธีการก็จัดว่าเป็นรูปแบบการประเมินโดยใช้เกณฑ์ภายนอก ซึ่งการประเมินนี้อาศัยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตัดสินคุณค่า ผู้ที่เป็นผู้นำในรูปแบบนี้ คือ สไครฟเวน (M.Criven) และ สเตค (R.Stake)

3. แบบ ค โมเดลที่ช่วยการตัดสินใจ (Decision Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่สร้างขึ้น เพื่อช่วยการตัดสินใจของผู้ที่มีหน้าที่ตัดสินใจ รูปแบบการประเมินที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ คือ รูปแบบของสตัฟเฟลบีม (Daniel L. Stufflebeam) รูปแบบของอลกิน (Alkin) รูปแบบของโพรวัส (Provus)

รูปแบบของสตัฟเฟลบีม (Stufflebeam)

สตัฟเฟลบีม (จำเนียร สุขหลายและคนอื่นๆ. 2535 ; อ้างอิงมาจาก Stufflebeam. 1969 : 72) ได้ให้ความหมายของการประเมินว่า เป็นกระบวนการวิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจทางเลือกต่างๆ ที่มีอยู่ และได้เสนอแนวทางการประเมินในลักษณะของแบบจำลองซิปปี (CIPP Model) ซึ่งเป็นตัวย่อของ 4 คำในภาษาอังกฤษคือ Context Input Process และProduct รูปแบบนี้ได้แสดงให้เห็นถึงชนิดของการประเมินผล ชนิดของการกำหนดการตัดสินใจ และชนิดของการเปลี่ยนแปลง และสามารถนำผลของการประเมินมาใช้ในการตัดสินใจทางเลือกต่างๆ โดยได้เสนอแบบจำลองซิปปี เพื่อการประเมิน 4 ด้าน คือ

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) ซึ่งช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนในการกำหนดวัตถุประสงค์

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเพื่อกำหนดรูปแบบของหลักสูตร

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เพื่อควบคุมการดำเนินการของหลักสูตร

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) ช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตร รายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

1. การประเมินบริบท เป็นการประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อความสภาพทั่วๆ ไป หรือปัญหานำไปสู่การพัฒนาวัตถุประสงค์หรือปรับปรุงหลักสูตร มีวิธีการประเมิน 2 วิธี คือ

1.1 การประเมินสภาพแวดล้อม เพื่อหาโอกาสและแรงผลักดันจากภายนอกรอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้พัฒนาหลักสูตรให้ดีขึ้น โดยการใช้การสำรวจปัญหาภายในขอบเขตที่กำหนดโดยย่างกว้างเช่น การประเมินค่านิยมของชุมชน แนวโน้มของการพัฒนาเศรษฐกิจ สถาบัน ประชากร ฯลฯ ซึ่งการสำรวจปัญหาเหล่านี้สามารถคาดการณ์เกี่ยวกับอนาคต ซึ่งมีประโยชน์ในการวางแผนโครงการต่อไป

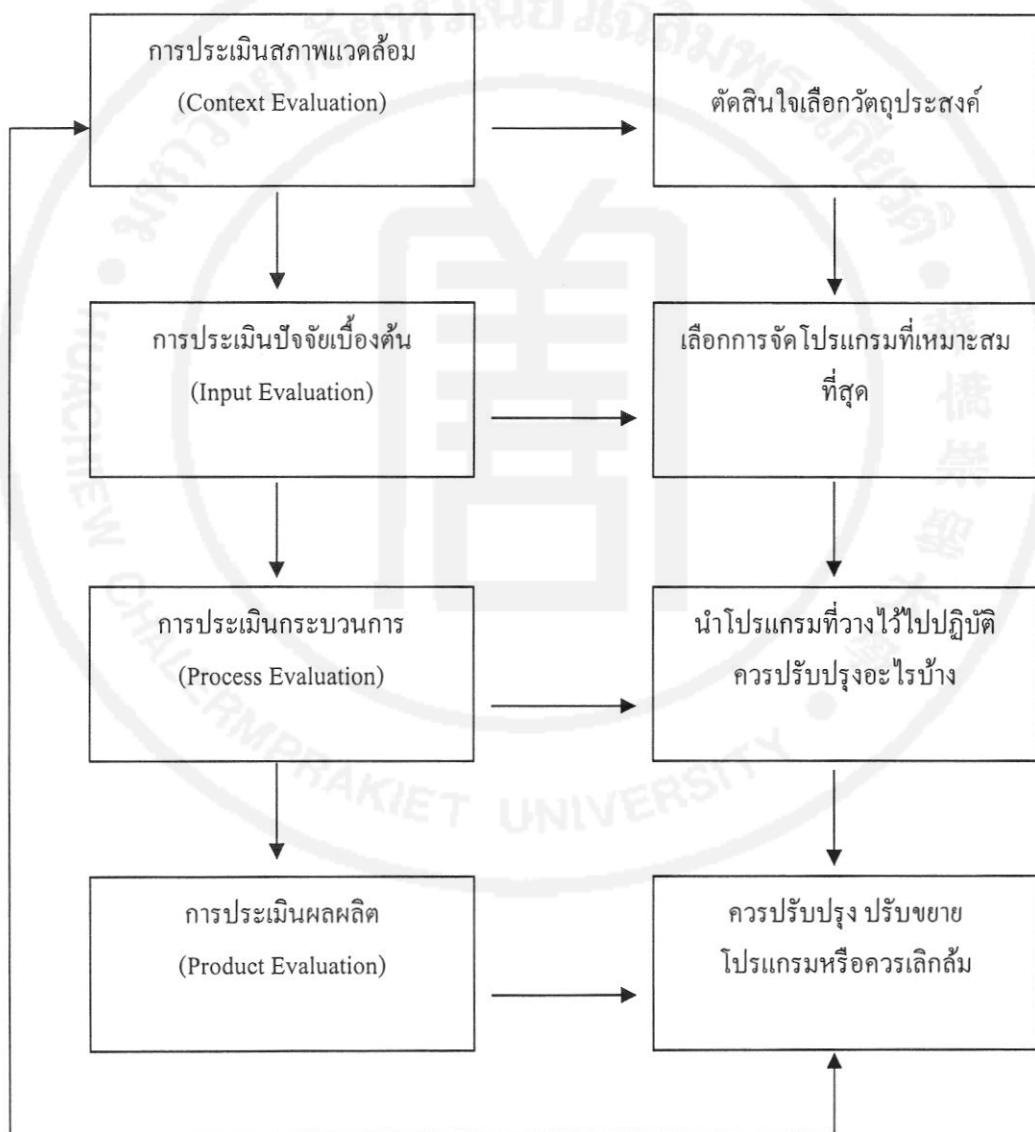
1.2 การประเมินผล โดยเปรียบเทียบระหว่างการปฏิบัติจริง (Actual Result) กับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ การประเมินแบบนี้ทำให้ทราบว่าวัตถุประสงค์ใดบ้างที่ไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) คือ ประเมินตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นำสู่ระบบการศึกษาคือ ผู้สอน ผู้เรียน และสิ่งประกอบอื่นๆ ได้แก่ ตัวรา โสดทักษะปุ่มกรณ์และสถานที่เรียน เป็นต้น ซึ่งการประเมินปัจจัยเบื้องต้นจะช่วยให้ได้ข้อมูลมาประกอบการตัดสินใจว่าในการที่จะดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดโดยมีคุณภาพนั้น ควรปรับปรุงในปัจจัยเบื้องต้นใดบ้าง

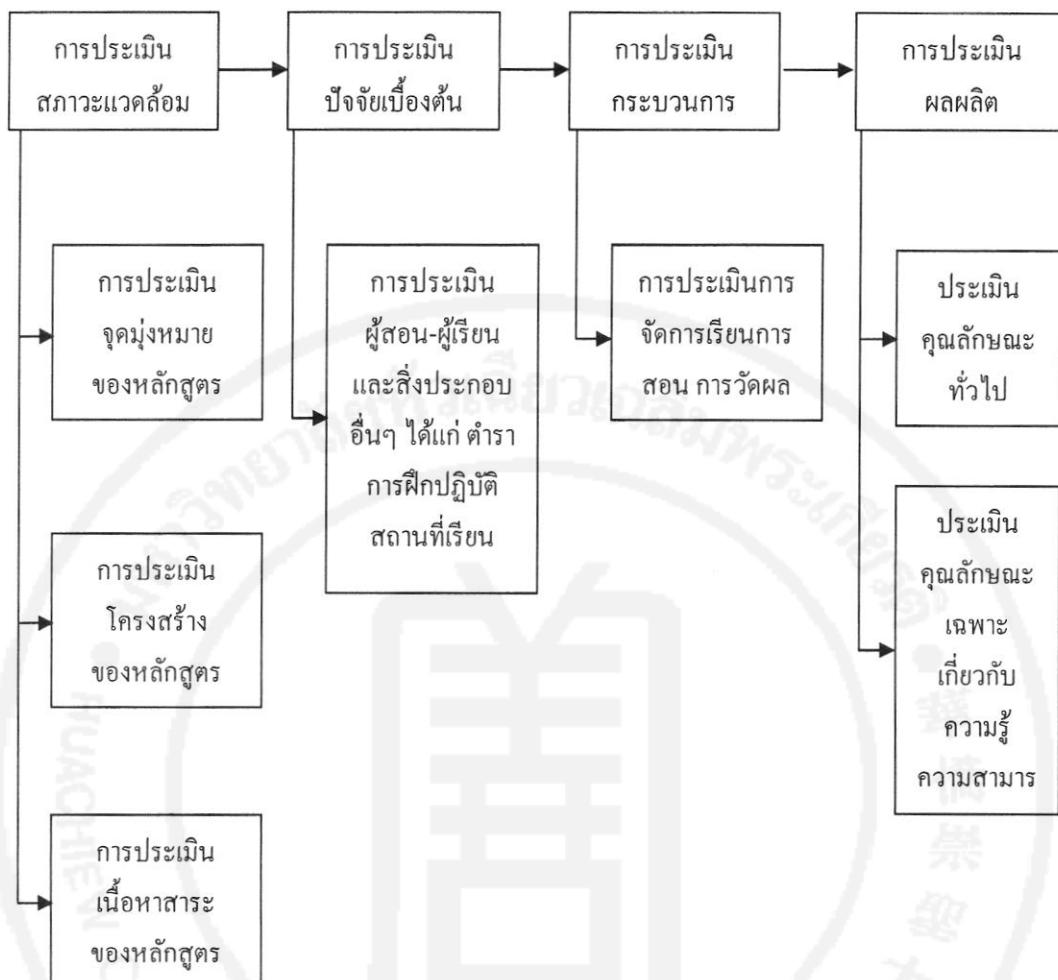
3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) คือ การประเมินเพื่อหาข้อมูลที่เป็นแนวทางหรือวิธีการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลที่ต้องการอย่างดี และประยุกต์ในการประเมินหลักสูตรในด้านกระบวนการนี้ คือ การประเมินกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนนั่นเอง ทั้งนี้

เพื่อเป็นการตรวจสอบว่า วิธีดำเนินการที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้หรือไม่และทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่มีความคาดเด้อื่นประการใดบ้างที่ควรปรับปรุงแก้ไข

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินความสำเร็จของโครงการ หรือหลักสูตร หรือเป็นการประเมินผลผลิตที่ได้จากหลักสูตร โดยการนำผลที่ได้จากการวัดเปรียบเทียบกับเกณฑ์สมบูรณ์ (Absolute Criteria) หรือเกณฑ์สัมพันธ์ (Relative Criteria) ที่กำหนดไว้ก่อนแล้ว และทำการแปลผลโดยอาศัยรายงานจากการประเมินบริบท ปัจจัยเบื้องต้นและกระบวนการร่วมด้วย เพื่อให้เห็นขั้นตอนของแบบจำลองซิปปี้ชัดเจน จึงได้แสดงองค์ประกอบไว้ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินกับการตัดสินใจในแบบจำลองซิปปี้

ภาพที่ 2 แสดงโครงสร้างองค์ประกอบในการดำเนินงานการประเมินหลักสูตร

นอกจากแนวคิดของการประเมินของสตัฟเพลบีม ในรูปแบบของแบบจำลองชิปป์ ยังมีนักศึกษาชาวไทย ที่ได้ศึกษารูปแบบจำลองชิปป์ ดังนี้

สังค อุรานันท (2527 : 27) กล่าวว่า การประเมินแบบจำลองชิปป์ (CIPP Model) เหมาะสมในการประเมินระบบหลักสูตร มีมิติที่น่ามองสำหรับการประเมินส่วนต่าง ๆ คือ

1. การประเมินสภาพแวดล้อม เป็นการประเมินสภาพปัจจุบัน ความต้องการของสังคม ปรัชญา และแนวคิดต่างๆ เพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมาย
2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น เป็นการตรวจสอบความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ อาคาร สถานที่ บุคลากร งบประมาณ เป็นต้น
3. การประเมินกระบวนการเป็นการประเมินกระบวนการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะการบริหาร และบริการหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น
4. การประเมินผลผลิต เป็นการประเมินว่าผลผลิตตรงกับเป้าหมายของหลักสูตรหรือความต้องการของสังคมเพียงใด

ที่คณา แรมมณี (2525 : 35) ได้กล่าวถึงการประเมินหลักสูตรโดยใช้แบบจำลองซิปป์ หมายถึง การประเมินผลวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายต่างๆ ที่มีอยู่ในหลักสูตร

Input Evaluation หมายถึง การประเมินผลกระทบของหลักสูตรรวมทั้งระบบ การจัดการบริหารหลักสูตรต่างๆ ด้วย

Process Evaluation หมายถึง การประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

Product Evaluation หมายถึง การประเมินผลที่เกิดจากการใช้หลักสูตร

กล่าวโดยสรุป แบบจำลองซิปป์ (CIPP Model) เป็นรูปแบบที่สามารถประเมินได้ทั้งระบบและต่อเนื่อง เพราะเป็นการประเมินด้วยเครื่องมือเดียวกัน นำเข้ากระบวนการและผลผลิต รูปแบบนี้จึงสามารถให้ข้อมูลค่อนข้างละเอียดแก่ผู้บริหาร ในการที่จะตัดสินใจทำการเปลี่ยนแปลงหรือดำเนินโครงการต่อไป จึงทำให้รูปแบบนี้เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งในการประเมินโครงการและการพัฒนาหลักสูตรในปัจจุบัน

การศึกษารูปแบบของการประเมิน อาจกล่าวได้ว่ามีทั้งข้อดีและข้อจำกัดแตกต่างกัน การเลือกรูปแบบการประเมินควรขึ้นอยู่กับสถานการณ์ด้านหลักสูตร คุณค่าที่จะได้จากรูปแบบการประเมินตลอดจนคุณค่าที่ได้จากการอธิบายการประเมินหลักสูตร (สุวรรณี มงคลรุ่งเรือง. 2540 : 21-26)

3. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พ.ศ. 2547

นักศึกษาจะต้องศึกษาและสอบผ่านรายวิชาตามหลักสูตร โดยมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 138 หน่วยกิต ดังนี้

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาบังคับ	27 หน่วยกิต
1.1.1 กลุ่มวิชานุยศาสตร์	3 หน่วยกิต
GE 1003 โลกทัศน์กับการดำเนินชีวิต	3(3/3-0-0)
1.1.2 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	3 หน่วยกิต
GE 1013 สังคมไทยในโลกปัจจุบัน	3(3/3-0-0)
1.1.3 กลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	4 หน่วยกิต
GE 1022 เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสืบค้น	2(2/2-0-0)
GE 1032 วิทยาศาสตร์กับสังคม	2(2/2-0-0)
1.1.4 กลุ่มวิชาภาษา	15 หน่วยกิต
- ศึกษารายวิชาต่อไปนี้	9 หน่วยกิต
GE 1043 ภาษาไทยกับการสื่อสาร	3(3/3-0-0)
GE 1053 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1	3(2/2-1/2-0)
GE 1063 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2	3(2/2-1/2-0)

- เลือกรายวิชาต่อไปนี้	6 หน่วยกิต
EG 1033 โครงสร้างภาษาอังกฤษ 1	3(3/3-0-0)
EG 1043 โครงสร้างภาษาอังกฤษ 2	3(3/3-0-0)
EG 2133 สนทนาภาษาอังกฤษ	3(2/2-1/2-0)
EG 2143 การฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ	3(2/2-1/2-0)
EG 2213 หลักการอ่านภาษาอังกฤษ	3(3/3-0-0)
EG 2663 ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1	3(3/3-0-0)
EG 2673 ภาษาอังกฤษธุรกิจ 2	3(3/3-0-0)
EG 3233 การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเบื้องต้น	3(3/3-0-0)
1.1.5 กลุ่มวิชาพลานามัย	2 หน่วยกิต
GE 1072 สุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต	2(1/1-1/2-0)
1.2 กลุ่มวิชาเลือก	9 หน่วยกิต
- เลือกศึกษาจากรายวิชาเหล่านี้ อย่างน้อย 3 กลุ่มวิชา	
1.2.1 กลุ่มวิชานุรักษศาสตร์	
GE 2083 สุนทรียศาสตร์เบื้องต้น	3(3/3-0-0)
GE 2113 วัฒนธรรมไทย	3(3/3-0-0)
1.2.2 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	
GE 2093 การเมืองการปกครองไทย	3(3/3-0-0)
EC 1023 เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น	3(3/3-0-0)
GE 2123 จิตวิทยากับชีวิต	3(3/3-0-0)
1.2.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	
CS 1033 หลักคอมพิวเตอร์	3(2/2-1/2-0)
1.2.4 กลุ่มวิชาภาษา	
GE 2133 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1	3(2/2-1/2-0)
GE 2143 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2	3(2/2-1/2-0)
2. หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า 96 หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาเอกบังคับ	66 หน่วยกิต
TH 1013 หลักภาษาไทย	3(3/3-0-0)
TH 1023 สุนทรียศาสตร์ในภาษาไทย	3(3/3-0-0)
TH 1033 วัฒนธรรมศึกษา	3(3/3-0-0)
TH 2013 ภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับภาษาไทย	3(3/3-0-0)
TH 2023 วรรณกรรมไทยร่วมสมัย	3(3/3-0-0)

TH 2033 การอ่านเพื่อการวิเคราะห์	3(3/3-0-0)
TH 2043 คติชนวิทยา	3(3/3-0-0)
TH 2113 การฟังและการอ่าน	3(3/3-0-0)
TH 2223 การพูดเพื่อการสื่อสาร	3(3/3-0-0)
TH 2333 การเขียนเพื่อการสื่อสาร	3(3/3-0-0)
TH 2443 ภาษาไทยกับวัฒนธรรม	3(3/3-0-0)
TH 3013 วรรณคดีกับสังคม	3(3/3-0-0)
TH 3033 วรรณคดีเอกของไทย	3(3/3-0-0)
TH 3043 ร้อยกรองไทย	3(3/3-0-0)
TH 3053 การวิจารณ์วรรณกรรม	3(3/3-0-0)
TH 3063 การจัดโครงการทางภาษาและวัฒนธรรม	3(3/3-0-0)
TH 3543 การใช้ภาษาไทยเพื่อการแสดง	3(3/3-0-0)
TH 3363 การเขียนสำหรับการสื่อสารมวลชน	3(3/3-0-0)
TH 4013 การเขียนบันเทิงคดี	3(3/3-0-0)
TH 4023 การใช้ภาษาไทยเชิงธุรกิจ	3(3/3-0-0)
TH 4033 สัมมนาการใช้ภาษาไทยและวัฒนธรรม	3(3/3-0-0)
TH 4043 โครงการพิเศษ	3(0-3/6-0)
2.2. กลุ่มวิชานอกเลือก	ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต
เลือกเรียนจากรายวิชาต่อไปนี้	
TH 2103 ภาษาและวัฒนธรรมในบทเพลงไทย	3(3/3-0-0)
TH 3103 การใช้ภาษาไทยเพื่อการดำเนินรายการ	3(3/3-0-0)
TH 3113 วรรณคดีศาสนาและคำสอน	3(3/3-0-0)
TH 3123 วรรณกรรมแปล	3(3/3-0-0)
TH 3133 วรรณกรรมบทละคร	3(3/3-0-0)
TH 3143 วรรณกรรมท่องถิน	3(3/3-0-0)
TH 3153 ความคิดสร้างสรรค์ในภาษาไทยและวัฒนธรรม	3(3/3-0-0)
TH 4103 วรรณคดีกับศิลปะการแสดง	3(3/3-0-0)
TH 4113 วรรณคดีเปรียบเทียบ	3(3/3-0-0)
TH 4123 บรณฑิการกิจและการบริหารสำนักพิมพ์	3(3/3-0-0)
TH 4163 การสอนภาษาไทย	3(3/3-0-0)
TH 4353 การเขียนวรรณกรรมสำหรับเด็ก	3(3/3-0-0)
TH 4543 การสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ	3(3/3-0-0)

2.3 กลุ่มวิชาโท

ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต

นักศึกษาเลือกศึกษารายวิชาในสาขาใดสาขานั่นที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยเป็นวิชาโท โดยศึกษาตามข้อกำหนดและเงื่อนไขของหลักสูตรวิชาโทในสาขาวิชานั้น ๆ รวมกันไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี

ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

นักศึกษาสามารถเลือกศึกษารายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีได้ตามความสนใจ และรายวิชาดังต่อไปนี้

HU 2013 การแสดงพื้นบ้านไทย	3(3/3-0-0)
HU 2023 ศิลปะการละครไทย	3(3/3-0-0)
HU 2033 ศิลปะการคนตระกับชีวิตและสังคม	3(3/3-0-0)
HU 2043 เพลงพื้นบ้าน	3(3/3-0-0)
HU 2053 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคนตระกูลไทย	3(3/3-0-0)
HU 2063 ภาษาไทยในงานสารสนเทศ	3(3/3-0-0)
HU 2073 การเขียนรายงานเชิงวิชาการ	3(3/3-0-0)
HU 2092 การแกะสลักผักผลไม้และการทำงานไทย	2(1/1-1/2-0)
PC 2423 จิตวิทยาการผ่อนคลาย	3(3/3-0-0)
PC 3363 จิตวิทยาการตัดสินใจ	3(3/3-0-0)
PE 1042 การละเล่นพื้นบ้านไทย	2(2/2-0-0)
SS 2253 เทคโนโลยีพื้นบ้านกับการดำรงชีวิตในท้องถิ่น	3(3/3-0-0)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยหลักสูตรที่ใช้รูปแบบต่างๆ ดังนี้

นิภาวรรณ พุทธสังกรานต์ (2540) ได้ประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษด้านสารธุรกิจ พุทธศักราช 2532 ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชีปปี (CIPP Model) ประเมินใน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ได้แก่วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาวิชา คุณลักษณะของอาจารย์ วัสดุการศึกษา ตำราเรียน และสถานที่เรียน ด้านกระบวนการ ได้แก่ การขัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการบริหารหลักสูตร และด้านผลผลิตของหลักสูตร ได้แก่ ประสิทธิภาพของบัณฑิต ซึ่งได้ผลสรุปดังนี้คือ ด้านบริบท อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิตมีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านปัจจัยเบื้องต้น อาจารย์และนักศึกษา มีความเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร คุณลักษณะของอาจารย์ วัสดุการศึกษา ตำราเรียน และสถานที่เรียนมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วน

บัณฑิตเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านกระบวนการ อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิตมีความเห็นว่าการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลและการบริหาร หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านผลผลิตของหลักสูตร ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตและบัณฑิตมีความเห็นว่า ประสิทธิภาพของบัณฑิตมีความเหมาะสมในระดับมาก นอกจากนี้ยังมีข้อสรุปจาก ข้อเสนอแนะในแบบสอบถามปลายเปิดว่า เพื่อให้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ พุทธศักราช 2532 มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นควรปรับปรุงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้ชัดเจนและครอบคลุม การจัดการเรียนการสอน สำหรับโครงสร้างของหลักสูตร ควรเพิ่มชั่วโมงการฝึกปฏิบัติงาน เพิ่มชั่วโมงการสนทนา ภาษาอังกฤษ เพิ่มกลุ่มวิชาเอกและกลุ่มภาษา ส่วนเนื้อหาวิชาควรปรับปรุงพัฒนาให้สอดคล้องกับความ ก้าวหน้าของเทคโนโลยีปัจจุบัน ควรคัดเลือกอาจารย์ที่มีคุณภาพ ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเรียน การสอน รวมทั้งจัดสรรวัสดุการศึกษา ตำราเรียน และสถานที่เรียนให้มีจำนวนเพียงพอ และสอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในยุคข้อมูลข่าวสาร

นวลดอนงค์ บุญฤทธิพงศ์ (2539) ได้ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาล ระดับด้าน กระทรวงสาธารณสุข โดยวิเคราะห์โครงสร้างของหลักสูตร ความสอดคล้องของปรัชญา จุดประสงค์และ สาระรายวิชา กับความต้องการการบริการทางสุขภาพของสังคม การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และ บทบาทของพยาบาลเทคนิคที่ถูกต้องตามกฎหมาย วิเคราะห์คุณลักษณะของบุรุษและ女士 ศึกษาสภาพการ จัดการเรียน การสอน ศึกษาประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาและศึกษาข้อมูลบ่งชี้สำหรับการจัด การศึกษาต่อเนื่อง 2 ปี ระดับปริญญาตรีภาคปกติและภาคพิเศษ โดยใช้เกณฑ์ประเมินหลักสูตรที่พัฒนา โดยเทคนิคเดลไฟย์ซึ่งสรุปผลการประเมินได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเกณฑ์ ประเมินหลักสูตร ส่วนด้านสาระรายวิชา ส่วนใหญ่สอดคล้องกับเกณฑ์สาระรายวิชา มีส่วนน้อยที่ไม่ สอดคล้องกับปรัชญา จุดประสงค์และสาระรายวิชาของหลักสูตร มีความสอดคล้องมากกับความต้องการ การบริการทางสุขภาพของสังคม และบทบาทของพยาบาลเทคนิคที่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่มีความ สอดคล้องน้อยต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี คุณสมบัติของอาจารย์ ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมาก โดยเฉพาะเรื่องชุมชน ยกเว้นเรื่องความเข้าใจธรรมชาติของนักศึกษามีความเหมาะสมน้อย อาจารย์มีเจต คติที่ดีต่อหลักสูตร นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรแต่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อ การเรียน คุณสมบัติ ส่วนใหญ่ ของนักศึกษาเหมาะสมยกเว้นด้านความรอบรู้และใฝรู้ที่นักศึกษามีน้อย การจัด การเรียนการสอน มีความ เหมาะสมมาก ควรปรับปรุงเรื่องรูปแบบการสอนที่พัฒนาการคิดเป็น ทำเป็น และความคิดสร้างสรรค์ โดย เน้นการเรียนที่ขึ้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนผลของหลักสูตรพบว่าผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี พฤติกรรมที่ประทับใจผู้บังคับบัญชามากที่สุดคือ ความรับผิดชอบในหน้าที่ การทำงานร่วมกับคนอื่น และ การประพฤติตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพ สิ่งที่ผู้บังคับบัญชาไม่ประทับใจ คือความสามารถในการให้ บริการพยาบาลและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสุดท้ายข้อสรุปของการจัดการศึกษาต่อเนื่อง 2 ปี ระดับ

ปริญญาตรีภาคพิเศษ ความมีความแตกต่างจากการจัดการศึกษาภาคปกติ โดยเน้นการศึกษาด้วยตนเอง มีแหล่งเรียนรู้หลากหลายและสามารถสื่อสารกันได้

อารียา จงเสถียรธรรม และคณะ (2546) ได้ประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย นำเสนอด้วยใช้รูปแบบการประเมินชิปปี้ ประเมินหลักสูตรใน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัย เปื้องต้น ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา อาจารย์และบัณฑิตมีความเห็นว่า ด้านบริบทมีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านปัจจัยเปื้องต้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดพบว่าทั้ง 4 ด้านมีความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุวรรณี มงคลรุ่งเรือง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2533 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยใช้รูปแบบการประเมินชิปปี้ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ประเมินเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ด้านปัจจัยเปื้องต้น ประเมินเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน วัสดุศึกษา สถานที่เรียน คุณสมบัติของนักศึกษาและความพร้อม และศักยภาพของอาจารย์ ด้านกระบวนการประเมินเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านผลผลิต ประเมินเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน ความรู้ความเข้าใจทางสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ทักษะในการปฏิบัติงานทางสังคมสงเคราะห์ วุฒิภาวะในการทำงานและบุคลิกภาพความเป็นนักสังคมสงเคราะห์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นอาจารย์ผู้สอนจำนวน 6 คน นักศึกษาจำนวน 60 คน ผู้สำเร็จการศึกษาจำนวน 70 คน และผู้บังคับบัญชาผู้สำเร็จการศึกษาจำนวน 37 คน สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการประมวลข้อมูลเป็นแบบประเมินความคิดเห็นต่อหลักสูตร แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ แบบทดสอบวัดวุฒิภาวะในการทำงาน แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นนักสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และแบบสั่งเกตกระบวนการ ได้ผลการวิจัย ดังนี้

1. การประเมินด้านบริบท พบร่วมกับคุณประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก

2. การประเมินด้านปัจจัยเปื้องต้น พบร่วมกับสื่อการเรียนการสอน วัสดุศึกษา สถานที่เรียน ความพร้อมและศักยภาพของอาจารย์มีความเหมาะสมในระดับมาก สำหรับคุณสมบัติของนักศึกษาพบว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

3. การประเมินด้านกระบวนการ พบร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน มีความเหมาะสมในระดับมาก

4. การประเมินด้านผลผลิต พบร่วมกับผลสัมฤทธิ์เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน ความรู้ความเข้าใจทางสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ทักษะในการปฏิบัติงานทางสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ วุฒิภาวะในการทำงาน และบุคลิกภาพความเป็นนักสังคมสงเคราะห์ของผู้สำเร็จการศึกษา มีความเหมาะสมในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงประเมินมีรายละเอียดของลักษณะการวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ลักษณะการวิจัย : เป็นการวิจัยเชิงประเมิน ซึ่งแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 วิธี คือ

1.1 การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 การวิจัยภาคสนาม โดยการใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับด้านบริบทของหลักสูตร ได้แก่ การประเมินปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ด้านปัจจัยพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ได้แก่ การประเมินภาพรวมของหลักสูตร รายละเอียดเนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร คุณสมบัติของนักศึกษา คุณลักษณะของอาจารย์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียนและความเหมาะสมของสถานที่เรียน ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ การประเมินการบริหารจัดการทั่วไป กระบวนการจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชา คอมพิวเตอร์ การวัดและประเมินผล กิจกรรมเสริมประสบการณ์นักศึกษา และระบบคุณภาพช่วยเหลือนักศึกษา ด้านผลการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านทิศทางการบริหารจัดการหลักสูตร ในอนาคต ได้แก่ การประเมินความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานตามสาขาวิชาชีพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิต

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

แหล่งข้อมูลประเภทบุคคลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ประกอบด้วย 6 กลุ่ม คือ

2.1.1 บัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 29 คน

2.1.2 นักศึกษาปัจจุบันคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 106 คน

2.1.3 ผู้ปกครองนักศึกษาปัจจุบันจำนวน 106 คน และผู้ปกครองศิษย์เก่า (ผู้ปกครองบัณฑิต) จำนวน 29 คน

2.1.4 อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ที่ได้ปฏิบัติงานการสอนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 จำนวน 9 คน

2.1.5 อาจารย์นอกสาขา จำนวน 2 คน

2.1.6 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร (ผู้ทรงคุณวุฒิ) ทั้งในและนอกสถาบัน จำนวน 3 คน

2.1.7 ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต จำนวน 29 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

2.2.1 บัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 29 คน

2.2.2 นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชา ภาษาและวัฒนธรรมไทย ชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 84 คน

2.2.3 ผู้ปกครองบัณฑิต 29 คนกับผู้ปกครองนักศึกษาปัจจุบัน 84 คน รวม 113 คน

2.2.4 อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ที่เริ่มปฏิบัติงานการสอนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 จำนวน 9 คน

2.2.5 อาจารย์นักศึกษาสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 2 คน จากสาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ บัณฑิต นักศึกษาปัจจุบัน ผู้ปกครองของบัณฑิตและนักศึกษา อาจารย์ ผู้สอนภาษาในและภายนอกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ผู้เชี่ยวชาญในด้านหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และผู้ว่าจ้างบัณฑิต

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย

- ด้านบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร
- ด้านปัจจัยบึงคืน ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน สื่อการเรียนการสอน
- ด้านกระบวนการ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน การบริหารหลักสูตรและรายวิชา
- ด้านผลผลิต ได้แก่ คุณลักษณะบัณฑิต ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสารและแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลำดับขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม จากตำรา งานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือวิจัยในการประเมินหลักสูตร

4.2 สร้างแบบสอบถาม

4.2.1 แบบสอนตามบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย แบ่งเป็น 14 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 สอนตามข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ 2 สอนความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย / วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ส่วนที่ 3 สอนความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมสมของปรัชญาและวัตถุประสงค์
ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ส่วนที่ 4 สอนความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมสมของการผลิตบัณฑิตในด้าน^๑

ส่วนที่ 5 สอนความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ส่วนที่ 6 สอนความคิดเห็นของจำนวนหน่วยกิตที่ต้องการเพิ่มหรือลดทั้ง
โครงสร้างหลักสูตรและในแต่ละกลุ่มวิชา

ส่วนที่ 7 สอนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

ส่วนที่ 8 สอนความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมสมของการจัดการเรียนการสอน

ส่วนที่ 9 สอนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน

ส่วนที่ 10 สอนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน

ส่วนที่ 11 สอนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากสิ่งอำนวยความสะดวก
ในการจัดการเรียนการสอน

ส่วนที่ 12 สอนความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของการเลือกเรียนวิชาเอกและวิชาโท

ส่วนที่ 13 สอนความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องของวิชาเอกและวิชาโท

ส่วนที่ 14 สอนความคิดเห็นข้อเสนอแนะ

4.2.2 แบบสอนตามนักศึกษาปัจจุบันสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย แบ่งเป็น
3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สอนตามข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ 2 สอนความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย/วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร/รายวิชา

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมสมของการจัดการเรียนการสอน

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรค

- 3.1 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน
- 3.2 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน
- 3.3 ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกและการจัดการเรียนการสอน
- 3.4 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอน

4.2.3 แบบสอบถามผู้ปกครองของนักศึกษาและบัณฑิต แบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลพื้นฐาน
- ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็น / ความคาดหวังเกี่ยวกับหลักสูตร
- ส่วนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิต
- ส่วนที่ 4 สอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
- ส่วนที่ 5 สอบถามปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

4.2.4 แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนภายในและภายนอกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลพื้นฐาน
- ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร
 - 2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย/วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
 - 2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร/รายวิชา
 - 2.3 ความคิดเห็นและความคาดหวังที่มีต่อบัณฑิต
 - 2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน
- ส่วนที่ 3 สอบถามปัญหาและอุปสรรค

3.1 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน

3.2 ปัญหาและอุปสรรคในฐานะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน

3.4 ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกและการจัดการเรียนการสอน

4.2.5 แบบสอบถามอาจารย์ทรงคุณวุฒินอกสถานบันหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ฉบับปีการศึกษา 2547

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย/วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร/รายวิชา

2.3 ความคาดหวังที่มีต่อบัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2.4 ความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

2.5 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

4.2.6 แบบสอบถามผู้ว่าจ้างบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย แบ่งเป็น 4 ส่วน

ดังนี้

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นและความคาดหวังที่มีต่อบัณฑิต

ส่วนที่ 3 สอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบัณฑิต

ส่วนที่ 4 สอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ

4.3 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

4.4 ปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.5 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้

4.6 นำผลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

4.7 จัดพิมพ์เครื่องมือวิจัยฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการวิจัย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ทำหนังสือขออนุญาตต่อคณบดีและผู้ว่าจ้างบัณฑิตในการเก็บข้อมูล

5.2 ติดต่อเลขาธุการคณบดีในการเก็บข้อมูลของอาจารย์และนักศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยมีทีมวิจัย

ช่วยในการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการวัดค่า Reliability

6.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย จากโปรแกรม SPSS

การให้ค่าคะแนนแต่ละข้อคำถามในแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนน
ตัวเลือก 4 ระดับ ตั้งแต่คะแนน 0 ถึง 3 คะแนน ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

คะแนน 3 หมายถึง

ผู้ตอบเห็นด้วยมาก

คะแนน 2 หมายถึง

ผู้ตอบเห็นด้วยปานกลาง

คะแนน 1 หมายถึง

ผู้ตอบเห็นด้วยน้อย

คะแนน 0 หมายถึง

ผู้ตอบเห็นด้วยไม่เห็นด้วย

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.00	หมายถึง ผู้ตอบรู้สึกเห็นด้วยมาก หรือเห็นว่ามีความเหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.00 - 2.49	หมายถึง ผู้ตอบรู้สึกเห็นด้วยปานกลาง หรือเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 0.00 - 1.99	หมายถึง ผู้ตอบรู้สึกเห็นด้วยน้อย หรือเห็นว่ามีความเหมาะสมน้อย

การให้ค่าคะแนนแต่ละข้อคำถามในแบบสอบถาม ผู้จัดได้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนน ตัวเลือก 4 ระดับ ตั้งแต่คะแนน 1 ถึง 4 คะแนน ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

คะแนน 4 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยมาก
คะแนน 3 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยปานกลาง
คะแนน 2 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยน้อย
คะแนน 1 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยไม่เห็นด้วย

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.00	หมายถึง ผู้ตอบรู้สึกเห็นด้วยมาก หรือเห็นว่ามีความเหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.00 - 3.49	หมายถึง ผู้ตอบรู้สึกเห็นด้วยปานกลาง หรือเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 0.00 - 2.99	หมายถึง ผู้ตอบรู้สึกเห็นด้วยน้อย หรือเห็นว่ามีความเหมาะสมน้อย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พ.ศ. 2547 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการประเมินหลักสูตรแต่ละด้าน โดยพิจารณาตามความเกี่ยวข้องของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งได้เป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยต่าง ๆ และกระบวนการผลิตบัณฑิต

ส่วนที่ 3 การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิตเกี่ยวกับลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ส่วนที่ 4 การประเมินเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน ผู้สอน กับสิ่งอำนวย便利 ความสะดวกการจัดการเรียนการสอน

ส่วนที่ 5 ประเมินการเพิ่มความสำคัญด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไป

แสดงดังตาราง 1 ถึง ตาราง 2

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งและได้รับการตอบกลับ

ลำดับที่	ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถามที่ส่ง (ชุด)	แบบสอบถามที่ได้รับคืน(ชุด)	คิดเป็นร้อยละ
1	นักศึกษาปัจจุบัน	84	67	79.76
2	อาจารย์ในสาขาวิชา	9	6	66.67
3	อาจารย์นอกสาขาวิชา	2	2	100
4	ผู้เชี่ยวชาญ	3	3	100
5	บัณฑิต	29	23	79.31
6	ผู้ปกครองนักศึกษาปัจจุบัน	84	67	79.76
7	ผู้ปกครองบัณฑิต	29	23	79.31
8	ผู้บังคับบัญชาบัณฑิต	29	23	79.31
รวม		269	214	79.55

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ส่งและได้รับการตอบกลับ จำแนกเป็นส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 269 ฉบับ ได้รับการตอบกลับ และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 214 ฉบับ กิจเป็นร้อยละ 79.55 โดยรวมทุกกลุ่มได้รับแบบสอบถามคืนมากกว่าร้อยละ 79 ยกเว้น อาจารย์ในสาขาวิชาที่ได้รับแบบสอบถามคืนน้อยที่สุด ร้อยละ 66.67

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามสถานภาพ

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
1. อาจารย์เชี่ยวชาญ	
1.1 เพศ	
- ชาย	-
- หญิง	100
1.2 ประสบการณ์ทำงาน 10 ปีขึ้นไป	100
1.3 วุฒิการศึกษา ปริญญาโท	100
2. อาจารย์ภายในสาขาวิชา	
2.1 เพศ	-
- ชาย	12.5
- หญิง	87.5
2.2 ประสบการณ์ที่ทำงานใน นจก.	-
- 0-4 ปี	62.5
- 5-9 ปี	12.5
- 10 ปีขึ้นไป	25
2.3 ประสบการณ์ที่ปรึกษา	-
- เคย	75
- ไม่เคย	25
2.4 จำนวนนักศึกษาในความดูแล (Advisor)	-
- ไม่มี	12.5
- 1-5 คน	12.5
- 10 คนขึ้นไป	75.0
3. อาจารย์นอกสาขา	
3.1 เพศ	-
- ชาย	50
- หญิง	50
3.2 ประสบการณ์ที่ทำงานใน นจก. 10 ปีขึ้นไป	100
3.3 ประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา (ไม่เคย)	100
3.4 จำนวนนักศึกษาในความดูแล (Advisor)	-
- ไม่มี	50
- มี 10 คนขึ้นไป	50
4. นักศึกษาปัจจุบัน	
4.1 เพศ	
- ชาย	25.0
- หญิง	68.1
(ไม่ตอบ 6.9%)	

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
5. อาจารย์นักสาขาฯ	-
3.1 เพศ	-
- ชาย	50
- หญิง	50
3.2 ประสบการณ์ที่ทำงานใน มหาวิทยาลัย 10 ปีขึ้นไป	100
3.3 ประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา (ไม่เคย)	100
3.4 จำนวนนักศึกษาในความดูแล (Advisor)	
- ไม่มี	50
- มี 10 คนขึ้นไป	50
6. นักศึกษาปัจจุบัน	
4.1 เพศ	
- ชาย	25.0
- หญิง	68.1
(ไม่ตอบ 6.9%)	
4.2 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่	
- ปีที่ 1	5.6
- ปีที่ 2	23.6
- ปีที่ 3	9.7
- ปีที่ 4	50
- ปีที่ 5	4.2
4.3 ภูมิลำเนา	
- สมุทรปราการ	30.6
- กรุงเทพฯ	27.8
- ภาคตะวันออก	23.6
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.2
- ภาคเหนือ	4.2
- ภาคใต้	2.8
4.4 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้รับการสนับสนุนจาก	
- บิดา-มารดา	69.4
- ผู้ปกครองที่ไม่ใช่ผู้ให้กำเนิด	8.3
- ญาติมิตรเงินกองทุนรัฐบาล	11.1
- หารายได้ด้วยตนเอง	4.2
- ได้รับทุนเรียนฟรี	-

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
5. บัณฑิต	
- ทำงานແຕ່ວ	91.7
- ຍັງຮອງານ	-
- ສຶກຍາຕ່ອ	4.2
6. ຜູ້ປົກຄອນນັກສຶກຍາປິ່ງຈຸບັນ	
6.1 ເພດ	43.3
- ຂາຍ	56.8
- ພູ້ຍິງ	
6.2 ອາຍຸ	
- ນີ້ຍີກວ່າ 40 ປີ	11.9
- 40 – 45 ປີ	22.4
- 46-50 ປີ	11.9
- 51-55 ປີ	32.8
- 56-60 ປີ	14.9
- ສູງກວ່າ 60 ປີເຂົ້າໄປ	6
6.3 ຮະດັບການສຶກຍາ	
- ຕໍ່າກວ່າມັນຍືນສຶກຍາ	46.3
- ມັນຍືນສຶກຍາ ປວຊ. ປວສ. ອົບເຖິງທີ່	22.4
- ປຣີຢູ່ຢາຕີ່ທີ່ເຖິງທີ່	28.4
- ສູງກວ່າປຣີຢູ່ຢາຕີ່	3
6.4 ອາຊີພ	-
- ຂໍ້າຮາກການ/ຮຽນວິສາຫຼິກ	17.9
- ວັບຈຳງ	16.4
- ທູຮກິຈສ່ວນຕົວ (ບනາດເລື້ອກ)	37.3
- ທູຮກິຈສ່ວນຕົວ (ບນາດໃໝ່)	6
- ອື່ນ ຈ	22.4
6.5 ສຕານະ / ຄວາມເກີ່ວພັນກັບນັກສຶກຍາ	
- ເປັນບົດ-ມາຮດາ	82.1
- ເປັນຜູາຕີ	14.9
- ເປັນຄນຽ້ຳຈັກ	0
- ອື່ນ ຈ	3

ตัวชี้วัดของกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
6.6 ความมีการฝึกงานหรือไม่	
- ครัวเรือน	88.1
- ไม่มีครัวเรือน	11.9
7. ผู้ประกอบบัณฑิต	
7.1 เพศ	
- ชาย	52.2
- หญิง	47.8
7.2 อายุ	
- น้อยกว่า 40 ปี	0
- 40-45 ปี	34.8
- 46-50 ปี	21.7
- 51-55 ปี	30.4
- 56-60 ปี	0
- มากกว่า 60 ปี	13
7.3 ระดับการศึกษา	
- ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	52.2
- มัธยมศึกษา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า	21.7
- ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	17.4
- สูงกว่าปริญญาตรี	8.7
7.4 อาชีพ	
- ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	8.7
- รับเข้า	30.4
- ธุรกิจส่วนตัว (ขนาดเล็ก)	30.4
- ธุรกิจส่วนตัว (ขนาดใหญ่)	12
- อื่นๆ	17
7.5 สถานะ / ความเกี่ยวพันกับบัณฑิต ส่วนใหญ่เป็นบิดา-มารดา	100
7.6 ท่านคิดว่าหลักสูตรสาขาฯวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทยควรมีการฝึกงาน	
- ครัวเรือน	100
8. ผู้บังคับบัญชาบัณฑิต	
8.1 รับบัณฑิตสาขาฯวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย เข้าทำงาน จำนวน 1-5 คน	100

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
8.2 ประเภทหน่วยงานหรือสถานประกอบการของท่าน	
- ราชการ	26.1
- ค้าขาย	4.3
- งานธุรกิจทั่วไป	13
- อื่นๆ	56.5
8.3 ระยะเวลาที่ท่านได้รับบัณฑิตสาขาภาษาและวัฒนธรรมไทยเข้าทำงาน	-
- 1 - 6 เดือน	8.7
- 7 - 12 เดือน	39.1
- 1 ปี – 2 ปี	52.1
การรับบัณฑิตเข้าทำงานในหน่วยงานของท่าน	
8.4 เป็นญาติ	
- เลือก	34.8
- ไม่เลือก	65.2
8.5 คนรู้จักแนะนำ	-
- เลือก	39.1
- ไม่เลือก	60.9
8.6 ประกาศในหนังสือพิมพ์	-
- เลือก	39.1
- ไม่เลือก	60.9
8.7 ประกาศทางวิทยุ โทรทัศน์	
- เลือก	21.7
- ไม่เลือก	78.3
8.8 ประกาศในสื่อมวลชนอื่นๆ	
- เลือก	43.5
- ไม่เลือก	56.5
8.9 ประกาศในหน่วยงาน	
- เลือก	47.8
- ไม่เลือก	52.2

จากตาราง 2 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร เป็นเพศหญิง มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป และมีอัตราการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 100 อาจารย์ภายในสาขาวิชาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 มีประสบการณ์ทำงาน 0-4 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ประสบการณ์ทำงาน 5-9 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และประสบการณ์ทำงาน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25 อาจารย์ภายในสาขาวิชา ส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์เป็นที่ปรึกษานักศึกษา ส่วนอาจารย์นัก

สาขาวิชา มีจำนวน 2 คน เพศชาย 1 คน และเพศหญิง 1 คน มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่เคยมีประสบการณ์เป็นที่ปรึกษานักศึกษาสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คิดเป็นร้อยละ 100 แต่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้แก่นักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ นักศึกษาปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.1 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 23.6 บัณฑิตส่วนใหญ่มีงานทำแล้ว คิดเป็นร้อยละ 91.7 ผู้ปกครองนักศึกษาปัจจุบันส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.4 มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 46.3 ส่วนใหญ่ทำธุรกิจส่วนตัวขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 37.3 ผู้ปกครองบัณฑิตส่วนใหญ่มีอายุ 40-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.8 มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 52.2 ผู้บังคับบัญชาบัณฑิตได้รับบัณฑิตเข้าทำงานในหน่วยงาน จำนวน 1-5 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และการพิจารณารับบัณฑิตส่วนใหญ่ไม่เลือกแหล่งข้อมูลที่ประกาศรับ

ส่วนที่ 2 การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยต่าง ๆ และกระบวนการผลิตบัณฑิต

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการประเมินหลักสูตรออกเป็นด้านต่าง ๆ โดยแต่ละด้านมีรายละเอียดผลการประเมินดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

การประเมินเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ประกอบด้วยการประเมิน 5 ด้าน แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ในสาขาวิชาและ อาจารย์นอกสาขาวิชา ที่มีต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ความคิดเห็นที่มีต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	ผู้เชี่ยวชาญ	บัณฑิต	นักศึกษา	อาจารย์ในสาขา	อาจารย์นอกสาขา
ข้อ 1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน	\bar{X}	3.00	2.78	2.82	2.88
	SD	0.00	0.42	0.39	0.35
	ระดับ	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง
ข้อ 2. เพื่อให้บัณฑิตเข้าใจความคิดและปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมไทยที่อยู่ในภาษาและวรรณคดีไทย	\bar{X}	2.33	2.52	2.55	2.88
	SD	0.58	0.51	0.50	0.35
	ระดับ	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก
ข้อ 3. เพื่อให้บัณฑิตนำความรู้ความเข้าใจทางภาษาและวัฒนธรรมไทยประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับสูง	\bar{X}	2.67	2.74	2.67	2.88
	SD	0.58	0.45	0.47	0.35
	ระดับ	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความคิดเห็นที่มีต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	ผู้เชี่ยวชาญ	บัณฑิต	นักศึกษา	อาจารย์ในสาขา	อาจารย์นอกสาขา
ข้อ 4. เพื่อให้บัณฑิตตระหนักและซาบซึ้งในคุณค่าของภาษาไทย อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ	\bar{X}	2.33	2.97	2.67	3.00
	SD	1.16	0.29	0.47	0.00
	ระดับ	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก
ข้อ 5. เพื่อให้บัณฑิตได้ใช้ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อทำนุบำรุงและรักษาวัฒนธรรมของชาติ	\bar{X}	3.00	2.87	2.67	3.00
	SD	0.00	0.34	0.47	0.00
	ระดับ	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง
รวม	\bar{X}	2.67	2.76	2.68	2.93
	SD	0.46	0.40	0.46	0.21
	ระดับ	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ในสาขา และอาจารย์นอกสาขา ที่มีต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยรวมมีความเห็นเหมือนกันในระดับมาก ยกเว้นอาจารย์นอกสาขาวิชามีความเห็นต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยรวมมีความเห็นเหมือนกันในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า บัณฑิต นักศึกษาปัจจุบัน และ อาจารย์ในสาขาวิชา มีความคิดเห็นต่อวัตถุประสงค์มีความเห็นเหมือนกันในระดับมากทุกข้อ ส่วนผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรมีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเห็นเหมือนกันในระดับปานกลางเท่านั้น 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2. เพื่อให้บัณฑิตเข้าใจความคิดและปรัชญาตลอดจนวัฒนธรรมไทยที่อยู่ในภาษาและวรรณคดีไทย และ ข้อ 4. เพื่อให้บัณฑิตตระหนักและซาบซึ้งในคุณค่าของภาษาไทย อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และอาจารย์นอกสาขาวิชา มีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเห็นเหมือนกันในระดับปานกลางเท่านั้น 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับสื่อความหมาย ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ข้อ 3. เพื่อให้บัณฑิตนำความรู้ความเข้าใจทางภาษาและวัฒนธรรมไทยประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับสูง ข้อ 5. เพื่อให้บัณฑิตได้ใช้ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อทำนุบำรุงและรักษาวัฒนธรรมของชาติ

2.2 โครงสร้างของหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร จำแนกตามจำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดวิชา ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ บัณฑิต นักศึกษา ปัจจุบัน อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นอกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ บัณฑิต นักศึกษา
อาจารย์ในสาขาวิชาและ อาจารย์นักสาขาวิชา ที่มีต่อ โครงสร้างหลักสูตร

ความคิดเห็นที่มีต่อโครงสร้างของหลักสูตร	ผู้เชี่ยวชาญ	บัณฑิต	นักศึกษา	อาจารย์ในสาขา	อาจารย์นอกสาขา
ข้อ 1. ตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 138 หน่วยกิต	\bar{X}	3.00	2.83	2.49	2.88
	SD	0.00	0.39	0.56	0.35
	ระดับ	มาก	มาก	ปานกลาง	มาก
ข้อ 2. รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต	\bar{X}	3.00	2.61	2.43	2.88
	SD	0.00	0.50	0.53	0.35
	ระดับ	มาก	มาก	ปานกลาง	มาก
ข้อ 3. รายวิชาในหมวดวิชาเอกบังคับ ไม่น้อยกว่า 66 หน่วยกิต	\bar{X}	3.00	2.61	2.43	2.88
	SD	0.00	0.50	0.56	0.35
	ระดับ	มาก	มาก	ปานกลาง	มาก
ข้อ 4. รายวิชาในหมวดวิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต	\bar{X}	2.67	2.39	2.40	2.88
	SD	0.58	0.84	0.63	0.35
	ระดับ	มาก	ปานกลาง	ปานกลาง	มาก
ข้อ 5. รายวิชาโท ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต	\bar{X}	2.67	2.48	2.40	2.88
	SD	0.58	0.73	0.65	0.35
	ระดับ	มาก	ปานกลาง	ปานกลาง	มาก
ข้อ 6. รายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสริม ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต	\bar{X}	2.33	2.65	2.42	3.00
	SD	0.58	0.71	0.61	0.00
	ระดับ	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก
รวม	\bar{X}	2.78	2.59	2.43	2.90
	SD	0.29	0.61	0.59	0.29
	ระดับ	มาก	มาก	ปานกลาง	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ในสาขาและอาจารย์นอกสาขาที่มีต่อโครงสร้างหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้นอาจารย์นอกสาขา ที่เห็นว่าเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกกลุ่มเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมสมทุกข้อ ยกเว้น จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 138 หน่วยกิต และรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต ที่นักศึกษาและอาจารย์นอกสาขาวิชามีความเห็นว่าเหมาะสมในระดับปานกลาง และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ารายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต มีความเหมาะสมปานกลางเท่านั้น

2.3 ความคิดเห็น/ คาดหวังเกี่ยวกับหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ด้านความคิดเห็น/คาดหวังเกี่ยวกับหลักสูตรในภาพรวมของผู้ปักธงนักศึกษาปีจุนบัน และผู้ปักธงนักศึกษาปีชั้นต้น สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็น/ คาดหวังเกี่ยวกับหลักสูตรในภาพรวมของผู้ปักธงนักศึกษาปีจุนบัน และผู้ปักธงนักศึกษาปีชั้นต้น สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

รายการประเมิน	ผู้ปักธง นักศึกษา		ระดับ ความ คิดเห็น	ผู้ปักธง บัณฑิต		ระดับ ความ คิดเห็น
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
2.1 หลักสูตรควรเน้นให้บัณฑิตได้เรียนและเข้าใจ ความคิด/ปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ที่แฟงอยู่ในวรรณคดี เพื่อนำไปปรับใช้ในการ ดำรงชีวิตในสังคม	3.70	.52	มาก	3.83	.39	มาก
2.2 หลักสูตรควรเน้นให้บัณฑิตได้เรียนและเข้าใจ ความคิด/ปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ที่แฟงอยู่ในวรรณคดี เพื่อนำไปปรับใช้ในการ ดำรงชีวิตในสังคม	3.48	.61	ปานกลาง	3.83	.39	มาก
2.3 หลักสูตรควรเน้นให้บัณฑิตนำความรู้ความเข้าใจ ทางภาษาและภาษาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการค้นคว้า หรือศึกษาต่อในระดับสูง	3.58	.49	มาก	3.91	.29	มาก
2.4 หลักสูตรควรผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการ นำความรู้ภาษาไทยไปใช้ประกอบอาชีพอย่างมี ประสิทธิภาพ	3.72	.52	มาก	3.83	.39	มาก
2.1.5 หลักสูตรควรผลิตบัณฑิตให้มีเจตคติและรสนิยม ที่มีโลกทัศน์ที่กว้างขวาง และสามารถปรับตัวเข้ากับ สังคมได้อย่างเหมาะสม	3.69	.58	มาก	3.87	.34	มาก
รวม	3.63	.54	มาก	3.85	.36	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงความคิดเห็นและความคาดหวังเกี่ยวกับผู้ปักธงนักศึกษาปีจุนบัน และผู้ปักธงนักศึกษาปีชั้นต้น ที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและ วัฒนธรรมไทยในภาพรวมพบว่า โดยรวมมีคิดเห็นและความคาดหวังต่อหลักสูตรในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ปักธงนักศึกษาปีจุนบัน และผู้ปักธงนักศึกษาปีชั้นต้น มีความเห็นและความคาดหวังในระดับมากทุก ข้อ ยกเว้น หลักสูตรควรเน้นให้บัณฑิตได้เรียนและเข้าใจความคิด/ปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมของ

เจ้าของภาษาที่ແພັນອູ້ນໄວຮຽນຄື ເພື່ອນໍາໄປປະບິນໃຫ້ໃນການດຳຮັງເຈີວິຕີໃນສັກຄົມທີ່ຜູ້ປົກກອງນັກສຶກຍາ
ປັ້ງຈຸບັນມີຄວາມຄິດເໜີ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງອູ້ນໃນຮະດັບປານກລາງທ່ານັ້ນ

2.4 ການຈັດການຮັບຮັດການສອນ

ການປະເມີນຫລັກສູງສາຂາວິຊາການແລະວັດນະຮຽມໄທຢ່າງດຳເນັດ ດ້ວຍການຈັດການຮັບຮັດການສອນ
ໃນກາພຽງຂອງນັກສຶກຍາປັ້ງຈຸບັນ ບັນທຶກ ອາຈານຢ່າງດຳເນັດໃນສາຂາວິຊາການແລະວັດນະຮຽມໄທຢ່າງດຳເນັດ
ນອກສາຂາວິຊາການແລະວັດນະຮຽມໄທຢ່າງດຳເນັດຕາງໆທີ່ 6

ຕາງໆທີ່ 6 ແສດຄ່າເໝີລື່ຍ ແລະສ່ວນເປີຍເບີນມາຕຽບກັບການຈັດການຮັບຮັດການສອນໃນກາພຽງ
ຂອງນັກສຶກຍາປັ້ງຈຸບັນ ບັນທຶກ ອາຈານຢ່າງດຳເນັດໃນສາຂາວິຊາການແລະວັດນະຮຽມໄທຢ່າງດຳເນັດ
ສາຂາວິຊາການແລະວັດນະຮຽມໄທຢ່າງດຳເນັດ

ຄວາມເໝາະສົມຂອງການຈັດການຮັບຮັດການສອນ	ນັກສຶກຍາ	ບັນທຶກ	ອາຈານຢ່າງດຳເນັດໃນສາຂາ	ອາຈານຢ່າງດຳເນັດນອກສາຂາ
1. ຈຳນວນນັກສຶກຍາໃນແຕ່ລະຫັ້ນເຮັດວຽກນີ້ຈຳນວນ ເໝາະສົມ	\bar{X}	2.19	2.30	2.00
	SD	0.61	0.64	0.76
	ຮະດັບ	ປານກລາງ	ປານກລາງ	ນຳອີຍ
2 ຈຳນວນຮາຍວິຊາທີ່ເປີດແຕ່ລະເທົ່ອມເປັນໄປຄານ ແພນການສຶກຍາແຕ່ລະຫັ້ນປີ	\bar{X}	1.96	2.52	2.63
	SD	0.93	0.51	0.52
	ຮະດັບ	ນຳອີຍ	ນຳອີຍ	ນຳອີຍ
3.ອາຈານຢ່າງດຳເນັດໃນແຕ່ລະຮາຍວິຊານີ້ຄວາມເໝາະສົມ	\bar{X}	2.55	2.91	2.50
	SD	0.56	0.29	0.54
	ຮະດັບ	ນຳອີຍ	ນຳອີຍ	ນຳອີຍ
4.ການປະເມີນພາການສຶກຍາ (ການສອບ) ແຕ່ລະ ຮາຍວິຊາ	\bar{X}	2.22	2.87	2.75
	SD	0.55	0.34	0.46
	ຮະດັບ	ປານກລາງ	ນຳອີຍ	ນຳອີຍ
5. ການຈັດກິຈกรรมເສຣິນຫລັກສູງ	\bar{X}	2.13	2.52	1.75
	SD	0.60	0.51	1.17
	ຮະດັບ	ປານກລາງ	ນຳອີຍ	ປານກລາງ
6. ຕຳຫຼາທີ່ໃຊ້ສອນໃນແຕ່ລະຮາຍວິຊາ	\bar{X}	2.36	2.52	1.75
	SD	0.48	0.51	1.17
	ຮະດັບ	ປານກລາງ	ນຳອີຍ	ປານກລາງ
7. ເອກສາປະກອບການສອນໃນແຕ່ລະຮາຍວິຊາ	\bar{X}	2.28	2.52	2.13
	SD	0.52	0.51	0.84
	ຮະດັບ	ປານກລາງ	ນຳອີຍ	ປານກລາງ

ความเหนาะสมของ การจัดการเรียนการสอน	นักศึกษา	บัณฑิต	อาจารย์ในสาขา	อาจารย์นอกสาขา	
8. บรรยายค่าในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมีความเหนาะสม	\bar{X} SD ระดับ	2.34 0.64 ปานกลาง	2.48 0.51 ปานกลาง	2.50 0.54 มาก	2.00 0.00 ปานกลาง
9. การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี	\bar{X} SD ระดับ	2.52 0.61 มาก	2.74 0.44 มาก	2.63 0.52 มาก	2.00 0.00 ปานกลาง
10. การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่	\bar{X} SD ระดับ	2.45 0.59 ปานกลาง	2.96 0.21 มาก	2.38 0.74 ปานกลาง	2.00 0.00 ปานกลาง
11. การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนเป็นแบบการบูรณาการองค์ความรู้ที่หลากหลาย	\bar{X} SD ระดับ	2.27 0.69 ปานกลาง	2.52 0.51 มาก	2.25 1.04 ปานกลาง	1.50 0.71 น้อย
12. การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียน มีการเน้นทักษะทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	\bar{X} SD ระดับ	2.57 0.56 มาก	2.57 0.51 มาก	2.38 0.74 ปานกลาง	2.00 1.41 ปานกลาง
13. การจัดเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมีการเน้นการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	\bar{X} SD ระดับ	2.40 .63 ปานกลาง	2.48 .51 ปานกลาง	2.50 .76 มาก	1.50 .71 น้อย
14. การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมี การเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในเชิงวิเคราะห์ คือสามารถจำแนกความถูกต้อง และความเป็นไปได้ในเชิงวิชาการ	\bar{X} SD ระดับ	2.49 .50 ปานกลาง	2.48 .51 ปานกลาง	2.50 .76 มาก	1.50 .71 น้อย
15. การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมี การเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในเชิง สังเคราะห์ คือ ความสามารถในการสร้างความรู้ใหม่จากเนื้อหาหรือทฤษฎีที่เรียน	\bar{X} SD ระดับ	2.34 0.51 ปานกลาง	2.83 0.39 มาก	2.50 0.76 มาก	1.50 0.71 น้อย
16. การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมี การส่งเสริมทางค้านคุณธรรมและจริยธรรม	\bar{X} SD ระดับ	2.39 0.63 ปานกลาง	2.57 0.51 มาก	2.75 0.71 มาก	2.00 0.00 ปานกลาง
รวม	\bar{X} SD ระดับ	2.34 0.60 ปานกลาง	2.61 0.46 มาก	2.37 0.75 ปานกลาง	2.00 0.44 ปานกลาง

จากตารางที่ 6 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบัน บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นักศึกษาภาษาและวัฒนธรรมไทย ที่มีต่อการประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่าทุกกลุ่มนักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ยกเว้นกลุ่มนักศึกษาปัจจุบันที่มีความเห็นว่ามีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกกลุ่มนักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่าจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นเรียนมีจำนวนเหมาะสมในระดับปานกลาง ยกเว้น อาจารย์นักศึกษาที่เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก จำนวนรายวิชาที่เปิดแต่ละเทอมเป็นไปตามแผนการศึกษาแต่ละชั้นปี ทุกกลุ่มนักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้นนักศึกษาปัจจุบันที่มีความเห็นว่าเหมาะสมในระดับน้อย อาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชาทุกกลุ่มนักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก การประเมินผลการศึกษา (การสอบ) แต่ละรายวิชาทุกกลุ่มนักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้นนักศึกษาปัจจุบันที่มีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางเท่านั้น การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และ ตำราที่ใช้สอนในแต่ละรายวิชา บัณฑิตมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนนักศึกษาปัจจุบันและอาจารย์นักศึกษา มีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และอาจารย์ในสาขาวิชามีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยเท่านั้น เอกสารประกอบการสอนในแต่ละรายวิชา ทุกกลุ่มนักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางเท่านั้น ยกเว้น อาจารย์ในสาขาวิชาที่มีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก บรรยายการในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนทุกกลุ่มนักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางเท่านั้น ยกเว้น อาจารย์ในสาขาวิชาที่มีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี ทุกกลุ่มนักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่ามีความเหมาะสม ในระดับมาก ยกเว้นอาจารย์นักศึกษา ที่มีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางเท่านั้น การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ ทุกกลุ่มนักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางเท่านั้น ยกเว้น บัณฑิตที่เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียน เป็นแบบการบูรณาการองค์ความรู้ที่หลากหลาย บัณฑิตมีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนนักศึกษาปัจจุบันและอาจารย์ในสาขาวิชาเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และอาจารย์นักศึกษา มีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยเท่านั้น นักศึกษาและบัณฑิตมีความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียน มีการเน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางเท่านั้น การจัดเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียน มีการเน้นการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง นักศึกษาและบัณฑิตมีความคิดเห็นว่าเหมาะสม ในระดับปานกลาง อาจารย์ในสาขาวิชามีความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์นักศึกษา มีความคิดเห็นว่าเหมาะสมในระดับน้อยเท่านั้น เช่นเดียวกับการจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียน มีการ

เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเชิงวิเคราะห์ คือสามารถจำแนกความต้อง และความเป็นไปได้ใน เชิงวิชาการ ที่การแสดงความคิดเห็นเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการจัดการเรียนการสอนในแต่ละ ชั้นเรียนมีการเน้นให้นำไปประยุกต์ใช้จริง นั่นคือ นักศึกษาและบัณฑิต มีความคิดเห็นว่าเหมาะสม ในระดับปานกลาง อาจารย์ในสาขาวิชามีความคิดเห็นว่าเหมาะสมในระดับมาก แต่อาจารย์นอกสาขา มี ความคิดเห็นว่าเหมาะสมในระดับน้อย การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมีการเน้นให้ผู้เรียน มีความสามารถในการเชิงสังเคราะห์ คือ ความสามารถในการสร้างความรู้ใหม่จากเนื้อหาหรือทฤษฎีที่ เรียน บัณฑิตและอาจารย์ในสาขาวิชามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนนักศึกษา ปัจจุบันเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และอาจารย์นอกสาขาวิชามีความเห็นว่ามีความ เหมาะสมในระดับน้อยเท่านั้น การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมีการส่งเสริมทางด้าน คุณธรรมและจริยธรรม บัณฑิตและอาจารย์ในสาขาวิชามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับ มาก ส่วนนักศึกษาปัจจุบันและอาจารย์นอกสาขาวิชา เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เท่านั้น

2.5 สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัด การเรียน การสอน

การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมของนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรม ไทย แสดงดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการ เรียนการสอนในภาพรวมของนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

รายการประเมิน	นค.ปัจจุบัน		ระดับ ความคิดเห็น	บัณฑิต		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
1. ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอ และมีความพร้อมใน ระดับสูง	2.25	.68	ปานกลาง	2.13	.46	ปานกลาง
2. ห้องปฏิบัติการทางภาษา มีจำนวนเพียงพอ และมี ความพร้อมในระดับสูง	2.15	.70	ปานกลาง	2.39	.72	ปานกลาง
3. อุปกรณ์ในห้องเรียนมีความทันสมัย	2.07	.72	ปานกลาง	2.43	.66	ปานกลาง
4. อุปกรณ์ในห้องเรียนอยู่ในสภาพใช้ได้ ตลอดเวลา	1.88	.64	น้อย	2.35	.57	ปานกลาง
5. มีคำราพีียงพอในห้องสมุด	2.06	.78	ปานกลาง	2.22	.85	ปานกลาง
6. มีวารสารที่เกี่ยวข้องเพียงพอในห้องสมุด	1.99	.73	น้อย	2.13	3.75	ปานกลาง
รวม	2.07	.71	ปานกลาง	2.28	1.17	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปีจบบันและบันทึกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน พบว่าโดยภาพรวมและรายข้อมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ยกเว้น อุปกรณ์ในห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ตลอดเวลา และวารสารที่เกี่ยวข้องในห้องสมุดที่นักศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยเท่านั้น

2.6 ความคิดเห็น/ความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ด้านความคิดเห็น/ความคาดหวัง เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ แสดงดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น/ความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี	3.00	.00	มาก
2. ให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่	3.00	.00	มาก
3. สร้างหรือบูรณาการองค์ความรู้ใหม่ในแต่รายวิชา	3.00	.00	มาก
4. เน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	2.67	.58	มาก
5. เน้นการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	3.00	.00	มาก
6. เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเชิงวิเคราะห์ คือ สามารถจำแนกความถูกต้อง และความเป็นไปได้ในเชิงวิชาการ	3.00	.00	มาก
7. เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสังเคราะห์ คือ ความสามารถในการสร้างความรู้ใหม่จากเนื้อหาหรือทฤษฎีที่เรียน	3.00	.00	มาก
8. ส่งเสริมทางค้านคุณธรรมและจริยธรรม	2.67	.58	มาก
รวม	2.92	.07	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงความคิดเห็น/ความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ

2.7 ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิต

การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิต ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักศึกษา ผู้ปกครองบัณฑิต และบัณฑิต แสดงดังตารางที่ 9 ถึงตารางที่ 11

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิต ในภาพรวมของผู้ปกครองนักศึกษา และผู้ปกครองบัณฑิต

รายการประเมิน	ผู้ปกครอง นักศึกษา		ระดับ ความ คิดเห็น	ผู้ปกครอง บัณฑิต		ระดับ ความ คิดเห็น
	X	S.D.		X	S.D.	
3.1. ความเหมาะสมของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน	3.36	.69	ปานกลาง	3.48	.51	ปานกลาง
3.2. ความสำคัญของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน	3.30	.72	ปานกลาง	3.35	.49	ปานกลาง
3.3. ความครอบคลุมของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน	3.10	.74	ปานกลาง	3.39	.49	ปานกลาง
3.4 ความเหมาะสมของระยะเวลาที่นักศึกษาเรียน	3.43	.61	ปานกลาง	3.26	.45	ปานกลาง
3.5 ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่ศึกษา จำนวน 138 หน่วยกิตทั้งโครงสร้างหลักสูตร	3.25	.66	ปานกลาง	3.48	.51	ปานกลาง
3.6 จำนวน 36 หน่วยกิตของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	3.34	.59	ปานกลาง	3.39	.49	ปานกลาง
3.7 จำนวน 66 หน่วยกิตของกลุ่มวิชาเอกนังคับ	3.37	.65	ปานกลาง	3.39	.49	ปานกลาง
3.8 จำนวน 15 หน่วยกิตของกลุ่มวิชาเอกเลือก	3.21	.83	ปานกลาง	3.22	.42	ปานกลาง
3.9 จำนวน 15 หน่วยกิตของกลุ่มวิชาเอกโท	3.28	.78	ปานกลาง	3.30	.47	ปานกลาง
3.10 จำนวน 6 หน่วยกิตของหมวดวิชาเลือกเสรี	3.28	.78	ปานกลาง	3.30	.47	ปานกลาง
รวม	3.29	.71	ปานกลาง	3.36	.48	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 แสดงความคิดเห็นของผู้ปกครองนักศึกษา และผู้ปกครองบัณฑิต ที่มีต่อความเหมาะสมของปรัชญา วัตถุประสงค์ของหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิต พ布ว่าโดยรวมและรายข้อ ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อความ
เหมาะสมของปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและ
วัฒนธรรมไทย

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน	3.30	.88	ปานกลาง
2. ความสำคัญของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน	3.61	.49	มาก
3. ความครอบคลุมของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน	3.57	.51	มาก
4. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตสาขาภาษาและวัฒนธรรมไทยด้าน วิชาการ	3.52	.51	มาก
5. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตสาขาภาษาและวัฒนธรรมไทย ด้านการประกอบอาชีพ	3.39	.78	ปานกลาง
6. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้ได้ใช้ทักษะทางภาษา คือ พูด อ่าน เขียน ได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์จริงในชีวิตรประจำวัน	3.83	.38	มาก
7. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้ได้เรียนรู้และเข้าใจความคิดหรือ ปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่แฝงอยู่ในวรรณคดี เพื่อนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม	3.48	.51	ปานกลาง
8. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้ได้นำความรู้ความเข้าใจทางด้าน ภาษาไทย วรรณคดี และวรรณกรรมไทย ไปประยุกต์ใช้ในการค้นคว้าหรือ ศึกษาต่อในระดับสูง	3.52	.51	มาก
9. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม เหตุผลและ มีศศิริรู้จักความพิเศษของชั้วคี	3.83	.38	มาก
10. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีโลกทัศน์กว้างขวาง ทันสมัย ก้าวทันโลก และปรับตัวเข้ากับสังคม ได้อย่างเหมาะสม	3.74	.45	มาก
11. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้รับใช้สังคม	3.48	.51	ปานกลาง
12. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม ในด้านทำนุบำรุง ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์	3.48	.51	ปานกลาง
13. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม ในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม	3.43	.89	ปานกลาง
14. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีน้ำใจนักกีฬา เอื้ออาทรต่อสังคม	3.61	.49	มาก
15. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีเขตติและรสนิยมดี	3.26	.45	ปานกลาง
รวม	3.54	.55	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อความเหมาะสมของของปรัชญาและวัฒนธรรมของหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พนว่า โดยภาพรวมบัณฑิตมีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าบัณฑิตมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก 8 ข้อ ตามลำดับดังนี้ ข้อ 6. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้ได้ใช้ทักษะทางภาษา คือ พึง พูด อ่าน เขียน ได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ข้อ 9. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม เหตุผลและ มีสติ รู้จักความผิดชอบชั่วดี ข้อ 10. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีโลก관ศักดิ์สิทธิ์ ก้าวทันโลก และปรับตัวเข้ากับสังคม ได้อย่างเหมาะสม ข้อ 2. ความสำคัญของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน ข้อ 14. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีน้ำใจนักกีฬา เอื้ออาทรต่อสังคม ข้อ 3. ความครอบคลุมของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน ข้อ 4. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยด้านวิชาการ และ ข้อ 8. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้ได้นำความรู้ความเข้าใจทางด้านภาษาไทย วรรณคดี และวรรณกรรมไทย ไปประยุกต์ใช้ในการกันกว้าง หรือศึกษาต่อในระดับสูง บัณฑิตมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง 7 ข้อ ตามลำดับดังนี้ ข้อ 7. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้ได้เรียนรู้และเข้าใจความคิดหรือ ปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่แฟรงอยู่ในวรรณคดีเพื่อนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม ข้อ 11. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้รับใช้สังคม ข้อ 12. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมในด้านทำนุบำรุง ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ข้อ 13. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม ข้อ 5. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยด้านการประกอบอาชีพ ข้อ 1. ความเหมาะสมของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน และ ข้อ 15. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีเจตคติและรสนิยมดี

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมจำนวน 138 หน่วยกิตทั้งโครงสร้างหลักสูตร	3.83	.39	มาก
2. ความเหมาะสมจำนวน 36 หน่วยกิตของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	3.61	.49	มาก
3. ความเหมาะสมจำนวน 66 หน่วยกิตของกลุ่มวิชาเอกบังคับ	3.61	.49	มาก
4. ความเหมาะสมจำนวน 15 หน่วยกิตของกลุ่มวิชาเอกเลือก	3.39	.84	ปานกลาง

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
5. ความเหมาะสมจำนวน 15 หน่วยกิตของกลุ่มวิชาไทย	3.48	.84	ปานกลาง
6. ความเหมาะสมจำนวน 6 หน่วยกิตของหมวดวิชาเลือกเสรี	3.65	.71	มาก
รวม	3.60	.63	มาก

จากการที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของบัณฑิตที่มีต่อความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากทุกกลุ่มวิชา ยกเว้นกลุ่มวิชาไทย และกลุ่มวิชาเอกเลือกที่มีความเหมาะสมในระดับปานกลางเท่านั้น

ส่วนที่ 3 การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิตเกี่ยวกับลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการประเมินหลักสูตรออกเป็นด้านต่าง ๆ โดยแต่ละด้านมีรายละเอียดผลการประเมินดังนี้

3.1 ความคาดหวังที่มีต่อบัณฑิต

การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ด้านความคาดหวังที่มีต่อบัณฑิตในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ในสาขาวิชา และอาจารย์นอกสาขาวิชา แสดงดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อบัณฑิตในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ในสาขาวิชา และอาจารย์นอกสาขาวิชา

ความคาดหวังต่อคุณลักษณะบัณฑิต	ผู้เชี่ยวชาญ	อาจารย์ในสาขาวิชา	อาจารย์นอกสาขาวิชา
1. บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี	\bar{X}	2.33	2.88
	SD	0.58	0.35
	ระดับ	ปานกลาง	มาก
2. บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์	\bar{X}	3.00	3.00
	SD	0.00	0.00
	ระดับ	มาก	มาก

ความคาดหวังต่อคุณลักษณะบัณฑิต	ผู้เชี่ยวชาญ	อาจารย์ในสาขาวิชา	อาจารย์นอกสาขาวิชา
3. บัณฑิตต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	\bar{X}	3.00	3.00
	SD	0.00	0.00
	ระดับ	มาก	มาก
4. บัณฑิตต้องรอบรู้และสามารถเป็นผู้นำ	\bar{X}	3.00	2.75
	SD	0.00	0.46
	ระดับ	มาก	มาก
5. บัณฑิตต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี	\bar{X}	2.67	3.00
	SD	0.58	0.00
	ระดับ	มาก	มาก
6. บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์	\bar{X}	3.00	2.88
	SD	0.00	0.35
	ระดับ	มาก	มาก
7. บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้าง	\bar{X}	3.00	2.88
	SD	0.00	0.35
	ระดับ	มาก	มาก
8. บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า	\bar{X}	3.00	3.00
	SD	0.00	0.00
	ระดับ	มาก	มาก
9. บัณฑิตต้องมีทัศนคติที่ดีต่องค์กร	\bar{X}	3.00	3.00
	SD	0.00	0.00
	ระดับ	มาก	มาก
10. บัณฑิตต้องรอบรู้และสามารถใช้ภาษาและวัฒนธรรม	\bar{X}	3.00	3.00
	SD	0.00	0.00
	ระดับ	มาก	มาก
รวม	\bar{X}	2.90	2.94
	SD	0.12	0.15
	ระดับ	มาก	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ในสาขาวิชา และอาจารย์นอกสาขาวิชา เกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อคุณลักษณะบัณฑิตในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกรายข้อ พบว่าทุกกลุ่มนิความคาดหวังในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคาดหวังในระดับปานกลางเท่านั้น

3.2 ความพึงพอใจที่มีต่อนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิต

การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยในภาพรวมของผู้ปกครองนักศึกษาปัจจุบัน และผู้ปกครองบัณฑิต แสดงดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้ปกครองนักศึกษาปัจจุบัน และผู้ปกครองบัณฑิต เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

รายการประเมิน	ผู้ปกครอง นักศึกษา		ระดับ ความ คิดเห็น	ผู้ปกครอง บัณฑิต		ระดับ ความ คิดเห็น
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
1. ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.33	.64	ปานกลาง	3.57	.51	มาก
2. การใช้ภาษาไทยเพื่อการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.27	.75	ปานกลาง	3.52	.51	มาก
3. ความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาคือ พึง พุด อ่าน เขียน ได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์จริงในชีวิตรประจำวัน	3.43	.68	ปานกลาง	3.74	.45	มาก
4. การเรียนรู้และเข้าใจความคิดหรือปรัชญา รวมทั้ง วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่แฝงในวรรณคดี เพื่อนำไปปรับใช้ชีวิตในสังคม	3.37	.67	ปานกลาง	3.65	.49	มาก
5. การนำความรู้ความเข้าใจทางภาษาและภาษาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน การค้นคว้าหรือศึกษาต่อในระดับสูง	3.39	.79	ปานกลาง	3.65	.49	มาก
6. การใช้ความรู้ด้านภาษาให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม	3.40	.82	ปานกลาง	3.43	.51	ปานกลาง
7. การมีโลกทัศน์กว้างขวางทันสมัย ก้าวทันโลก และปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม	3.52	.56	มาก	3.61	.49	มาก
8. การมีคุณธรรม จริยธรรม เหตุผล และมีสติรู้จักร่วมด้วย	3.60	.61	มาก	3.74	.45	มาก
9. การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมในด้านทำนุบำรุงชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์	3.28	.81	ปานกลาง	3.78	.52	มาก
10. การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม	3.31	.66	ปานกลาง	3.83	.49	มาก

รายการประเมิน	ผู้ปักธง นักศึกษา		ระดับ ความ คิดเห็น	ผู้ปักธง บัณฑิต		ระดับ ความ คิดเห็น
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
11. การมีน้ำใจนักกีฬา เอื้ออาหารต่อสังคม	3.54	.53	มาก	3.57	.51	มาก
12. การมีเจตคติและรสนิยมดี	3.33	.79	ปานกลาง	3.52	.51	มาก
รวม	3.39	.69	ปานกลาง	3.63	.49	มาก

จากตารางที่ 13 แสดงความคิดเห็นของผู้ปักธงนักศึกษาปัจจุบัน และผู้ปักธงบัณฑิตเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ผู้ปักธงนักศึกษามีความพึงพอใจต่อนักศึกษาโดยรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบร่วมกับผู้ปักธงนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับปานกลางทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 7. การมีโถกทัศน์ กว้างขวางทันสมัย ก้าวทันโลก และปรับตัวเข้ากับสังคม ได้อย่างเหมาะสม ข้อ 8. การมีคุณธรรมจริยธรรม เหตุผล และมีสติรู้จักความผิดชอบชัด และข้อ 11. การมีน้ำใจนักกีฬา เอื้ออาหารต่อสังคม ที่มีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนผู้ปักธงบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อคุณภาพบัณฑิตโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้ปักธงบัณฑิตมีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 6. การใช้ความรู้ด้านภาษาให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม ที่มีความพึงพอใจในระดับปานกลางเท่านั้น

3.3 ความต้องการให้บัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มีความสามารถพิเศษ

การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับความต้องการให้บัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มีความสามารถพิเศษ ตามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาบัณฑิต แสดงดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงค่าร้อยละความต้องการของผู้บังคับบัญชาบัณฑิตเกี่ยวกับความสามารถพิเศษของบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

รายการประเมิน	ร้อยละ
1. จดบันทึก	69.6
2. สนทนากายาอังกฤษ	60.9
3. สืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ	60.9
4. ใช้คอมพิวเตอร์ในสำนักงาน	52.2

รายการประเมิน	ร้อยละ
5. สนทนาภาษาจีน	47.8
6. งานเลขานุการ	47.8
7. จดรายงานการประชุม	47.8
8. ติดต่อประสานงาน	39.1
9. ทำวิจัย	30.4
10. ใช้คอมพิวเตอร์ภาษาจีน	17.4
11. อื่น ๆ	43.5

จากตารางที่ 14 แสดงค่าร้อยละความต้องการของผู้บังคับบัญชาบัณฑิตเกี่ยวกับความสามารถพิเศษของบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พบร่วมกับความสามารถพิเศษที่ต้องการมากที่สุดตามลำดับ ดังนี้ จบันทึก สนทนาภาษาอังกฤษ สืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ใช้คอมพิวเตอร์ในสำนักงาน สนทนาภาษาจีน งานเลขานุการ จดรายงานการประชุม ติดต่อประสานงาน ทำวิจัย ใช้คอมพิวเตอร์ภาษาจีน

3.4 ความประพฤติโดยทั่วไปของบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์

การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับความประพฤติโดยทั่วไปของบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ ตามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาบัณฑิต แสดงดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความประพฤติโดยทั่วไปของบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ตามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาบัณฑิต

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การตรงต่อเวลา	2.57	.51	มาก
2. การแต่งกาย	2.43	.51	ปานกลาง
3. ความรับผิดชอบงานในหน้าที่	2.61	.49	มาก
4. การวางแผนงานในหน่วยงาน	2.74	.45	มาก
5. ความรู้ในหน้าที่การงาน	2.43	.51	ปานกลาง
6. การให้บริการผู้มาติดต่อ	2.74	.45	มาก
7. ภาระงานราชการ	2.74	.45	มาก

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
8. การใช้ภาษาติดต่อสื่อสาร	2.57	.51	มาก
9. การควบคุมอารมณ์	2.57	.51	มาก
10. การแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า	2.52	.51	มาก
11. ความจริงรักภักดีต่อหน่วยงาน	2.65	.49	มาก
12. ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ	2.61	.58	มาก
13. ความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมงาน	2.61	.58	มาก
14. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง	2.61	.49	มาก
15. การมีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมงาน	2.39	.65	ปานกลาง
16. การเขียนแบบแจ้งใส	2.48	.59	ปานกลาง
17. ความเป็นกันเองกับเพื่อนร่วมงาน	2.70	.47	มาก
18. ความใฝ่รู้ที่จะเรียนจากหน้าที่การทำงาน	2.65	.49	มาก
19. การเก็บความลับของหน่วยงาน	2.61	.49	มาก
20. ความคิดสร้างสรรค์	2.52	.59	มาก
21. ความเป็นผู้นำ	2.52	.59	มาก
22. การพัฒนาตนเองด้านการศึกษาเพิ่มเติม	2.61	.58	มาก
23. ความเสียสละให้กับหน่วยงาน	2.70	.47	มาก
24. ความมีน้ำใจนักกีฬา	2.57	.51	มาก
25. ความมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	2.65	.49	มาก
26. ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม	2.57	.51	มาก
27. ความยั่งยืนแข็งในหน้าที่การทำงาน	2.65	.49	มาก
28. ความสำนึกรักในความเป็นไทย	2.83	.39	มาก
29. การบริหารเวลาในชีวิตประจำวัน	2.74	.45	มาก
30. การบริหารเวลาในการทำงาน	2.70	.47	มาก
รวม	2.61	.51	มาก

จากการที่ 15 แสดงความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาบัณฑิต ความประพฤติโดยทั่วไปของบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พ布ว่าพุทธิกรรมโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น การแต่งกาย ความรู้ในหน้าที่การทำงาน การมีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมงาน และการเขียนแบบแจ้งใส ที่พุทธิกรรมของบัณฑิตมีความเหมาะสมในระดับปานกลางเท่านั้น

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านหลักสูตรและนักศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักศึกษา และผู้ปกครองบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ตามธรรมชาติ

รายการประเมิน	ผู้ปกครอง นักศึกษา		ระดับ ความ คิดเห็น	ผู้ปกครอง บัณฑิต		ระดับ ความ คิดเห็น
	X	S.D.		X	S.D.	
1 ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.24	.69	ปานกลาง	2.96	1.11	น้อย
2 หลักสูตรไม่ทันสมัย ไม่สามารถปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.76	.92	น้อย	3.04	1.02	ปานกลาง
3 ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตทั้งโครงสร้าง	3.03	.79	ปานกลาง	3.39	.84	ปานกลาง
4 วิชาการและการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร	2.97	.76	น้อย	3.04	1.07	ปานกลาง
5 ความสามารถด้านภาษาไทยของบัณฑิต (บัณฑิตขาดทักษะการใช้ภาษาไทยทั้ง 4 ด้าน คือฟัง พูด อ่าน เขียน)	2.97	.89	น้อย	2.87	1.14	น้อย
6 คุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบของบัณฑิต	3.00	.84	ปานกลาง	2.70	.70	น้อย
7. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตรของบัณฑิต	2.81	.91	น้อย	3.00	1.00	ปานกลาง
8. การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและความรับผิดชอบให้	2.99	.93	น้อย	3.00	1.04	ปานกลาง
9. เจตคติและสนิยมในการใช้วิธีของบัณฑิต	2.99	.86	น้อย	2.91	.99	น้อย
10. ด้านการเตรียมความพร้อมบัณฑิตก่อนเข้าทำงาน	3.03	.90	ปานกลาง	3.00	1.00	ปานกลาง
11. ด้านการเตรียมความพร้อมบัณฑิตเมื่อเข้าทำงานแล้ว	2.99	.83	น้อย	2.87	1.01	น้อย
12. ด้านการเตรียมความพร้อมบัณฑิตในการศึกษาต่อ	2.96	.88	น้อย	2.83	1.07	น้อย
รวม	2.98	.85	น้อย	2.97	.99	น้อย

จากตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านหลักสูตรและนักศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักศึกษา และผู้ปกครองบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ตามธรรมชาติ พบว่า ทั้ง 2 กลุ่มนี้ความเห็นว่ามีปัญหาโดยภาพรวมในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองนักศึกษา มีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยทุกข้อยกเว้น ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตทั้งโครงสร้าง คุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบของบัณฑิต และด้านการเตรียมความพร้อมบัณฑิตก่อนเข้าทำงานที่มีปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนผู้ปกครองบัณฑิตมีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ ยกเว้นหลักสูตรไม่ทันสมัย ไม่สามารถปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตทั้งโครงสร้างวิชาการและการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตรของบัณฑิต การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและความรับผิดชอบให้บัณฑิต และ ด้านการเตรียมความพร้อมบัณฑิตก่อนเข้าทำงานที่มีปัญหาในระดับปานกลาง

4.2 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจาก

ผู้เรียน

การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียนในภาพรวมของนักศึกษาปัจจุบัน บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย แสดงดังตาราง 18

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบัน บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน

ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน	นักศึกษา	บัณฑิต	อาจารย์ในสาขาวิชา	อาจารย์นอกสาขาวิชา
1. ผู้เรียนขาดการวางแผนในการเรียน	\bar{X}	2.06	1.91	2.75
	SD	.72	1.23	.46
	ระดับ	ปานกลาง	น้อย	มาก
2. ผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญกับหลักสูตร	\bar{X}	1.88	1.52	2.38
	SD	.71	1.16	.74
	ระดับ	น้อย	น้อย	ปานกลาง
3. ผู้เรียนไม่ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา หรืออาจารย์ประจำรายวิชา	\bar{X}	1.91	1.78	2.38
	SD	.88	1.24	.74
	ระดับ	น้อย	น้อย	ปานกลาง
4. ผู้เรียนขาดความพร้อมในการเรียน เช่น ไม่ทบทวนบทเรียน ไม่ทำการบ้าน ไม่เตรียมตัวสอบก่อน	\bar{X}	1.96	1.65	2.75
	SD	.91	1.15	.46
	ระดับ	น้อย	น้อย	มาก
5. ผู้เรียนขาดวินัยและความรับผิดชอบ เช่น ขาดเรียนโดยไม่แจ้งสาเหตุ หรือเข้าชั้นเรียนสายมาก ๆ เป็นประจำ	\bar{X}	1.85	1.78	2.25
	SD	.78	1.38	.71
	ระดับ	น้อย	น้อย	ปานกลาง
รวม	\bar{X}	1.93	1.73	2.50
	SD	.80	1.21	.62
	ระดับ	น้อย	น้อย	ปานกลาง

จากตารางที่ 18 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบัน บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน โดยรวมพบว่า นักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต มีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย ส่วนอาจารย์ในสาขาวิชามีความเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียนในระดับปานกลางและบัณฑิตมีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ ยกเว้น ผู้เรียนขาดการวางแผนในการเรียนที่นักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ กลุ่มอาจารย์ในสาขาวิชา มีความเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียนในระดับปานกลางทุกข้อ ยกเว้น ผู้เรียนขาดการวางแผนในการเรียน และ ผู้เรียนขาดความพร้อมในการเรียน เช่น

ไม่พบทวนบทเรียน ไม่ทำการบ้าน ไม่เตรียมตัว สอบก่อน ที่มีปัญหาในระดับมาก กลุ่มอาจารย์นัก
สาขาวิชามีความเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียนในระดับมากทุกข้อ

4.3 ปัญหาและอุปสรรคในฐานะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคใน
ฐานะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ตามความคิดเห็นของอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และ
อาจารย์นักสาขาวิชา แสดงดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในฐานะเป็นอาจารย์
ที่ปรึกษา ในภาพรวมของอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นักสาขาวิชา
ภาษาและวัฒนธรรมไทย

รายการประเมิน	อาจารย์ ในสาขาวิชา		อาจารย์ นักสาขาวิชา	อาจารย์ นอกสาขาวิชา		ระดับ ความคิดเห็น
	X	S.D.		X	S.D.	
1. ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	1.88	.64	น้อย	1.50	2.12	น้อย
2. จำนวนนักศึกษาระดับต่ำมีมากเกินไป	1.63	.92	น้อย	1.50	2.12	น้อย
3. ไม่ค่อยขอคำปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรจากท่าน	2.25	.46	ปานกลาง	1.00	1.41	น้อย
4. ประสบปัญหาในการลงทะเบียนเรียนเป็นประจำ	2.50	.54	มาก	1.00	1.41	น้อย
5. ไม่ตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.13	.64	ปานกลาง	1.50	2.12	น้อย
6. มีผลการเรียนอ่อน	2.25	.71	ปานกลาง	1.50	2.12	น้อย
7. เรียนไม่จบตามกำหนดเวลา	1.63	.92	น้อย	1.50	2.12	น้อย
รวม	2.04	.69	ปานกลาง	1.34	1.92	น้อย

จากตารางที่ 19 แสดงความคิดเห็นของอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และ
อาจารย์นักสาขาวิชาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในฐานะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา โดยภาพรวมอาจารย์
ในสาขาวิชามีความเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่ามี
ปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก ได้แก่ ประสบปัญหาในการลงทะเบียนเรียนเป็นประจำ มีปัญหา
ในระดับปานกลาง ได้แก่ ไม่ค่อยขอคำปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรจากท่าน ไม่ตั้งใจเรียนอย่าง
สม่ำเสมอและมีผลการเรียนอ่อน ส่วนอาจารย์นักสาขาวิชา มีความเห็นว่าโดยรวมและรายประเด็นทุก
เรื่องมีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย

4.4 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน

การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นอกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย แสดงดังตาราง 18

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นอกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน	นักศึกษา	บัณฑิต	อาจารย์ในสาขาวิชา	อาจารย์นอกสาขาวิชา
1. ผู้สอนขาดการวางแผนในการสอน	\bar{X}	1.88	1.43	1.00
	SD	.83	.89	.93
	ระดับ	น้อย	น้อย	น้อย
2. ผู้สอนไม่ให้ความสำคัญกับหลักสูตร	\bar{X}	1.81	1.22	1.88
	SD	.88	.42	.84
	ระดับ	น้อย	น้อย	น้อย
3. ในรายวิชาเดียวกันที่เปิดสอนหลายกลุ่มและมีผู้สอนหลายคน มีความแตกต่างกัน ในด้านการตรวจและให้คะแนนข้อสอบ	\bar{X}	1.64	1.39	1.88
	SD	.83	.49	.64
	ระดับ	น้อย	น้อย	น้อย
4. ผู้สอนขาดความพร้อมในการสอนในแต่ละครั้ง เช่น ไม่เตรียมการสอน ไม่ตรวจการบ้าน	\bar{X}	1.69	1.26	1.50
	SD	.94	.69	.54
	ระดับ	น้อย	น้อย	น้อย
5. ผู้สอนขาดวินัยและความรับผิดชอบ เช่น เข้าชั้นเรียนสาย ขาดสอนโดยไม่ทราบสาเหตุ	\bar{X}	1.67	1.13	1.38
	SD	.91	.34	.52
	ระดับ	น้อย	น้อย	น้อย
6. อาจารย์บางท่านขาดประสบการณ์ในการสอน	\bar{X}	1.84	1.39	1.63
	SD	.93	.49	.74
	ระดับ	น้อย	น้อย	น้อย
7. ตัวร้ายที่อาจารย์บางท่านใช้สอนไม่ทันสมัย	\bar{X}	1.15	1.70	1.38
	SD	1.06	.70	1.19
	ระดับ	น้อย	น้อย	น้อย
รวม	\bar{X}	1.95	1.36	1.81
	SD	.91	.57	.77
	ระดับ	น้อย	น้อย	น้อย

จากตารางที่ 20 แสดงความคิดเห็น ของนักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษา และวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นอกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ที่เกิดจากผู้สอน พบว่า นักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชา และอาจารย์นอกสาขาวิชา แสดงความคิดเห็นอยู่ในทิศทางเดียวกันว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน ในระดับน้อยเท่านั้น

4.5 ปัญหาและอุปสรรค ที่เกี่ยวกับ สิ่งอำนวยความสะดวก ในการจัดการเรียนการสอน และผู้สอน

การประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและผู้สอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นอกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย แสดงดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและผู้สอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นอกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและผู้สอน	นักศึกษา	บัณฑิต	อาจารย์ในสาขาวิชา	อาจารย์นอกสาขาวิชา
1. จำนวนห้องเรียนมีไม่เพียงพอในบางภาคการศึกษา	\bar{X}	1.88	2.00	2.00
	SD	1.01	.95	1.07
	ระดับ	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง
2. มีการเปลี่ยนแปลงห้องเรียนบ่อยครั้ง	\bar{X}	2.10	2.13	2.25
	SD	.94	1.06	.89
	ระดับ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
3. อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการทางภาษาชำรุดบ่อยครั้ง	\bar{X}	1.87	2.35	2.50
	SD	.99	1.15	.54
	ระดับ	น้อย	ปานกลาง	มาก
4. ตำราและวารสารที่เกี่ยวข้องที่สูญเสียรอนสาร มีจำนวนไม่เพียงพอ	\bar{X}	1.99	2.35	2.00
	SD	.89	1.11	.93
	ระดับ	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง
5. ตำราที่ทางศูนย์หนังสือจัดจำหน่ายมีราคาแพง และวางจำหน่ายล่าช้า	\bar{X}	1.78	2.13	1.50
	SD	1.06	1.06	.76
	ระดับ	น้อย	ปานกลาง	น้อย
6. นักศึกษามิได้รับความสะดวกในการลงทะเบียน	\bar{X}	1.63	1.96	1.75
	SD	.85	.83	.71
	ระดับ	น้อย	น้อย	ปานกลาง

ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและผู้สอน	นักศึกษา	บัณฑิต	อาจารย์ในสาขาวิชา	อาจารย์นอกสาขาวิชา	
7. รายชื่อนักศึกษาเข้าชั้นเรียนมีความผิดพลาดบ่อยครั้ง เช่น ไม่มีชื่อปรากฏในรายชื่อ	\bar{X}	1.45	2.09	1.63	1.50
	SD	1.09	1.04	.74	.71
	ระดับ	น้อย	ปานกลาง	น้อย	น้อย
8. จำนวนนักศึกษาในบางชั้นเรียนมีมากเกินไป	\bar{X}	1.91	1.76	2.63	1.00
	SD	.87	.92	.52	1.41
	ระดับ	น้อย	น้อย	มาก	น้อย
9. จำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ	\bar{X}	1.49	2.30	2.00	2.50
	SD	1.01	.97	.93	1.41
	ระดับ	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	มาก
10. เวลาการจัดรายวิชามีความช้าช้อน	\bar{X}	1.76	2.22	2.13	1.00
	SD	.92	.74	.35	1.41
	ระดับ	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	น้อย
รวม	\bar{X}	1.79	2.12	2.04	1.8
	SD	.96	.98	.74	.85
	ระดับ	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	น้อย

จากตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและผู้สอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นอกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พบร่วมกันโดยการรวม นักศึกษา และอาจารย์นอกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มีความเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย ส่วนบัณฑิต และอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มีความเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อจำแนกตามกลุ่ม พบร่วมกัน บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยมีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ จำนวนห้องเรียนไม่เพียงพอในบางภาคการศึกษา ตำราและวารสารที่เกี่ยวข้องที่ศูนย์บรรณารมมีจำนวนไม่เพียงพอ จำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ และเวลาการจัดรายวิชามีความช้าช้อน มีการเปลี่ยนแปลงห้องเรียนบ่อยครั้งทุกกลุ่มมีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์นอกสาขาวิชา มีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับมาก อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการทางภาษาชำรุดบ่อยครั้ง บัณฑิตมีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์ในสาขาวิชาและนอกสาขาวิชามีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับมาก ตำราที่ทางศูนย์หนังสือจัดจำหน่ายมีราคาแพง วางจำหน่ายล่าช้า และรายชื่อนักศึกษาเข้าชั้นเรียนมีความผิดพลาดบ่อยครั้ง เช่น ไม่มีชื่อปรากฏในรายชื่อบัณฑิตมีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง และนักศึกษาไม่ได้รับความสะดวกในการลงทะเบียนที่ อาจารย์นอกสาขาวิชาความเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 5 ประเมินการเพิ่มความสำคัญด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

- การเพิ่มความสำคัญด้านต่าง ๆ ของหลักสูตร

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ตามความคิดเห็นของบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย เกี่ยวกับการเพิ่มความสำคัญด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย แสดงดังตาราง 22

ตารางที่ 22 แสดงค่าร้อยละเกี่ยวกับการเพิ่มความสำคัญด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ในภาพรวมของบัณฑิต

รายการประเมิน	ร้อยละ
การเพิ่มความสำคัญในด้านต่าง ๆ ดังไปนี้	
1. ควรเน้นการปรับปรุงหลักสูตรด้านเนื้อหาวิชาให้เข้มข้นเพิ่มขึ้น	87.5
2. ควรให้ความสำคัญการเรียนการสอนมากขึ้น	54.2
3. ควรให้ความสำคัญวิธีการสอนของคณาจารย์ในสาขาวิชา	33.3
4. ควรเน้นการพัฒนาคุณภาพของคณาจารย์ในสาขาวิชา	4.2
5. ควรให้มีการเรียนวิชาพื้นฐานอื่น ๆ เพิ่มเติม	50.0
6. อื่น ๆ	45.8
นักศึกษาสาขาเอกสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย กรรมการฝึกงาน	83.3
ลักษณะการฝึกงาน	
1. งานในสำนักงาน	62.5
2. งานในธุรกิจ โรงแรม	8.3
3. งานสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย	29.2
4. งานติดต่อธุรกิจอื่น ๆ	20.8
5. อื่น ๆ	33.3
ความพึงพอใจกับการเลือกเรียนวิชาเอกวิชาโท	87.5
บัณฑิตมีส่วนช่วยนักศึกษารู้น้อง	
1. ให้คำแนะนำในการเรียนกับรุ่นน้องขณะเรียน	62.5
2. ให้แนวทางในการทำข้อสอบ	8.3
3. ให้ความช่วยเหลือในการหาข้อมูลแหล่งงาน	33.3
4. อื่น ๆ	20.8

รายการประเมิน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะอื่นๆ สำหรับนักศึกษารุ่นน้อง	
1. ควรขยายเวลาให้เรียนตั้งแต่แรกเริ่มเป็นนักศึกษา	87.5
2. ควรทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรตั้งแต่แรกเริ่มเป็นนักศึกษา	95.8
3. ควรเรียนตามความสามารถของตนเอง	66.7
4. ควรเรียนตามความต้องการของตลาดแรงงาน	25.0

จากตาราง 22 แสดงร้อยละความคิดเห็นของบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการเพิ่มความสำคัญด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า

บัณฑิตให้ความสำคัญมากที่สุด ในการปรับปรุงหลักสูตรด้านเนื้อหาวิชาให้เข้มข้นเพิ่มขึ้น (87.5 %) รองลงมา ได้แก่ ควรให้ความสำคัญการเรียนการสอนมากขึ้น (54.2 %) ควรให้มีการเรียนวิชาพื้นฐานอื่น ๆ เพิ่มเติม (50 %) ควรให้ความสำคัญวิธีการสอนของคณาจารย์ในสาขาวิชา (33.3 %) และควรเน้นการพัฒนาคุณภาพของคณาจารย์ในสาขาวิชา (4.2 %) ตามลำดับ

ควรมีการฝึกงานให้ความสำคัญในอัตราร้อยละ 83.3 โดยให้ความสำคัญกับลักษณะการฝึกงานในสำนักงานมากที่สุดในอัตราร้อยละ 62.5 รองลงมา ได้แก่ งานสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย งานติดต่อธุรกิจอื่น ๆ และงานในธุรกิจการโรงแรมตามลำดับ

ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาโท พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการจัดให้มีวิชาโทในหลักสูตร ร้อยละ 87.5

ด้านบัณฑิตมีส่วนช่วยนักศึกษารุ่นน้อง ให้ความสำคัญกับการให้คำแนะนำในการเรียนกับรุ่นน้องของตนมากที่สุดในอัตราร้อยละ 62.5 รองลงมา ได้แก่ ให้ความช่วยเหลือในการหาข้อมูลแหล่งงาน และให้แนวทางในการทำข้อสอบ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ สำหรับรุ่นน้อง ให้ความสำคัญกับการควรทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรตั้งแต่แรกเริ่มเป็นนักศึกษาในอัตราร้อยละ 95.8 รองลงมา ได้แก่ ควรขยายเวลาให้เรียนตั้งแต่แรกเริ่มเป็นนักศึกษา ควรเรียนตามความสามารถของตนเอง และ ควรเรียนตามความต้องการของตลาดแรงงาน ตามลำดับ

นอกจากนี้เพื่อให้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มีความทันสมัย ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาและบัณฑิต ตลอดจนความต้องการของสถานประกอบการ จึงควรเพิ่มรายวิชาที่เน้นหนักด้านวิชาการ เช่น วิชาที่เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศในภาษาไทย เป็นต้น หรือวิชาที่เกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษาไทย เช่น การพูดเพื่อการสื่อสารมวลชน อีกทั้งควรเพิ่มรายวิชาที่ให้นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์การทำงาน

จริงในสถานประกอบการที่มีลักษณะงานสอดคล้องกับการศึกษาวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย เช่น วิชาประสบการณ์วิชาชีพ เป็นต้น

อนึ่ง เมื่อเพิ่มรายวิชาแล้ว ก็ควรตัดทอนบางรายวิชาออกไป เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม นั่นคือตัดวิชาที่ล้าสมัย และไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน เช่น วรรณกรรมบทละคร วรรณคดีเปรียบเทียบ เป็นต้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พ.ศ. 2547 คณасิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ” เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย โดยมีระเบียบวิธีวิจัยและสรุปผลการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินการจัดการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาและวัฒนธรรมไทย (พ.ศ. 2547) คณасิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ประกอบด้วยการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ประเมินบริบทของหลักสูตร ประเมินความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร และประเมินผลผลิตของหลักสูตร ตลอดจนสังเคราะห์ข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรอย่างเป็นระบบในอนาคตอีกด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม ซึ่งครอบคลุมประเด็นการประเมิน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบทของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอนตามหลักสูตร ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านผลการใช้หลักสูตร และด้านทิศทางการบริหารจัดการหลักสูตรในอนาคต

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาจากประชากรจำนวน 269 คน โดยแบ่งตามสถานภาพ ออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ นักศึกษาคณасิลปศาสตร์ สาขาวิชา ภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 84 คน กลุ่มที่ 2 คือ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 9 คน และอาจารย์นอกสาขา จำนวน 2 คน กลุ่มที่ 3 คือ บัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 29 คน กลุ่มที่ 4 คือ ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 29 คน กลุ่มที่ 5 คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 3 คน และ กลุ่มที่ 6 คือ ผู้ปกครองนักศึกษาปัจจุบันที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 84 คน และผู้ปกครองบัณฑิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 29 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับ SPSS เพื่อหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ด้านบริบทของหลักสูตร ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านผลการใช้หลักสูตร และด้านทิศทางการบริหารจัดการหลักสูตรในอนาคต

3. นำแบบสอบถามที่เป็นข้อคำถามปลายเปิดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมาตรวจสอบแต่ละด้าน จัดกลุ่มของคำตอบและเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พ.ศ. 2547 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีผลการประเมินสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ด้านบริบทของหลักสูตร

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ บัณฑิต นักศึกษาปัจจุบัน อาจารย์ในสาขา และอาจารย์นักสาขา ที่มีต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย พ.ศ. 2547 พบว่า วัตถุประสงค์ทั้ง 5 ข้อ มีความเหมาะสมมาก โดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน และเพื่อให้บัณฑิตได้ใช้ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อทำนุบำรุงและรักษาวัฒนธรรมของชาติ

ด้านปัจจัยเบื้องต้นในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการประเมินหลักสูตรออกเป็นด้านต่าง ๆ โดยแต่ละด้านมีรายละเอียดผลการประเมินดังนี้

- วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ผู้เชี่ยวชาญ บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ในสาขาและอาจารย์นักสาขา มีความคิดเห็นต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมมาก แตกต่างกับอาจารย์นักสาขาและผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร ที่มีความเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลางเท่านั้น

ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรมีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมปานกลาง ในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อให้บัณฑิตเข้าใจความคิดและปรัชญาตลอดจนวัฒนธรรมไทยที่อยู่ในภาษาและวรรณคดีไทย และ ข้อ 4. เพื่อให้บัณฑิตตระหนักระซาบซึ้งในคุณค่าของภาษาไทย อันเป็นรากทางวัฒนธรรมของชาติ และอาจารย์นักสาขา มีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่

มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ข้อ 3.เพื่อให้บัณฑิตนำความรู้ความเข้าใจทางภาษาและวัฒนธรรมไทยประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับสูง ข้อ 5.เพื่อให้บัณฑิตได้ใช้ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อทำนุบำรุงและรักษาวัฒนธรรมของชาติ

ผู้ปักธงนักศึกษา ผู้ปักธงบัณฑิต และบัณฑิตมีความคิดเห็นว่า ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมมาก ยกเว้น การผลิตบัณฑิตให้ได้เรียนรู้และเข้าใจความคิดหรือ ปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่แฝงอยู่ในวรรณคดีเพื่อนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม การผลิตบัณฑิตให้รับใช้สังคม การผลิตบัณฑิตให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมในด้านทำนุบำรุง ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ การผลิตบัณฑิตให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม การผลิตบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยด้านการประกอบอาชีพ ปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน การผลิตบัณฑิตให้มีเจตคติและรสนิยมดี ที่บัณฑิตมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมสมปานกลางเท่านั้น

- โครงสร้างของหลักสูตร

ผู้เชี่ยวชาญ บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ในสาขาวิชาและอาจารย์นักศึกษา ผู้ปักธงนักศึกษา และผู้ปักธงบัณฑิต มีความคิดเห็นต่อโครงสร้างหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมมาก ยกเว้น อาจารย์นักศึกษาที่เห็นว่า เหมาะสมสมปานกลาง เมื่อพิจารณาจากข้อพบว่า ทุกกลุ่มเห็นว่า โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสม ยกเว้น จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 138 หน่วยกิต และ รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต ที่อาจารย์นักศึกษามีความเห็นว่า เหมาะสมสมปานกลาง และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า รายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต มีความเหมาะสมสมปานกลางเท่านั้น

ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร

- การจัดการเรียนการสอน

นักศึกษาปัจจุบัน บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และอาจารย์นักศึกษา อาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมสมปานกลาง ยกเว้นบัณฑิตที่เห็นว่า มีความเหมาะสมมาก ทั้งนี้ทุกกลุ่มมีความเห็นว่า จำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นเรียนมีจำนวนเหมาะสมสมปานกลาง ยกเว้น อาจารย์นักศึกษาที่เห็นว่า มีความเหมาะสมมาก จำนวนรายวิชาที่เปิดแต่ละเทอมเป็นไปตามแผนการศึกษาแต่ละชั้นนี้มีความเหมาะสมสมมาก ยกเว้นนักศึกษาปัจจุบันที่มีความเห็นว่า เหมาะสมน้อย การประเมินผลการศึกษา (การสอน) แต่ละรายวิชาทุกกลุ่มเห็นว่า มีความเหมาะสมมาก ยกเว้นนักศึกษาปัจจุบันที่มีความเห็นว่า มีความเหมาะสมสมปานกลางเท่านั้น การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และ ตำราที่ใช้สอนในแต่ละ

รายวิชา บัณฑิตมีความเห็นว่ามีความหมายมาก ส่วนนักศึกษาปัจจุบันและอาจารย์ noksahtam มีความเห็นว่ามีความหมายสมปานกลาง และอาจารย์ในสาขาวิชามีความเห็นว่ามีความหมายสมน้อย เท่านั้น เอกสารประกอบการสอนในแต่ละรายวิชา ทุกกลุ่มมีความเห็นว่ามีความหมายสมปานกลางเท่านั้น บรรยายการในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนทุกกลุ่มมีความเห็นว่ามีความหมายสมปานกลางเท่านั้น ยกเว้น อาจารย์ในสาขานี้ที่มีความเห็นว่ามีความหมายสมมาก การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้สักขภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ทุกกลุ่มเห็นว่ามีความหมายสมปานกลางเท่านั้น การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนเป็นแบบการบูรณาการองค์ความรู้ที่หลากหลาย นักศึกษาปัจจุบันและอาจารย์ในสาขาวิชามีความเห็นว่ามีความหมายสมปานกลาง และอาจารย์ noksahtam มีความเห็นว่ามีความหมายสมน้อยเท่านั้น นักศึกษาและบัณฑิตมีความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมีการเน้นทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติมีความหมายมาก ส่วนอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่ามีความหมายสมปานกลางเท่านั้น การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมีการเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสังเคราะห์ คือ ความสามารถในการสร้างความรู้ใหม่จากเนื้อหาหรือทฤษฎีที่เรียน บัณฑิตและอาจารย์ในสาขาวิชามีความคิดเห็นว่ามีความหมายสมมาก ส่วนนักศึกษาปัจจุบันเห็นว่ามีความหมายสมปานกลาง และอาจารย์ noksahtam สาขาวิชามีความเห็นว่ามีความหมายสมน้อยเท่านั้น การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมีการส่งเสริมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม บัณฑิตและอาจารย์ในสาขาวิชามีความคิดเห็นว่ามีความหมายสมมาก ส่วนนักศึกษาปัจจุบันและอาจารย์ noksahtam มีความเห็นว่ามีความหมายสมปานกลางเท่านั้น

- สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

นักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยมีความคิดเห็นต่อสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมมีความหมายสมปานกลาง ยกเว้น อุปกรณ์ในห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ตลอดเวลา และวารสารที่เกี่ยวข้องในห้องสมุดที่นักศึกษาเห็นว่ามีความหมายสมน้อยเท่านั้น

ผลของการใช้หลักสูตร

- ความพึงพอใจที่มีต่อนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิต

ผู้บังคับบัญชาบัณฑิตมีความคิดเห็นต่อความประพฤติโดยทั่วไปของบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยรวมมีความหมายสมมาก ยกเว้น การแต่งกาย ความรู้ในหน้าที่การงาน การมีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมงาน และการยืนແยื้່ມແเจ່ນໄສ ที่พฤติกรรมของบัณฑิตมีความหมายสมปานกลางเท่านั้น

ผู้ปักครองนักศึกษาปัจจุบัน มีความพึงพอใจต่อนักศึกษาโดยรวมปานกลาง ยกเว้น การมีโลกทัศน์กว้างขวางทันสมัย ก้าวทันโลก และปรับตัวเข้ากับสังคม ได้อย่างเหมาะสม การมีคุณธรรม จริยธรรม เหตุผล และมีสติรู้จักความผิดชอบชัดดี การมีน้ำใจนักกีฬา เอื้ออาทรต่อสังคม ที่ผู้ปักครองนักศึกษาปัจจุบันมีความพึงพอใจมาก

ส่วนผู้ปักครองบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อคุณภาพบัณฑิต โดยรวมมาก ยกเว้นการใช้ความรู้ด้านภาษาให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมที่มีความพึงพอใจปานกลางเท่านั้น

- ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้

หลักสูตรและนักศึกษา

ผู้ปักครองนักศึกษา และผู้ปักครองบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ไทย มีความเห็นว่าโดยภาพรวมมีปัญหาด้านหลักสูตรและนักศึกษาน้อย ยกเว้น ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตทั้ง โครงสร้าง คุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบของบัณฑิต และด้านการเตรียมความพร้อมบัณฑิตก่อนเข้าทำงานที่ผู้ปักครองนักศึกษา มีความเห็นว่ามีปัญหาปานกลาง และผู้ปักครองบัณฑิต มีความเห็นว่าหลักสูตรไม่ทันสมัย ไม่สามารถปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตทั้ง โครงสร้างวิชาการและการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตรของบัณฑิต การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบให้บัณฑิต และ ด้านการเตรียมความพร้อมบัณฑิตก่อนเข้าทำงานที่มีปัญหาปานกลาง

ผู้เรียน

นักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิต มีความเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียนน้อย ยกเว้น ผู้เรียนขาดการวางแผนในการเรียนที่นักศึกษาปัจจุบันมีความเห็นว่ามีปัญหาปานกลาง และมีปัญหามากในเรื่องที่ผู้เรียนขาดการวางแผนในการเรียน ขาดความพร้อมในการเรียน เช่น ไม่ทบทวนบทเรียน ไม่ทำการบ้าน ไม่เตรียมตัว สอบก่อน ส่วนอาจารย์นักสาขา มีความเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียนมาก

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ในสาขาวิชามีความเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคในฐานะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปานกลาง ได้แก่ ไม่ค่อยขอคำปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรจากท่าน ไม่ตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอและมีผลการเรียนอ่อน และมีปัญหามากในเรื่องประสบปัญหาในการลงทะเบียนเรียนเป็นประจำ ส่วนอาจารย์นักสาขา มีความเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย

ผู้สอน

ในภาพรวมของนักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ในสาขาวิชา และนักศึกษา มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอนอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและผู้สอน

นักศึกษา และอาจารย์นักศึกษาภาษาและวัฒนธรรมไทย มีความเห็นว่ามีปัญหาและ
อุปสรรคหนึ่งเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและผู้สอน

ส่วนบัณฑิต และอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยมีความเห็นว่ามีปัญหาและ
อุปสรรคปานกลาง ได้แก่ จำนวนห้องเรียนไม่เพียงพอในบางภาคการศึกษา ตำราและวารสารที่
เกี่ยวข้องที่ศูนย์บรรณสารมีจำนวนไม่เพียงพอ จำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ และเวลาการจัดรายวิชา
มีความช้าช่อน อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการทางภาษาชำรุดบ่อยครั้งและการเปลี่ยนแปลงห้องเรียน
บ่อยครั้งทุกกลุ่มนิยมเห็นว่ามีปัญหาปานกลาง ส่วนอาจารย์นักศึกษามีความเห็นว่ามีปัญหามาก
ตำราที่ทางศูนย์หนังสือจัดทำหน่วยมีราคาแพง วางจำหน่ายล่าช้า และรายชื่อนักศึกษาเข้าชั้นเรียนมี
ความผิดพลาดบ่อยครั้ง บัณฑิตมีความเห็นว่ามีปัญหาปานกลาง และนักศึกษาไม่ได้รับความสะดวก
ในการลงทะเบียนที่อาจารย์นักศึกษาความเห็นว่ามีปัญหาปานกลาง

ด้านทิศทางการบริหารจัดการหลักสูตรในอนาคต

ความคิดเห็นและความคาดหวังที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและ
วัฒนธรรมไทย ดังนี้

ผู้ปกครองนักศึกษาปัจจุบัน และผู้ปกครองบัณฑิต มีความคิดเห็นและความคาดหวังมากต่อ
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ยกเว้นในเรื่องที่หลักสูตรควรเน้น
ให้บัณฑิตได้เรียนและเข้าใจความคิด/ปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่แฝงอยู่ใน
วรรณคดี เพื่อนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมที่ผู้ปกครองนักศึกษาปัจจุบันมีความคิดเห็น
และความคาดหวังปานกลางเท่านั้น

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น/ความคาดหวังมากเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ในสาขาวิชาฯ และอาจารย์นักศึกษา มีความคาดหวังมากต่อ
คุณลักษณะบัณฑิตในภาพรวม ยกเว้นบัณฑิตต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดีที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคาดหวัง
ปานกลางเท่านั้น

ผู้บังคับบัญชาบัณฑิตมีความต้องการให้บัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มี
ความสามารถพิเศษ ตามลำดับ ดังนี้ จบันทึก สนทนาภาษาอังกฤษ สื่อสารข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ
ใช้คอมพิวเตอร์ในสำนักงาน สนทนาภาษาอังกฤษ งานเลขานุการ จดรายงานการประชุม ติดต่อ
ประสานงาน ทำวิจัย ใช้คอมพิวเตอร์ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้มีข้อเสนอแนะในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชา
ภาษาและวัฒนธรรมไทย ตามลำดับดังนี้ ควรสอนให้บัณฑิตมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาการที่เรียน

มากกว่านี้ ควรเน้นการสอนภาษาอังกฤษ ควรให้บัณฑิตวางแผนตัวให้เหมาะสมกับหน้าที่การงาน ควรเน้นการสอนภาษาจีนบ้าง ควรให้บัณฑิตรู้จักขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมและประเพณีของชาติตะวันตกและควรสอนให้บัณฑิตทำงานเป็น

บัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มความสำคัญด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ตามลำดับดังนี้ การปรับปรุงหลักสูตรด้านเนื้อหาวิชาให้เข้มข้นเพิ่มขึ้น ควรให้ความสำคัญการเรียนการสอนมากขึ้น ควรให้มีการเรียนวิชาพื้นฐานอื่น ๆ เพิ่มเติม ควรให้ความสำคัญวิธีการสอนของคณาจารย์ในสาขาวิชา และควรเน้นการพัฒนาคุณภาพของคณาจารย์ในสาขาวิชา

ควรมีการฝึกงาน โดยให้ความสำคัญกับลักษณะการฝึกงานในสำนักงาน งานสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย งานติดต่อธุรกิจอื่น ๆ และงานในธุรกิจการโรงแรมตามลำดับ

ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาโท พนวณนักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการจัดให้มีวิชาโทในหลักสูตร

ด้านบัณฑิตมีส่วนช่วยนักศึกษารุ่นน้อง ให้ความสำคัญกับการให้คำแนะนำในการเรียนกันรุ่นน้องขณะเรียน ให้ความช่วยเหลือในการหาข้อมูลแหล่งงาน และให้แนวทางในการทำข้อสอบตามลำดับ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ สำหรับรุ่นน้อง ให้ความสำคัญกับการครรภกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตั้งแต่แรกเริ่มเป็นนักศึกษา ควรขยันเอาใจใส่เรียนตั้งแต่แรกเริ่มเป็นนักศึกษา ควรเรียนตามความสามารถของตนเอง และควรเรียนตามความต้องการของตลาดแรงงาน ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยการประเมินหลักสูตร โดยใช้หลักฯ วิธี เช่น การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม สนทนากลุ่ม เป็นต้น
2. ควรศึกษาสภาพการณ์มีงานทำและประสิทธิภาพในการทำงานของบัณฑิต เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับตลาดหรือสังคม

บรรณานุกรม

จำเนียร สุข豁ายและคณะ. (2535). การสร้างแบบจำลองชิปป์ประเมินโครงการอบรมบุคลากร
ศึกษาประจำการ. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ เรื่อง การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
การศึกษา ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ.

ใจพิพพ์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
อلينเพรส.

เตือนจิตต์ จิตต์อารีและคณะ. (2548). การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2544 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิม
พระเกียรติ. สมุทรปราการ : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

ทบวงมหาวิทยาลัย, สำนักกิจการสถาบันอุดมศึกษา. (2544). เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง การเสริมสร้างความเข้มแข็งมุ่งสู่คุณภาพการจัดการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ครั้งที่ 2. วันที่ 22 กันยายน 2544 ณ โรงแรมโซ菲เทลราชากอติก จ.ขอนแก่น. สำนักกิจการ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน, ทบวงมหาวิทยาลัย.

ทิศนา แรมณี. (2526). “การประเมินหลักสูตร,” ใน เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา เรื่อง
แนวทางการประเมินและพัฒนาหลักสูตรอุดมศึกษา. วันที่ 15 – 16 กันยายน 2526.
กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย, กองวิชาการ.

นวลอนงค์ บุญฤทธิพงศ์. (2539) การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรพยายามลศาสตร์ระดับต้น
กระทรวงสาธารณสุข. ปริญญาณพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
วิโรฒ ประสานมิตร.

นิภาวรรณ พุทธสังกรานต์. (2540) การประเมินหลักสูตร ศศ.บ.(อังกฤษสื่อสารธุรกิจ) พ.ศ.2532
มหาวิทยาลัยศรีปทุม. มหาวิทยาลัยศรีปทุม
บรรณ บัวเล็ก. (2536). การประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีอุตสาหกรรมโปรแกรมวิชา ก่อสร้าง
ระดับอนุปริญญาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ฉบับพุทธศักราช 2528 ของสภาพการฝึกหัดครู
กระทรวงศึกษาธิการ : ศึกษาเฉพาะกรณีสาขาวิชาลัษณะโภสัตห์. ปริญญาณพนธ์
กศ.ม.(อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
(อัดสำเนา)

วิจิตร ศรีสกัญญา (2518). หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

วิชัย วงศ์ไหญ์. (2527). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการสอน : ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
ไฮเดียนส์โตร์.

_____. (2535). กระบวนการประเมินหลักสูตรแบบครบวงจร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรือง.

- สังค์ อุรานันท์. (2527). พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย. (2537). คู่มือการเสนอขอเปิดดำเนินการสาขาวิชา/หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. ตัว文จัดตั้งและส่งเสริมสำนักกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน, ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2527). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรมการฝึกหัดครู.
- ศิริวรรค์ อัศวากุล. (2528). ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานที่กำหนดของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัծสำเนา).
- สมิตร คุณاجر. (2523). หลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สุวรรณ์ มงคลรุ่งเรือง. (2540). การประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2533 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร. (อัծสำเนา).
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2547). รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาวิเคราะห์รูปแบบที่เหมาะสมในการพัฒนาบัณฑิตอุดมคติไทย. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์ ทบวงมหาวิทยาลัย สำนักกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.
- อารียา จงเสถียรธรรม นุญรัตน์ ใจวัตรากุล นพพร คุรุเสถียร และสาวนี วรรุฒางกูร. (2546). การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาพำนัດ พุทธศักราช 2541 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. คณะภาษาพำนัດ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ..
- อุทุมพร จำรมาน. (2528). การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทการพิมพ์.

Best, John. (1981). **W.Research in Education.** 4th ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice - Hall, Inc.

Charter. W.W. (January 1946). "General Survey Course," **Journal of Higher Education.**
13 : 1-15.

McNiel. John D. (1977). **Curriculum : A Comprehensive Introduction.** Boston Little, Brown And Company.

Samuel , Porter Thomas. (March 1971). "Attitudes of Selected California Community Junior College Faculty Toward Student Centered and Intellectually-Centered Concepts of General Education," **Dissertation Abstracts International.** 31(9) : 4496-A.

- Saylor, John Galen William M. and Arthur J Lewis. (1981). **Planning for Better Teaching and Learning.** 4th ed. New York : Holt Rinehart and Winston.
- Saylor S. Galen and William M. Alexander. (1974). **Planning Curriculum for School.** New York : Holt Rinehart and Winston.
- Scriven, Michael. (1967). "The Methodology of Evaluation." in **Perspectives of Curriculum Evaluation.** P. 39-83. A.E.R.A. Monograph Series on Curriculum Evaluation, No.1. Chicago : Rand-McNally.
- Sinlarat, Paitoon. (1976). "General Education : Developing a program for Thai Universities," **Dissertation Unpublished Ph.D.** University of Pittsburgh.
- Taba, Hilda. (1962). **Curriculum Development :Theory and Practice.** New York : Maomillan.
- Tyrone. Turning Manne. (May 1974). "A Study of Community College General Education Program as Perceived by Community College Students," **Dissertation Abstracts International.** 34(11) : 7010-A.

ภาควิชานวัตกรรม

แบบสอบถามชุดที่ 1

แบบสอบถามบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

การประเมินหลักสูตรคิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ฉบับปีการศึกษา 2547

โปรดให้รายละเอียดที่เป็นจริงเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

1) ชื่อ-นามสกุลของบัณฑิต _____

ที่อยู่เลขที่ _____ ตรอก/ซอย _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____

อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____

โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ e-mail _____

2) ขณะนี้ท่าน ทำงานเด็ก ยังร่องาน ศึกษาต่อ

3) หน่วยงาน/ที่ทำงานของบัณฑิต (สำหรับบัณฑิตที่ทำงานเด็ก)

ที่อยู่เลขที่ _____ ตรอก/ซอย _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____

อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____

โทรศัพท์ _____ โทรสาร _____ e-mail _____

4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย/วัตถุประสงค์ของหลักสูตรคิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	เห็นด้วย มาก = 4	เห็นด้วย ปานกลาง = 3	เห็นด้วย น้อย = 1	ไม่เห็น ด้วย = 0
4.1 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมสมทั้งค้านการ พึง พูด อ่าน และเขียน				
4.2 เพื่อให้บัณฑิตเข้าใจความคิดและปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมไทยที่อยู่ในภาษาและวรรณคดีไทย				
4.3 เพื่อให้บัณฑิตนำความรู้ความเข้าใจทางภาษาและวัฒนธรรมไทยประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับสูง				
4.4 เพื่อให้บัณฑิตตระหนักและซาบซึ้งในคุณค่าของภาษาไทย อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ				
4.5 เพื่อให้บัณฑิตได้ใช้ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อ ทำนุบำรุงและรักษาวัฒนธรรมของชาติ				

5) ความเหมาะสมของปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยตามความคิดเห็นของท่าน

ความคิดเห็นของท่าน	เหมาะสมมาก = 4	เหมาะสมปานกลาง = 3	เหมาะสมน้อย = 2	ไม่เหมาะสม คะแนน = 1
5.1. ความเหมาะสมของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน				
5.2. ความสำคัญของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน				
5.3. ความครอบคลุมของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน				
5.4. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยด้านวิชาการ				
5.5. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยด้านการประกอบอาชีพ				
5.6. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้ได้ใช้ทักษะทางภาษา คือ พูด อ่าน เขียน ได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์จริงในชีวิประจำวัน				
5.7. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้ได้เรียนรู้และเข้าใจความคิดหรือปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่แฟงอยู่ในวรรณคดี เพื่อนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม				
5.8. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้ได้นำความรู้ความเข้าใจทางด้านภาษาไทย วรรณคดี และวรรณกรรมไทย ไปประยุกต์ใช้ในการค้นคว้าหรือศึกษาต่อในระดับสูง				
5.9. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม เหตุผล และมีสติรู้จักความผิดชอบชัดเจน				
5.10. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีโลกทัศน์ กว้างขวาง ทันสมัย ก้าวทันโลก และปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม				
5.11. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้รับใช้สังคม				
5.12. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมในด้านทำนุบำรุง ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์				
5.13. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม				
5.14. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีน้ำใจนักกีฬา เอื้ออาทรต่อสังคม				
5.15. ความเหมาะสมของการผลิตบัณฑิตให้มีเจตคติและสนิยมดี				

6) ความคิดเห็นของท่านต่อจำนวนหน่วยกิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ความคิดเห็นของท่าน	เหมาะสม มาก = 4	เหมาะสม ปานกลาง = 3	เหมาะสม น้อย = 2	ไม่เหมาะสม คะแนน = 1
6.1 ความเหมาะสมจำนวน 138 หน่วยกิตทั้งโครงสร้างหลักสูตร				
6.2 ความเหมาะสมจำนวน 36 หน่วยกิตของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป				
6.3 ความเหมาะสมจำนวน 66 หน่วยกิตของกลุ่มวิชาเอกบังคับ				
6.4 ความเหมาะสมจำนวน 15 หน่วยกิตของกลุ่มวิชาเอกเลือก				
6.5 ความเหมาะสมจำนวน 15 หน่วยกิตของกลุ่มวิชาเอกโท				
6.6 ความเหมาะสมจำนวน 6 หน่วยกิตของหมวดวิชาเลือกเสรี				

7) จำนวนหน่วยกิตที่ท่านต้องการให้เพิ่มหรือลดทั้งโครงสร้างหลักสูตรและในแต่ละกลุ่มวิชา

จำนวนหน่วยกิต	จำนวนที่ต้องการเพิ่ม	จำนวนที่ต้องการลด
7.1 ทั้งโครงสร้างหลักสูตร		
7.2 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป		
7.3 กลุ่มวิชาเอกบังคับ		
7.4 กลุ่มวิชาเอกเลือก		
7.5 กลุ่มวิชาเอกโท		
7.6 หมวดวิชาเลือกเสรี		

8) ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก = 4	เห็นด้วย ปานกลาง = 3	เห็นด้วย น้อย = 2	ไม่เห็นด้วย คะแนน = 1
8.1 ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอ และมีความพร้อมในระดับสูง				
8.2 ห้องปฏิบัติการทางภาษา มีจำนวนเพียงพอ และมีความพร้อมในระดับสูง				
8.3 อุปกรณ์ในห้องเรียนมีความทันสมัย				
8.4 อุปกรณ์ในห้องเรียนอยู่ในสภาพใช้งานได้ตลอดเวลา				
8.5 มีสำราญเพียงพอในห้องสมุด				
8.6 มีวารสารที่เกี่ยวข้องเพียงพอในห้องสมุด				

9) ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความเหมาะสมสมของ การจัดการเรียนการสอน

ข้อความที่สอนถูก	เห็นด้วยมาก = 4	เห็นด้วยปานกลาง = 3	เห็นด้วยน้อย = 2	ไม่เห็นด้วยค่อนข้าง = 1
9.1 จำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นเรียนมีความเหมาะสม				
9.2 จำนวนรายวิชาที่เปิดในแต่ละเทอมเป็นไปตามแผนการศึกษาของแต่ละชั้นปี				
9.3 อาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชามีความเหมาะสม				
9.4 การประเมินผลการศึกษา (การสอน) ในแต่ละรายวิชา มีความเหมาะสม				
9.5 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความเหมาะสม				
9.6 ทำ rah หรือเอกสารประกอบการสอนที่ใช้สอนในแต่ละรายวิชามีความเหมาะสม				
9.7 บรรยายการจัดการเรียนการสอนชั้นเรียนเหมาะสมดี				
9.8 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี				
9.9 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่				
9.10 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมีลักษณะเป็นการบูรณาการองค์ความรู้ที่หลากหลาย				
9.11 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมีการเน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ				
9.12 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมีการเน้นการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง				
9.13 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมีการเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเชิงวิเคราะห์ คือ สามารถจำแนกความถูกต้อง และความเป็นไปได้ในเชิงวิชาการ				
9.14 การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีการเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเชิงสังเคราะห์ คือ ความสามารถในการสร้างความรู้ใหม่จากเนื้อหาหรือทฤษฎีที่เรียน				
9.15 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมีการส่งเสริมทางค่านคุณธรรมและจริยธรรม				

10.) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก = 4	เห็นด้วย ปานกลาง = 3	เห็นด้วย น้อย = 2	ไม่เห็นด้วย คะแนน = 1
10.1 ผู้เรียนขาดการวางแผนในการเรียน				
10.2 ผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญกับหลักสูตร				
10.3 ผู้เรียนไม่ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาหรือ อาจารย์ประจำรายวิชา				
10.4 ผู้เรียนขาดความพร้อมในการเรียน เช่น ไม่ทบทวน บทเรียน ไม่ทำการบ้าน ไม่เตรียมตัวสอบแต่นៅน				
10.5 ผู้เรียนขาดวินัยและความรับผิดชอบ เช่นขาดเรียนโดย ไม่แจ้งสาเหตุ หรือเข้าชั้นเรียนสายมาก ๆ เป็นประจำ				

11) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก = 4	เห็นด้วย ปานกลาง = 3	เห็นด้วย น้อย = 2	ไม่เห็นด้วย คะแนน = 1
11.1 ผู้สอนขาดการวางแผนในการสอน				
11.2 ผู้สอนไม่ให้ความสำคัญกับหลักสูตร				
11.3 ในรายวิชาเดียวกันที่เปิดสอนหลายกลุ่มและมีผู้สอน หลายคน มีความแตกต่างกัน ในด้านการตรวจและให้คะแนน ข้อสอบ				
11.4 ผู้สอนขาดความพร้อมในการสอนในแต่ละครั้ง เช่น ไม่เตรียมการสอน ไม่ตรวจการบ้าน				
11.5 ผู้สอนขาดวินัยและความรับผิดชอบ เช่นเข้าชั้นเรียน สาย ขาดสอนโดยไม่ทราบสาเหตุ				
11.6 อาจารย์บางท่านขาดประสิทธิภาพในการสอน				
11.7 ตำราที่อาจารย์บางท่านใช้สอนไม่ทันสมัย				

12) ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก = 4	เห็นด้วย ปานกลาง = 3	เห็นด้วย น้อย = 2	ไม่เห็นด้วย คะแนน = 1
12.1 ห้องเรียนมีจำนวนไม่เพียงพอในบางภาคการศึกษา				
12.2 อุปกรณ์ในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษา ชำรุดบ่อยครั้ง				
12.3 ทำร้าและวารสารที่เกี่ยวข้อง ในห้องสมุดมีจำนวน ไม่เพียงพอ				
12.4 ทำร้าที่ทางศูนย์หนังสือจัดจำหน่ายมีราคาแพง และ วางแผน่ายล่าช้า				
12.5 นักศึกษามีได้รับความสะดวกในการลงทะเบียน				
12.6 รายชื่อเข้าชั้นเรียนมีความผิดพลาดบ่อยครั้ง เช่น ไม่มีชื่อปรากฏในใบรายชื่อ				
12.7 มีการเปลี่ยนแปลงห้องเรียนบ่อยครั้ง				

13) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก = 4	เห็นด้วย ปานกลาง = 3	เห็นด้วย น้อย = 2	ไม่เห็นด้วย คะแนน = 1
13.1 จำนวนนักศึกษายังน้อยในบางชั้นเรียนมีจำนวนมากเกินไป				
13.2 จำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ				

14) ท่านคิดว่าสาขาวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทยควรเพิ่มความสำคัญในด้านใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ควรเน้นการปรับปรุงหลักสูตรด้านเนื้อหาวิชาให้เข้มข้นเพิ่มขึ้น
- () ควรให้ความสำคัญการเรียนการสอนมากขึ้น
- () ควรให้ความสำคัญวิธีการสอนของคณาจารย์ในสาขาวิชา
- () ควรเน้นการพัฒนาคุณภาพของคณาจารย์ในสาขาวิชา
- () ควรให้มีการเรียนวิชาพื้นฐานอื่น ๆ เพิ่มเติม
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

- 15) ท่านคิดว่าหลักสูตรสาขาวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทยเพิ่มหรือลดรายวิชาได้
 () เพิ่มรายวิชา คือ วิชา 1 2
 () ลดรายวิชา คือ วิชา 1 2
 () อื่นๆ โปรดระบุ
 16) ท่านคิดว่าหลักสูตรสาขาวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทยควรมีการฝึกงานหรือไม่
 () ควร มี () ไม่ควร มี
 17) ในกรณีที่ท่านคิดว่าควรมีการฝึกงาน ควรเป็นงานลักษณะใด
 () งานในสำนักงาน () งานในธุรกิจโรงแรม
 () งานสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย () งานคิดต่อธุรกิจอื่นๆ
 () อื่นๆ (โปรดระบุ)
 18) ท่านมีความพึงพอใจกับการเลือกเรียนวิชาเอกโทของท่านหรือไม่
 () พoิใจ () ไม่พoิใจ
 19) ท่านคิดว่าท่านจะมีส่วนช่วยนักศึกษารุ่นน้องอย่างไร
 () ให้คำแนะนำในการเรียนกับรุ่นน้องของจะเรียน
 () ให้แนวทางในการทำข้อสอบ
 () ให้ความช่วยเหลือในการหาข้อมูลแหล่งงาน
 () อื่นๆ (โปรดระบุ)
 20) ข้อเสนอแนะอื่นๆ สำหรับนักศึกษารุ่นน้อง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 () ควรยันເօາໃສ່ເຮັດຕັ້ງແຕ່ແຮກເຮັມເປັນນັກສຶກສາ
 () ควรทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรตັ້ງແຕ່ແຮກເຮັມເປັນນັກສຶກສາ
 () ควรเรียนตามความสามารถของตนเอง
 () ควรเรียนตามความต้องการของตลาดแรงงาน

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

แบบสอบถามชุดที่ 2

แบบสอบถามนักศึกษาปัจจุบัน

การประเมินหลักสูตรคิดปานกลาง สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ฉบับปีการศึกษา 2547

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าคำตอบหรือในช่องที่ต้องการ

1.1. เพศ () ชาย () หญิง	1.2 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ () 1 () 2 () 3 () 4
1.3 ภูมิลำเนา () สมุทรปราการ () กรุงเทพฯ () ภาคตะวันออก	
() ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ () ภาคเหนือ () ภาคใต้	
1.1.4 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้รับการสนับสนุนจาก () บิดา-มารดา () ผู้ปกครองที่ไม่ใช่พ่อแม่ให้กำเนิด () ญาติมีบุตรของท่านรับเลี้ยง () ได้รับทุนเรียนพรี	

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย/วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	เห็นด้วยมาก (คะแนน = 3)	เห็นด้วย ปานกลาง (คะแนน = 2)	เห็นด้วยน้อย (คะแนน = 1)	ไม่เห็นด้วย (คะแนน = 0)
2.1.1 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับสื่อความหมาย ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมสมทั้งค้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน				
2.1.2 เพื่อให้บัณฑิตเข้าใจความคิดและปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมไทยที่อยู่ในภาษาไทยและวรรณคดีไทย				
2.1.3 เพื่อให้บัณฑิตนำความรู้ความเข้าใจทางภาษาและวัฒนธรรมไทยประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับสูง				
2.1.4 เพื่อให้บัณฑิตตระหนักรู้ความซึ้งในคุณค่าของภาษาไทย อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ				
2.1.5 เพื่อให้บัณฑิตได้ใช้ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อท่านบูรุงและรักษาวัฒนธรรมของชาติ				
2.1.6 ความคิดเห็นเพิ่มเติม _____				

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร/รายวิชา

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วยมาก (คะแนน = 3)	เห็นด้วยปานกลาง (คะแนน = 2)	เห็นด้วยน้อย (คะแนน = 1)	ไม่เห็นด้วย (คะแนน = 0)
2.2.1 ตลอดหลักสูตรต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 138 หน่วยกิต				
2.2.2 ต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต				
2.2.3 ต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาเอกบังคับ ไม่น้อยกว่า 66 หน่วยกิต				
2.2.4 ต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต				
2.2.5 ต้องศึกษารายวิชาโท ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต				
2.2.6 ต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต				

2.2.7 ความคิดเห็นเพิ่มเติม _____

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับลิสต์จำนวนความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วยมาก (คะแนน = 3)	เห็นด้วยปานกลาง (คะแนน = 2)	เห็นด้วยน้อย (คะแนน = 1)	ไม่เห็นด้วย (คะแนน = 0)
2.3.1 ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอ และมีความพร้อมในระดับสูง				
2.3.2 ห้องปฏิบัติการทางภาษา มีจำนวนเพียงพอ และมีความพร้อมในระดับสูง				
2.3.3 อุปกรณ์ในห้องเรียนมีความทันสมัย				
2.3.4 อุปกรณ์ในห้องเรียนอยู่ในสภาพใช้การได้ตลอดเวลา				
2.3.5 มีตำราเพียงพอในห้องสมุด				
2.3.6 มีวารสารที่เกี่ยวข้องเพียงพอในห้องสมุด				

2.3.7 ความคิดเห็นเพิ่มเติม _____

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วยมาก (คะแนน = 3)	เห็นด้วยปานกลาง (คะแนน = 2)	เห็นด้วยน้อย (คะแนน = 1)	ไม่เห็นด้วย (คะแนน = 0)
2.4.1 จำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นเรียนมีจำนวนเหมาะสม				
2.4.2 จำนวนรายวิชาที่เปิดแต่ละเทอมเป็นไปตามแผนการศึกษาแต่ละชั้นปี				
2.4.3 อาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชามีความเหมาะสม				
ความเหมาะสมในหัวข้อต่อไปนี้				
2.4.4 การประเมินผลการศึกษา (การสอน) แต่ละรายวิชา				
2.4.5 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร				
2.4.6 ทำร่างที่ใช้สอนในแต่ละรายวิชา				
2.4.7 เอกสารประกอบการสอนในแต่ละรายวิชา				
2.4.8 บรรยายคำในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนมีความเหมาะสม				
2.4.9 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ได้อย่างเสรี				
2.4.10 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่				
2.4.11 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียน เป็นแบบการบูรณาการองค์ความรู้ที่หลากหลาย				
2.4.12 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียน มีการเน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ				
2.4.13 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียน มีการเน้น การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง				
2.4.14 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียน มีการเน้นให้ผู้เรียน มีความสามารถในเชิงวิเคราะห์ คือ สามารถจำแนก ความถูกต้อง และความเป็นไปได้ในเชิงวิชาการ				
2.4.15 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียน มีการเน้นให้ผู้เรียน มีความสามารถในเชิงสังเคราะห์ คือ ความสามารถในการสร้าง ความรู้ใหม่จากเนื้อหาหรือทฤษฎีที่เรียน				
2.4.16 การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียน มีการส่งเสริม ทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม				

2.4.17 ความคิดเห็นเพิ่มเติม _____

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรค

3.1 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วยมาก (คะแนน = 3)	เห็นด้วยปานกลาง (คะแนน = 2)	เห็นด้วยน้อย (คะแนน = 1)	ไม่เห็นด้วย (คะแนน = 0)
3.1.1 ผู้เรียนขาดการวางแผนในการเรียน				
3.1.2 ผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญกับหลักสูตร				
3.1.3 ผู้เรียนไม่ชอบคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาหรือ อาจารย์ประจำรายวิชา				
3.1.4 ผู้เรียนขาดความพร้อมในการเรียน เช่น ไม่ทบทวน บทเรียน ไม่ทำการบ้าน ไม่เตรียมตัวสอบแต่เนื่น				
3.1.5 ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ เช่นขาดเรียนโดย ไม่แจ้งสาเหตุ หรือเข้าชั้นเรียนสายมาก ๆ เป็นประจำ				

3.2 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วยมาก (คะแนน = 3)	เห็นด้วยปานกลาง (คะแนน = 2)	เห็นด้วยน้อย (คะแนน = 1)	ไม่เห็นด้วย (คะแนน = 0)
3.2.1 ผู้สอนขาดการวางแผนในการสอน				
3.2.2 ผู้สอนไม่ให้ความสำคัญกับหลักสูตร				
3.2.3 ในรายวิชาเดียวกันที่เปิดสอนหลายกลุ่มและมีผู้สอน หลายคน มีความแตกต่างกัน ในด้านการตรวจและให้คะแนน ข้อสอบ				
3.2.4 ผู้สอนขาดความพร้อมในการสอนในแต่ละครั้ง เช่น ไม่เตรียมการสอน ไม่ตรวจสอบการบ้าน				
3.2.5 ผู้สอนขาดความรับผิดชอบ เช่นเข้าชั้นเรียน สาย ขาดสอนโดยไม่ทราบสาเหตุ				
3.2.6 อาจารย์บางท่านขาดประสิทธิภาพในการสอน				
3.2.7 ตำราที่อาจารย์บางท่านใช้สอนไม่ทันสมัย				

3.3 ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วยมาก (คะแนน = 3)	เห็นด้วยปานกลาง (คะแนน = 2)	เห็นด้วยน้อย (คะแนน = 1)	ไม่เห็นด้วย (คะแนน = 0)
3.3.1 ห้องเรียนมีจำนวนไม่เพียงพอในบางภาคการศึกษา				
3.3.2 อุปกรณ์ในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษา ชำรุดบ่อยครั้ง				
3.3.3 ตำราและวารสารที่เกี่ยวข้อง ในห้องสมุดมีจำนวน ไม่เพียงพอ				
3.3.4 ตำราที่ทางศูนย์หนังสือจัดจำหน่ายมีราคาแพง และ วางแผน่ายล่าช้า				
3.3.5 นักศึกษามีไม้ไดร์บ์ความสะดวกในการลงทะเบียน				
3.3.6 รายชื่อเข้าชั้นเรียนมีความผิดพลาดบ่อยครั้ง เช่น ไม่มีชื่อปรากฏในใบราชชื่อ				
3.3.7 มีการเปลี่ยนแปลงห้องเรียนบ่อยครั้ง				

3.4 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วยมาก (คะแนน = 3)	เห็นด้วยปานกลาง (คะแนน = 2)	เห็นด้วยน้อย (คะแนน = 1)	ไม่เห็นด้วย (คะแนน = 0)
3.4.1 จำนวนนักศึกษาในบางชั้นเรียนมีมากเกินไป				
3.4.2 จำนวนวิชาเรียนในบางหมวดวิชา มีมากเกินไป				
3.4.3 จำนวนวิชาเรียนในบางหมวดวิชา มีน้อยเกินไป				
3.4.4 จำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ				

3.5 ปัญหาและอุปสรรคเพิ่มเติม _____

ตอบที่ 4 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก

ขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

แบบสอบถามชุดที่ 3

แบบสอบถามผู้ปกครองบัณฑิตสาขาวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ฉบับปีการศึกษา 2547

โปรดให้รายละเอียดที่เป็นจริงเพื่อประโยชน์ในการเก็บข้อมูลและปรับปรุงหลักสูตร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

1. เพศ ชาย หญิง
 2. อายุ น้อยกว่า 40 ปี 40-45 ปี
 46-50 ปี 51-55 ปี 56-60 ปี มากกว่า 60 ปี
 3. ระดับการศึกษา ต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษาปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า
 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรี
 4. อาชีพ
 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ รับจ้าง
 ธุรกิจส่วนตัว (ขนาดเล็ก) ธุรกิจส่วนตัว (ขนาดใหญ่)
 อาชีพอื่นๆ (โปรดระบุ)
 5. ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต จังหวัด
รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรสาร
e-mail
 6. สถานที่ที่สามารถติดต่อได้สะดวกที่สุด
- โทรศัพท์ โทรสาร e-mail
7. ท่านเป็นผู้ปกครองของ นาย/นาง/นางสาว
 8. สถานะ / ความเกี่ยวพันกับบัณฑิต
 เป็นบิดา-มารดา เป็นญาติ
 เป็นคุณรุ่egis อื่นๆ โปรดระบุ
 9. ภูมิลำเนาเดิมของท่านคือจังหวัด อำเภอ
 10. ท่านคิดว่าหลักสูตรสาขาวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทยควรมีการฝึกงานหรือไม่
 ควรมี ไม่ควรมี

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็น / ความคาดหวังเกี่ยวกับหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	เห็นด้วย มาก = 4	เห็นด้วย ปานกลาง = 3	เห็นด้วย น้อย = 2	ไม่เห็นด้วย = 1
2.1 หลักสูตรควรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ พูด อ่าน เขียน ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์				
2.2 หลักสูตรควรเน้นให้บัณฑิตได้เรียนและเข้าใจความคิด/ปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมของชาติของภาษาที่แฝงอยู่ในวรรณคดี เพื่อนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม				
2.3 หลักสูตรควรเน้นให้บัณฑิตนำความรู้ความเข้าใจทางภาษา และภาษาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการค้นคว้าหรือศึกษาต่อในระดับสูง				
2.4 หลักสูตรควรผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการนำความรู้ภาษาไทยไปใช้ประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ				
2.1.5 หลักสูตรควรผลิตบัณฑิตให้มีเจตคติและรสนิยมดี มีโลก관ที่กว้างขวาง และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม				

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของท่านต่อความเหมาะสมของปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิต

ความเหมาะสมของปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	เห็นด้วย มาก = 4	เห็นด้วย ปานกลาง = 3	เห็นด้วย น้อย = 2	ไม่เห็นด้วย = 1
3.1. ความเหมาะสมของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน				
3.2. ความสำคัญของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน				
3.3. ความครอบคลุมของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน				
3.4 ความเหมาะสมของระยะเวลาที่นักศึกษาเรียน				
3.5 <u>ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่ศึกษา</u> จำนวน 138 หน่วยกิตทั้งโครงสร้างหลักสูตร				
3.6 จำนวน 36 หน่วยกิตของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป				
3.7 จำนวน 66 หน่วยกิตของกลุ่มวิชาเอกบังคับ				
3.8 จำนวน 15 หน่วยกิตของกลุ่มวิชาเอกเลือก				
3.9 จำนวน 15 หน่วยกิตของกลุ่มวิชาเลือกเสรี				
3.10 จำนวน 6 หน่วยกิตของหมวดวิชาเลือกเสรี				

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจเกี่ยวกับบัณฑิตศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยตามความคิดเห็นของท่าน

ความพึงพอใจเกี่ยวกับบัณฑิตศิลปศาสตร์	เห็นด้วยมาก = 3	เห็นด้วยปานกลาง = 3	เห็นด้วยน้อย = 1	ไม่เห็นด้วย = 1
นักศึกษามีสิ่งต่างๆต่อไปนี้เหมาะสมมากน้อยเพียงใด (ข้อ 4.1 ถึงข้อ 4.12)				
4.1 ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
4.2 การใช้ภาษาไทยเพื่อการประกอบอาชีพ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
4.3 ความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาคือ พัง พูด อ่าน เขียน ได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน				
4.4 การเรียนรู้และเข้าใจความคิดหรือปรัชญา รวมทั้งวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่แฝงในวรรณคดี เพื่อนำไปปรับใช้ชีวิตในสังคม				
4.5 การนำความรู้ความเข้าใจทางภาษาและภาษาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน การค้นคว้าหรือศึกษาต่อในระดับสูง				
4.6 การใช้ความรู้ด้านภาษาให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม				
4.7 การมีโลกทัศน์กว้างขวางทันสมัย ก้าวทันโลก และปรับตัวเข้ากับสังคม ได้อย่างเหมาะสม				
4.8 การมีคุณธรรม จริยธรรม เหตุผล และมีสติรู้จักร่วมพิเศษของชั่วดี				
4.9 การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมในด้านทำนุบำรุง ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์				
4.10 การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม				
4.11 การมีน้ำใจนักกีฬา เอื้ออาทรต่อสังคม				
4.12 การมีเจตคติและรสนิยมดี				

ส่วนที่ 5 ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและบัณฑิตตามความคิดเห็นของท่าน

ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและบัณฑิต	เห็นด้วย มาก = 4	เห็นด้วย ปานกลาง = 3	เห็นด้วย น้อย = 2	ไม่เห็นด้วย = 1
5.1 ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร				
5.2 หลักสูตร (ไม่ทันสมัย ไม่สามารถปรับใช้ในชีวิৎประจำวันได้)				
5.3 ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตทั้ง โครงสร้าง				
5.4 วิชาการและการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร				
5.5 ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของบัณฑิต (บัณฑิตขาดทักษะการใช้ภาษาไทยทั้ง 4 ด้าน คือฟัง พูด อ่าน เขียน)				
5.6 คุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบของบัณฑิต				
5.7 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตรของบัณฑิต				
5.8 การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและความรับผิดชอบให้บัณฑิต				
5.9 เจตคติและรสนิยมในการใช้ชีวิตของบัณฑิต				
5.10 ด้านการเตรียมความพร้อมบัณฑิตก่อนเข้าทำงาน				
5.11 ด้านการเตรียมความพร้อมบัณฑิตเมื่อเข้าทำงานแล้ว				
5.12 ด้านการเตรียมความพร้อมบัณฑิตในการศึกษาต่อระดับสูง				

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะ (กรุณาเขียนข้อเสนอแนะที่ท่านเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อการพัฒนาบัณฑิตในอนาคต)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอนภาษาชุดที่ 4

แบบสอบถามผู้ปกครองนักศึกษาปัจจุบันสาขาวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ฉบับปีการศึกษา 2547

โปรดให้รายละเอียดที่เป็นจริงเพื่อประโยชน์ในการเก็บข้อมูลและปรับปรุงหลักสูตร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็น / ความคาดหวังเกี่ยวกับหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	เห็นด้วย มาก = 4	เห็นด้วย ปานกลาง = 3	เห็นด้วย น้อย = 2	ไม่เห็นด้วย = 1
2.1 หลักสูตรควรมุ่งผลิตนักศึกษา ที่มีความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ พัง พุด อ่าน เขียน ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์				
2.2 หลักสูตรควรเน้นให้นักศึกษาได้เรียนและเข้าใจความคิด/ปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่แฝงอยู่ในวรรณคดี เพื่อนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม				
2.3 หลักสูตรควรเน้นให้นักศึกษานำความรู้ความเข้าใจทางภาษา และภาษาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการค้นคว้าหรือศึกษาต่อในระดับสูง				
2.4 หลักสูตรควรผลิตนักศึกษาให้มีความสามารถในการนำความรู้ภาษาไทยไปใช้ประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ				
2.1.5 หลักสูตรควรผลิตนักศึกษาให้มีเจตคติและรสนิยมดี มีโลก관ที่ก้าวข้างหน้า และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม				

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของท่านต่อความเหมาะสมสมของปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิต

ความเหมาะสมสมของปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	เห็นด้วย มาก = 4	เห็นด้วย ปานกลาง = 3	เห็นด้วย น้อย = 2	ไม่เห็นด้วย = 1
3.1. ความเหมาะสมสมของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน				
3.2. ความสำคัญของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน				
3.3. ความครอบคลุมของปรัชญาหลักสูตรกับสังคมปัจจุบัน				
3.4 ความเหมาะสมสมของระยะเวลาที่นักศึกษาเรียน				
3.5 <u>ความเหมาะสมสมของจำนวนหน่วยกิตที่ศึกษา</u> จำนวน 138 หน่วยกิตทั้งโครงสร้างหลักสูตร				
3.6 จำนวน 36 หน่วยกิตของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป				
3.7 จำนวน 66 หน่วยกิตของกลุ่mvิชาเอกบังคับ				
3.8 จำนวน 15 หน่วยกิตของกลุ่mvิชาเอกเลือก				
3.9 จำนวน 15 หน่วยกิตของกลุ่mvิชาเอกโท				
3.10 จำนวน 6 หน่วยกิตของหมวดวิชาเลือกเสรี				

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจเกี่ยวกับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยตามความคิดเห็นของท่าน

ความพึงพอใจเกี่ยวกับนักศึกษาศิลปศาสตร์	เห็นด้วยมาก = 3	เห็นด้วยปานกลาง = 3	เห็นด้วยน้อย = 1	ไม่เห็นด้วย = 1
นักศึกษามีตั้งต่อไปในประเทศไทยเพียงพอ (ข้อ 4.1 ถึงข้อ 4.12)				
4.1 ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
4.2 การใช้ภาษาไทยเพื่อการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
4.3 ความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาคือ พัง พุด อ่าน เขียน ได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน				
4.4 การเรียนรู้และเข้าใจความคิดหรือปรัชญา รวมทั้งวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่แฝงในวรรณคดี เพื่อนำไปปรับใช้ชีวิตในสังคม				
4.5 การนำความรู้ความเข้าใจทางภาษาและภาษาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน การค้นคว้าหรือศึกษาต่อในระดับสูง				
4.6 การใช้ความรู้ด้านภาษาให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม				
4.7 การมีโลกทัศน์กว้างขวางทันสมัย ก้าวทันโลก และปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม				
4.8 การมีคุณธรรม จริยธรรม เหตุผล และมีสติรู้จักความผิดชอบชั่วคี				
4.9 การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมในด้านทำบุญบำรุง ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์				
4.10 การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมในด้านการรักษาตั้งแวดล้อม				
4.11 การมีน้ำใจนักกีฬา เอื้ออาทรต่อสังคม				
4.12 การมีเจตคติและรสนิยมดี				

ส่วนที่ 5 ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและนักศึกษาตามความคิดเห็นของท่าน

ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและนักศึกษา	เห็นด้วยมาก = 4	เห็นด้วยปานกลาง = 3	เห็นด้วยน้อย = 2	ไม่เห็นด้วย = 1
5.1 ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร				
5.2 หลักสูตร (ไม่ทันสมัย ไม่สามารถปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้)				
5.3 ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตทั้งโครงสร้าง				
5.4 วิชาการและการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร				
5.5 ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา (นักศึกษาขาดทักษะการใช้ภาษาไทยทั้ง 4 ด้าน คือฟัง พูด อ่าน เขียน)				
5.6 คุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบของนักศึกษา				
5.7 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตรของนักศึกษา				
5.8 การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและความรับผิดชอบให้นักศึกษา				
5.9 เจตคติและสนับนิยมในการใช้ชีวิตของนักศึกษา				
5.10 ด้านการเตรียมความพร้อมนักศึกษาก่อนเข้าทำงาน				
5.11 ด้านการเตรียมความพร้อมนักศึกษาเมื่อเข้าทำงานแล้ว				
5.12 ด้านการเตรียมความพร้อมนักศึกษาในการศึกษาต่อระดับสูง				

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะ (กรุณาระบุข้อเสนอแนะที่ท่านเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อการพัฒนานักศึกษาในอนาคต)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามชุดที่ 5

แบบสอบถามอาจารย์ภายในสาขาวิชา

การประเมินหลักสูตรคิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ฉบับปีการศึกษา 2547

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (/) และกรอกข้อมูลของท่าน

1.1 เพศ () ชาย () หญิง

1.2 สาขาวิชา _____

1.3 ประสบการณ์ที่ทำงานใน นสก. _____ ปี

1.4 ประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาสาขาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย () เคย () ไม่เคย

1.5 ถ้าท่านเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษา จำนวนนักศึกษาในความดูแล _____ คน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย/วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (โปรดศึกษาเอกสารหลักสูตรที่แนบมาด้วย)

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	เห็นด้วย มาก 3 คะแนน	เห็นด้วย ปานกลาง 2 คะแนน	เห็นด้วย น้อย 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วย เลย 0 คะแนน
2.1.1 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับสื่อความหมาย ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งด้านการ พิมพ์ อ่าน และเขียน				
2.1.2 เพื่อให้บัณฑิตเข้าใจความคิดและปรัชญา ตลอดจน วัฒนธรรมไทยที่อยู่ในภาษาและวรรณคดีไทย				
2.1.3 เพื่อให้บัณฑิตนำความรู้ความเข้าใจทางภาษาและวัฒนธรรมไทยประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อใน ระดับสูง				
2.1.4 เพื่อให้บัณฑิตระหนักรและซาบซึ้งในคุณค่าของภาษาไทย อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ				
2.1.5 เพื่อให้บัณฑิตได้ใช้ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อทำนุบำรุงและรักษาวัฒนธรรมของชาติ				

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร/รายวิชา

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วยเลย
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน
<u>จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษา</u>				
2.2.1 ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 138 หน่วยกิต				
2.2.2 รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต				
2.2.3 รายวิชาในหมวดวิชาเอกบังคับ ไม่น้อยกว่า 66 หน่วยกิต				
2.2.4 รายวิชาในหมวดวิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต				
2.2.5 รายวิชาโท ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต				
2.2.6 รายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต				

2.3 ความคิดเห็นและความคาดหวังที่ท่านมีต่อบัณฑิต

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วยเลย
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน
2.3.1 บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี				
2.3.2 บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์				
2.3.3 บัณฑิตต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ				
2.3.4 บัณฑิตต้องรอบรู้และสามารถเป็นผู้นำ				
2.3.5 บัณฑิตต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้เป็นอย่างดี				
2.3.6 บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม				
2.3.7 บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้าง				
2.3.8 บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า				
2.3.9 บัณฑิตต้องมีทักษะคิดที่คิดต้องคิด				
2.3.10 บัณฑิตต้องรอบรู้และสามารถใช้ภาษาและวัฒนธรรม				

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย เลย
	3 คะแนน	2 คะแนน	2 คะแนน	0 คะแนน
ความเหมาะสมในหัวข้อต่อไปนี้				
2.4.1 จำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นเรียน				
2.4.2 จำนวนรายวิชาที่เปิดในแต่ละภาคการศึกษาเป็นไปตาม แผนการศึกษาของแต่ละชั้นปี				
2.4.3 อาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชา				
2.4.4 การประเมินผลการศึกษา (การสอน) แต่ละรายวิชา				
2.4.5 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร				
2.4.6 ทำร้าที่ใช้สอน ในแต่ละรายวิชา				
2.4.7 เอกสารประกอบการสอนในแต่ละรายวิชา				
การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนส่งเสริมสิ่งต่อไปนี้				
2.4.8 ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ได้อย่างเต็มที่				
2.4.9 ให้ผู้เรียน ได้ใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่				
2.4.10 สร้างหรือบูรณาการองค์ความรู้ใหม่ในแต่ละรายวิชา				
2.4.11 เน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ				
2.4.12 เน้นการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง				
2.4.13 เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเชิงวิเคราะห์ คือ สามารถ จำแนกความถูกต้อง และความเป็นไปได้ในเชิงวิชาการ				
2.4.14 เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเชิงสังเคราะห์ คือ ความ สามารถในการสร้างความรู้ใหม่จากเนื้อหาหรือทฤษฎีที่เรียน				
2.4.15 ส่งเสริมทางค้านคุณธรรมและจริยธรรม				

ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรค

3.1 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก 3 คะแนน	เห็นด้วย ปานกลาง 2 คะแนน	เห็นด้วย น้อย 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วย เลย 0 คะแนน
3.1.1 ผู้เรียนขาดการวางแผนในการเรียน				
3.1.2 ผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญกับหลักสูตร				
3.1.3 ผู้เรียนไม่ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาหรือ อาจารย์ประจำรายวิชา				
3.1.4 ผู้เรียนขาดความพร้อมในการเรียน เช่น ไม่ทบทวน บทเรียน ไม่ทำการบ้าน ไม่เตรียมตัวสอบก่อน				
3.1.5 ผู้เรียนขาดความวินัยและความรับผิดชอบ เช่นขาดเรียนโดย ไม่แจ้งสาเหตุ หรือเข้าชั้นเรียนสายมาก ๆ เป็นประจำ				

3.2 ปัญหาและอุปสรรคที่ท่านประสบในฐานะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก 3 คะแนน	เห็นด้วย ปานกลาง 2 คะแนน	เห็นด้วย น้อย 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วย เลย 0 คะแนน
นักศึกษาในความดูแลของท่านส่วนใหญ่				
3.2.1 ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตร				
3.2.2 จำนวนนักศึกษาในความดูแลของท่านมีมากเกินไป				
3.2.3 ไม่ค่อยขอคำปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรจากท่าน				
3.2.4 ประสบปัญหาในการลงทะเบียนเรียนเป็นประจำ				
3.2.5 ไม่ดังใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ				
3.2.5 มีผลการเรียนอ่อน				
3.2.6 เรียนไม่จบตามกำหนดเวลา				

ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้เรียนและนักศึกษาในความดูแลของท่าน

3.3 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก 3 คะแนน	เห็นด้วย ปานกลาง 2 คะแนน	เห็นด้วย น้อย 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วย เลย 0 คะแนน
3.3.1 ผู้สอนขาดการวางแผนในการสอน				
3.3.2 ผู้สอนไม่ให้ความสำคัญกับหลักสูตร				
3.3.3 ในรายวิชาเดียวกันที่เปิดสอนหลายกลุ่มและมีผู้สอน หลายคน มีความแตกต่างกัน ในด้านการตรวจและให้ คะแนนข้อสอบ				
3.3.4 ผู้สอนขาดความพร้อมในการสอนในแต่ละครั้ง เช่น ไม่เตรียมการสอน ไม่ตรวจสอบบ้าน				
3.3.5 ผู้สอนขาดวินัยและความรับผิดชอบ เช่นเข้าชั้นเรียน [*] สาย ขาดสอนโดยไม่ทราบสาเหตุ				
3.3.6 อาจารย์บางท่านขาดประสิทธิภาพในการสอน				
3.3.7 คำารถที่อาจารย์บางท่านใช้สอนไม่นั้นสมัย				

3.4 ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก 3 คะแนน	เห็นด้วย ปานกลาง 2 คะแนน	เห็นด้วย น้อย 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วย เลย 0 คะแนน
3.4.1 จำนวนห้องเรียนมีไม่เพียงพอในบางภาคการศึกษา				
3.4.2 มีการเปลี่ยนแปลงห้องเรียนบ่อยครั้ง				
3.4.3 อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการทางภาษาชำรุดบ่อยครั้ง				
3.4.4 คำารถและ-varสารที่เกี่ยวข้องที่ศูนย์บรรณสารมีจำนวน ไม่เพียงพอ				
3.4.5 คำารถที่ทางศูนย์หนังสือจัดทำหน่วยมีราคาแพง และ วงจำนวนไม่ถูกต้อง				
3.4.6 นักศึกษามิได้รับความสะดวกในการลงทะเบียน				
3.4.7 รายชื่อนักศึกษาเข้าชั้นเรียนมีความผิดพลาดบ่อยครั้ง เช่น ไม่มีชื่อปรากฏในรายชื่อ				
3.4.8 จำนวนนักศึกษาในบางชั้นเรียนมีมากเกินไป				
3.4.9 จำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ				
3.4.10 เวลาการจัดรายวิชามีความช้ำช้อน				

4. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป

ขอขอบคุณในความร่วมมือของทุกท่าน

แบบสอบถามอาจารย์ภาษาไทย

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ฉบับปีการศึกษา 2547

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (/) และกรอกข้อมูลของท่าน

1.1 เพศ () ชาย () หญิง

1.2 สาขาวิชา _____

1.3 ประสบการณ์ที่ทำงานใน นสก. _____ ปี

1.4 ประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย () เคย () ไม่เคย

1.5 ถ้าท่านเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษา จำนวนนักศึกษาในความดูแล _____ คน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย/วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (โปรดศึกษาเอกสารหลักสูตรที่แนบมาด้วย)

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	ไม่เห็นด้วย
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน
2.1.1 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับต่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน				
2.1.2 เพื่อให้บัณฑิตเข้าใจความคิดและปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมไทยที่อยู่ในภาษาและวรรณคดีไทย				
2.1.3 เพื่อให้บัณฑิตนำความรู้ความเข้าใจทางภาษาและวัฒนธรรมไทยประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับสูง				
2.1.4 เพื่อให้บัณฑิตระหว่างนักและชานซึ่งในคุณค่าของภาษาไทย อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ				
2.1.5 เพื่อให้บัณฑิตได้ใช้ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อทำนุบำรุงและรักษาวัฒนธรรมของชาติ				

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการสร้างหลักสูตร/รายวิชา

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	ไม่เห็นด้วย เลย
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน
จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษา				
2.2.1 ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 138 หน่วยกิต				
2.2.2 รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต				
2.2.3 รายวิชาในหมวดวิชาเอกบังคับ ไม่น้อยกว่า 66 หน่วยกิต				
2.2.4 รายวิชาในหมวดวิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต				
2.2.5 รายวิชาโท ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต				
2.2.6 รายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต				

2.3 ความคิดเห็นและความคาดหวังที่ท่านมีต่อบันทึก

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	ไม่เห็นด้วย เลย
	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน
2.3.1 บันทึกต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี				
2.3.2 บันทึกต้องเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์				
2.3.3 บันทึกต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ				
2.3.4 บันทึกต้องรอบรู้และสามารถเป็นผู้นำ				
2.3.5 บันทึกต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้เป็นอย่างดี				
2.3.6 บันทึกต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม				
2.3.7 บันทึกต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้าง				
2.3.8 บันทึกต้องเป็นผู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า				
2.3.9 บันทึกต้องมีทัศนคติที่ดีต่องค์กร				
2.3.10 บันทึกต้องรอบรู้และสามารถใช้ภาษาและวัฒนธรรม				

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของ การจัดการเรียนการสอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก 3 คะแนน	เห็นด้วย ปานกลาง 2 คะแนน	เห็นด้วย ปานกลาง 2 คะแนน	ไม่เห็นด้วย เลย 0 คะแนน
ความเหมาะสมในหัวข้อต่อไปนี้				
2.4.1 จำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นเรียน				
2.4.2 จำนวนรายวิชาที่เปิดในแต่ละภาคการศึกษาเป็นไปตาม แผนการศึกษาของแต่ละชั้นปี				
2.4.3 อาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชา				
2.4.4 การประเมินผลการศึกษา (การสอบ) แต่ละรายวิชา				
2.4.5 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร				
2.4.6 คำาร叹ที่ใช้สอนในแต่ละรายวิชา				
2.4.7 เอกสารประกอบการสอนในแต่ละรายวิชา				
การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนส่งตรงร่วมสิ่งต่อไปนี้				
2.4.8 ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี				
2.4.9 ให้ผู้เรียนได้ใช้สักขีพยานของตนเองอย่างเต็มที่				
2.4.10 สร้างหรือบูรณาการองค์ความรู้ใหม่ในแต่ละรายวิชา				
2.4.11 เน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ				
2.4.12 เน้นการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง				
2.4.13 เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเชิงวิเคราะห์ คือ สามารถ จำแนกความถูกต้อง และความเป็นไปได้ในเชิงวิชาการ				
2.4.14 เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเชิงสังเคราะห์ คือ ความ สามารถในการสร้างความรู้ใหม่จากเนื้อหาหรือทฤษฎีที่เรียน				
2.4.15 ส่งเสริมทางค้านคุณธรรมและจริยธรรม				

ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรค

3.1 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้เรียน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก 3 คะแนน	เห็นด้วย ปานกลาง 2 คะแนน	เห็นด้วย น้อย 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วย เลย 0 คะแนน
3.1.1 ผู้เรียนขาดการวางแผนในการเรียน				
3.1.2 ผู้เรียน ไม่ให้ความสำคัญกับหลักสูตร				
3.1.3 ผู้เรียน ไม่ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาหรือ อาจารย์ประจำรายวิชา				
3.1.4 ผู้เรียนขาดความพร้อมในการเรียน เช่น ไม่ทบทวน บทเรียน ไม่ทำการบ้าน ไม่เตรียมตัวสอบก่อน				
3.1.5 ผู้เรียนขาดวินัยและความรับผิดชอบ เช่นขาดเรียนโดย ไม่แจ้งสาเหตุ หรือเข้าชั้นเรียนสายมาก ๆ เป็นประจำ				

3.2 ปัญหาและอุปสรรคที่ทำนประสนในฐานะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก 3 คะแนน	เห็นด้วย ปานกลาง 2 คะแนน	เห็นด้วย น้อย 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วย เลย 0 คะแนน
นักศึกษาในความดูแลของทำนส่วนใหญ่				
3.2.1 ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตร				
3.2.2 จำนวนนักศึกษาในความดูแลของทำนมีมากเกินไป				
3.2.3 ไม่ค่อยขอคำปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรจากทำน				
3.2.4 ประสบปัญหาในการลงทะเบียนเรียนเป็นประจำ				
3.2.5 ไม่ตั้งใจเรียนอย่างสมำเสมอ				
3.2.5 มีพฤติกรรมเรียนอ่อน				
3.2.6 เรียน ไม่จับตามกำหนดเวลา				

ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้เรียนและนักศึกษาในความดูแลของทำน

3.3 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้สอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก 3 คะแนน	เห็นด้วย ปานกลาง 2 คะแนน	เห็นด้วย น้อย 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วย เลย 0 คะแนน
3.3.1 ผู้สอนขาดการวางแผนในการสอน				
3.3.2 ผู้สอนไม่ให้ความสำคัญกับหลักสูตร				
3.3.3 ในรายวิชาเดียวกันที่เปิดสอนหลายกลุ่มและมีผู้สอนหลายคน มีความแตกต่างกัน ในด้านการตรวจและให้คะแนนข้อสอบ				
3.3.4 ผู้สอนขาดความพร้อมในการสอนในแต่ละครั้ง เช่น ไม่เตรียมการสอน ไม่ตรวจการบ้าน				
3.3.5 ผู้สอนขาดความรับผิดชอบ เช่น เข้าชั้นเรียนสาย ขาดสอนโดยไม่ทราบสาเหตุ				
3.3.6 อาจารย์บางท่านขาดประสพการณ์ในการสอน				
3.3.7 ตำราที่อาจารย์บางท่านใช้สอนไม่ทันสมัย				

3.4 ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

ข้อความที่สอบถาม	เห็นด้วย มาก 3 คะแนน	เห็นด้วย ปานกลาง 2 คะแนน	เห็นด้วย น้อย 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วย เลย 0 คะแนน
3.4.1 จำนวนห้องเรียนมีไม่เพียงพอในบางภาคการศึกษา				
3.4.2 มีการเปลี่ยนแปลงห้องเรียนบ่อยครั้ง				
3.4.3 อุปกรณ์ในห้องปฏิการทางภาษาชำรุดบ่อยครั้ง				
3.4.4 ตำราและวารสารที่เกี่ยวข้องที่ศูนย์บรรณสารมีจำนวนไม่เพียงพอ				
3.4.5 ตำราที่ทางศูนย์หนังสือจัดทำหน่าเย็บมีราคาแพง และ ว่างจำหน่ายล่าช้า				
3.4.6 นักศึกษาไม่ได้รับความสะดวกในการลงทะเบียน				
3.4.7 รายชื่อนักศึกษาเข้าชั้นเรียนมีความผิดพลาดบ่อยครั้ง เช่น ไม่มีชื่อปรากฏในใบรายชื่อ				
3.4.8 จำนวนนักศึกษาในบางชั้นเรียนมีมากเกินไป				
3.4.9 จำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ				
3.4.10 เวลาการจัดรายวิชามีความซ้ำซ้อน				

4. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป

ขอขอบคุณในความร่วมมือของทุกท่าน

แบบสอนตามชุดที่ 7

แบบสอนตามอาจารย์ทรงคุณวุฒินอกสถาบัน (มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ)

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ฉบับปีการศึกษา 2547

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (/) และกรอกข้อมูลของท่าน

1.1 เพศ () ชาย () หญิง

1.2 สาขาวิชา _____ คณะ _____

สถาบัน/มหาวิทยาลัย _____

1.3 ประสบการณ์ที่ทำงานในสถาบัน _____ ปี

1.4 วุฒิการศึกษา _____

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ฉบับปีการศึกษา 2547

(โปรดศึกษาจากเอกสารหลักสูตรฯ ที่แนบมานี้)

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย/วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	เห็นด้วย มาก 3 คะแนน	เห็นด้วย ปานกลาง 2 คะแนน	เห็นด้วย น้อย 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วย เลย 0 คะแนน
2.1.1 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับสื่อความหมาย ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน				
2.1.2 เพื่อให้บัณฑิตเข้าใจความคิดและปรัชญา ตลอดจนวัฒนธรรมไทยที่อยู่ในภาษาและวรรณคดีไทย				
2.1.3 เพื่อให้บัณฑิตนำความรู้ความเข้าใจทางภาษาและวัฒนธรรมไทยประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับสูง				
2.1.4 เพื่อให้บัณฑิตระหนักและช่วยในการเรียนรู้ภาษาไทย อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ				
2.1.5 เพื่อให้บัณฑิตได้ใช้ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อทำนำบำรุงและรักษาวัฒนธรรมของชาติ				

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร/รายวิชา (โปรดศึกษาจากเอกสารหลักสูตรฯ ที่แนบมานี้)

ข้อความที่สอนตาม	เห็นด้วยมาก 3 คะแนน	เห็นด้วยปานกลาง 2 คะแนน	เห็นด้วยน้อย 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วย 0 คะแนน
จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษา				
2.2.1 ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 138 หน่วยกิต				
2.2.2 รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต				
2.2.3 รายวิชาในหมวดวิชาเอกบังคับ ไม่น้อยกว่า 66 หน่วยกิต				
2.2.4 รายวิชาในหมวดวิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต				
2.2.5 รายวิชาโท ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต				
2.2.6 รายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต				

2.3 ความคาดหวังที่ท่านมีต่อบัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ข้อความที่สอนตาม	เห็นด้วยมาก 3 คะแนน	เห็นด้วยปานกลาง 2 คะแนน	เห็นด้วยน้อย 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วย 0 คะแนน
2.3.1 บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี				
2.3.2 บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์				
2.3.3 บัณฑิตต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ				
2.3.4 บัณฑิตต้องรอบรู้และสามารถเป็นผู้นำ				
2.3.5 บัณฑิตต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี				
2.3.6 บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม				
2.3.7 บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้าง				
2.3.8 บัณฑิตต้องเป็นผู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า				
2.3.9 บัณฑิตต้องมีทักษะที่ดีต่อองค์กร				
2.3.10 บัณฑิตต้องรอบรู้และสามารถใช้ภาษาและวัฒนธรรม				

2.4 ความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

ความคาดหวังของท่าน	เห็นด้วย มาก 3 คะแนน	เห็นด้วย ปานกลาง 2 คะแนน	เห็นด้วย ปานกลาง 2 คะแนน	ไม่เห็นด้วย เลย 0 คะแนน
การจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั้นเรียนควรส่งเสริมสิ่งต่อไปนี้				
2.4.1 ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี				
2.4.2 ให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่				
2.4.3 สร้างหรืออนุรณาการองค์ความรู้ใหม่ในแต่รายวิชา				
2.4.4 เน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ				
2.4.5 เน้นการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง				
2.4.6 เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์ คือ สามารถจำแนกความถูกต้อง และความเป็นไปได้ในเชิงวิชาการ				
2.4.7 เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างความรู้ใหม่จากเนื้อหาหรือทฤษฎีที่เรียน				
2.4.8 ส่งเสริมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม				

ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

แบบสอนตามชุดที่ 8

แบบสอบถามของผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ฉบับปีการศึกษา 2547

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของท่าน

1. เพศ () หญิง () ชาย

2. การศึกษา () ปริญญาตรี () ปริญญาโท
() ปริญญาเอก () อื่นๆ ระบุ.....

3. ตำแหน่ง.....

4. อาชีพ () เจ้าของธุรกิจ () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
() ข้าราชการ () อื่นๆระบุ.....

5. สถานที่ที่สามารถติดต่อได้สะดวกที่สุด
โทรศัพท์..... โทรสาร..... e-mail.....

6. หน่วยงานของท่านรับบัณฑิตจากสาขาวิชาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเข้าทำงานจำนวน คน

7. ประเภทหน่วยงานหรือสถานประกอบการของท่าน
 () ราชการหรือรัฐวิสาหกิจ () โรงงาน
 () ค้าขาย () สถาบันสอนภาษา
 () งานธุรกิจโรงแรม () งานธุรกิจท่องเที่ยว
 () งานธุรกิจการท่องเที่ยว () อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. ระยะเวลาที่ท่านได้รับบัณฑิตทำงาน
 () 1 - 6 เดือน () 7 - 12 เดือน
 () 1 ปี - 2 ปี () มากกว่า 2 ปี

9. ท่านรับบัณฑิตเข้าทำงานในหน่วยงานของท่าน ด้วยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 () เป็นญาติ () คนรู้จักแนะนำ
 () ประกาศในหนังสือพิมพ์ () ประกาศทางวิทยุ โทรทัศน์
 () ประกาศในสื่อมวลชนอื่นๆ () ประกาศในหน่วยงาน
 () อื่นๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นและความคาดหวังที่ท่านมีต่อบันทึก

ความคิดเห็นและความคาดหวังที่ท่านมีต่อบันทึก	เห็นด้วย มาก=4	เห็นด้วย ปานกลาง=3	เห็นด้วย น้อย=2	ไม่เห็น ด้วย=1
1. บันทึกต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี				
2. บันทึกต้องเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์				
3. บันทึกต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ				
4. บันทึกต้องรอบรู้และสามารถเป็นผู้นำ				
5. บันทึกต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี				
6. บันทึกต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม				
7. บันทึกต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้าง				
8. บันทึกต้องเป็นผู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า				
9. บันทึกต้องมีทักษะคิดที่คิดต่องค์กร				
10. บันทึกต้องรอบรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี				
11. ท่านต้องการให้บันทึกมีความสามารถพิเศษด้านใด				
11.1 สนทนากายาอังกฤษ				
11.2 งานเลขานุการ				
11.3 จดบันทึก				
11.4 จดรายงานการประชุม				
11.5 ติดต่อประสานงาน				
11.6 สืบกันข้อมูลจากแหล่งต่างๆ				
11.7 ทำวิจัย				
11.8 ใช้คอมพิวเตอร์ในสำนักงาน				
11.9 งานแปล				
11.10 งานสอน				
12. ท่านคิดว่าการปฏิบัติงานโดยทั่วไปของบันทึกอยู่ในระดับที่ท่านพึงพอใจ				

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจที่ท่านมีต่อบัณฑิตในด้านต่างๆ

ความพึงพอใจที่ท่านมีต่อบัณฑิตในด้านต่างๆ	เห็นด้วย มาก=4	เห็นด้วย ปานกลาง=3	เห็นด้วย น้อย=2	ไม่เห็น ด้วย=1
1. บัณฑิตเป็นผู้วางแผนตามมาสกับตำแหน่งหน้าที่การทำงาน				
2. บัณฑิตเป็นผู้ครองต่อเวลา				
3. บัณฑิตมีความรับผิดชอบ				
4. บัณฑิตมีความเสียสละต่อองค์กร				
5. บัณฑิตมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทย				
6. บัณฑิตให้รู้ที่จะเรียนจากหน้าที่การทำงานในหน่วยงาน				
7. บัณฑิตมีความซื่อสัตย์ไว้ใจได้				
8. บัณฑิตมีความเป็นผู้นำ				
9. บัณฑิตพัฒนาตนเองด้านการหากความรู้เพิ่มเติม				
10. บัณฑิตสามารถทำงานเป็นกลุ่ม				
11. บัณฑิตมีความอดทนและสู้งาน				
12. บัณฑิตมีความสามารถในการบริหารเวลา				

ตอนที่ 4 (เพิ่มเติม)

บัณฑิตที่พึงประสงค์ในทศนะของท่าน.....

.....

.....

.....

.....

คำชี้แจง

คณะผู้จัดทำจะเก็บข้อมูลที่มีค่าขึ้นไว้เป็นความลับเพื่อประโยชน์ในการวิจัยในการพัฒนาคุณภาพหลักสูตรและการพัฒนานักบัณฑิตเท่านั้น ขอขอบคุณในความร่วมมือ